

Onsdag den 7. maj 2014 (D)

1

85. møde

Onsdag den 7. maj 2014 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 70:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af første generation af vandplaner.

Af Charlotte Dyremose (KF), Henrik Høegh (V) og Villum Christensen (LA).

(Fremsættelse 28.03.2014).

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Karsten Lauritzen (V)

Hvornår forventer regeringen, at den tidligere bebudede rapport om it-sikkerheden hos CSC foreligger, og finder regeringen det acceptabelt, at det har taget så lang tid at udarbejde rapporten, henset til de voldsomme og vedvarende udfordringer på området?

(Spm. nr. S 1420. Medspørger: Michael Aastrup Jensen (V)).

2) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF)

Hvad vil ministeren gøre for retligt at beskytte de mennesker, der kritiserer islam og islamismen, og som derfor udsættes for trusler og som den yderste konsekvens mordforsøg?

(Spm. nr. S 1413).

3) Til justitsministeren af:

Dennis Flydtkjær (DF)

Hvad er ministerens holdning til at få udarbejdet en national handlingsplan for cybersikkerhed og datasikkerhed, ligesom man bl.a. har i Sverige, Tyskland, Norge og andre lande, og vil ministeren nedsætte et udvalg bestående af it-eksperter, som kan komme med anbefalinger til, hvordan vi kan styrke datasikkerheden?

(Spm. nr. S 1415).

4) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V)

Finder ministeren, at det nuværende niveau for sikkerheden omkring personfølsomme data og lovgrundlaget herfor matcher omfanget af nuværende og fremtidige trusler mod vores personfølsomme data?

(Spm. nr. S 1418. Medspørger: Michael Aastrup Jensen (V)).

5) Til justitsministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V)

Vurderer regeringen, at der er behov for at stramme kravene til sikkerheden omkring personfølsomme data, og hvilke stramninger vil der i så fald være behov for?

(Spm. nr. S 1419. Medspørger: Karsten Lauritzen (V)).

6) Til justitsministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V)

Hvad agter ministeren at foretage sig som følge af den yderst alvorlige læk af følsomme persondata hos Nets, jf. afsløringerne af ugebladet Se og Hørs adgang til en række personers kreditkortoplysninger?

(Spm. nr. S 1421 (omtrykt). Medspørger: Karsten Lauritzen (V)).

7) Til kulturministeren af:

Jan E. Jørgensen (V)

Synes ministeren, at det er rimeligt, at borgerne skal betale leje for at afholde helt almindelige arrangementer i Frederiksberg Have og Søndermarken, når borgerne via skatten allerede har betalt for vedligeholdelsen af parkerne?

(Spm. nr. S 1402).

8) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karina Adsbøl (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at der er store forskelle kommunerne imellem i det serviceniveau, som kommunerne tilbyder handicappede, og hvad vil ministeren konkret foretage sig med henblik på at sikre en mere ensartet service til handicappede i landets kommuner?

(Spm. nr. S 1404, skr. begr.).

9) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Christian Langballe (DF)

Hvad vil ministeren gøre for at undgå, at moskeer som den på Grimhøjvej i Aarhus opretter skoler og foreninger, der bruges som skalleskjul for den værste form for ekstremisme, der finansieres for skatteydernes penge, og hvor der udklækkes og rekrutteres jihadkrigere, der er blevet indoktrineret til at hade alt, hvad Danmark står for, og som drager i hellig krig i Syrien?

(Spm. nr. S 1414 (omtrykt)).

10) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V)

Hvad har ministeren gjort for at få Enhedslisten til at stemme for lovforslag nr. L 129, der udmønter dele af energiforliget fra marts 2012?

(Spm. nr. S 1423).

11) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V)

Hvad skulle der ifølge ministeren til, for at Enhedslisten ville stemme for lovforslag nr. L 129, der udmønter dele af energiforliget fra marts 2012, og hvorfor har regeringen ikke villet imødekomme Enhedslistens ønsker?

(Spm. nr. S 1424).

12) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Frank Aaen (EL)

Er ministeren ikke enig i, at hvis en borger efter reglerne om kombineret udlejning fratages en opnået ret til en bolig i et boligselskab, skal den pågældende borger tilbydes en anden tilsvarende bolig? (Spm. nr. S 1425).

13) Til klima-, energi- og bygningsministeren af:

Lars Christian Lilleholt (V)

Hvilke konsekvenser vil det få, at Enhedslisten har stemt imod lovforslag nr. L 129 og dermed imod udmøntningen af energiforliget fra marts 2012, som Enhedslisten er forligsparti til? (Spm. nr. S 1425).

14) Til klima-, energi- og bygningsministeren af:

Lars Christian Lilleholt (V)

Kan et hvilket som helst parti i forligskredsen bag energiforliget frit vælge, om det vil stemme for eller imod lovforslag, der udmønter energiforliget, og stadig være en del af forligskredsen? (Spm. nr. S 1426).

15) Til miljøministeren af:

Hans Andersen (V)

Anerkender ministeren, at udgifterne til kystsikring på Sjælland, set i lyset af stormen Bodil, i fremtiden vil ligge langt ud over, hvad kommunerne og lodsejerne selv kan finansiere, og at der derved vil opstå behov for statslig medfinansiering af kystsikring vedrørende indre farvande såvel som havvendte kyster, og er ministeren klar til at gå i dialog med den række sjællandske borgmestre, der i en henvendelse til ministeren den 4. marts 2014 har udtrykt deres bekymring vedrørende denne problemstilling? (Spm. nr. S 1412).

16) Til transportministeren af:

Troels Lund Poulsen (V)

Er det rimeligt, at de kommuner, der blev stillet i udsigt at få del i puljen på 100 mio. kr. til medfinansiering af kommunale ønsker i forbindelse med statsvejnettet fra efteråret 2013, fortsat venter på, at disse penge kommer ud at arbejde til gavn for det lokale erhvervsliv, vækst og arbejdspladser? (Spm. nr. S 1405. Medspørger: Kristian Pihl Lorentzen (V)).

17) Til transportministeren af:

Kristian Pihl Lorentzen (V)

Mener ministeren, at der er tilfredsstillende fremdrift i forhandlingerne i den brede trafikforligskreds om investeringer i vejnettet? (Spm. nr. S 1406. Medspørger: Troels Lund Poulsen (V)).

18) Til transportministeren af:

Kristian Pihl Lorentzen (V)

Er ministeren enig i, at der efter flere års ensidigt fokus på investeringer i den kollektive trafik er behov for at få maksimalt fokus på de mange påtrængende vejprojekter i hele landet? (Spm. nr. S 1407. Medspørger: Troels Lund Poulsen (V)).

19) Til handels- og udviklingsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF)

Finder ministeren i lighed med den forhenværende udviklingsminister, Christian Friis Bach, at den korrupsion, som Global Fund har afsløret i det i Schweiz indregistrerede selskab Vestergaard Frandsens myggenetaktiviteter, er »uacceptabel«? (Spm. nr. S 1348 (omtrykt)).

20) Til handels- og udviklingsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF)

Finder ministeren, at det er en rimelig »straf«, at selskabet »donerer« en række myggenet, som de hæderlige konkurrenter så ikke kan sælge til Global Fund?

(Spm. nr. S 1349 (omtrykt)).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 190 (Forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v., retsplejeloven og lov om Offerfonden (Reorganisering af kriminalforsorgen, herunder begrænsning af klageadgangen)).

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. L 193 (Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Barselstillæg, aktivitetstillæg til unge kontanthjælpsmodtagere, kontaktføløbet for uddannelseshjælpsmodtagere, fastsættelse af løn ved offentlig løntilskudsansættelse m.v.)) og

Lovforslag nr. L 194 (Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og forskellige andre love (Ny sygedagpengemoddel med tidlig opfølgning og indsats, jobafklaringsforløb, arbejdsløshedsdagpenge under sygdom mv.)).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 118 (Forslag til folketingsbeslutning om definition af centrale planmæssige begreber i planloven).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Med samtykke fra forslagsstillerne foreslår jeg, at beslutningsforslag nr. B 118 henvises direkte til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:00

Formanden :

Det første spørgsmål er til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:01

Spm. nr. S 1420

Kl. 13:03

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Karsten Lauritzen (V) (medspørger: **Michael Aastrup Jensen (V)**):

Hvornår forventer regeringen, at den tidligere bebudede rapport om it-sikkerheden hos CSC foreligger, og finder regeringen det acceptabelt, at det har taget så lang tid at udarbejde rapporten, henset til de voldsomme og vedvarende udfordringer på området?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:01

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Spørgsmålet lyder: Hvornår forventer regeringen, at den tidligere bebudede rapport om it-sikkerheden hos CSC foreligger, og finder regeringen det acceptabelt, at det har taget så lang tid at udarbejde rapporten, henset til de voldsomme og vedvarende udfordringer på området?

Kl. 13:01

Formanden :

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 13:01

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest tak for spørgsmålet, som jeg tror har meget bred interesse, for der er ikke nogen tvivl om, at det angreb, der var mod CSC, er et af de alvorligste hackerangreb, som vi har oplevet i Danmark.

Det er jo så også grunden til, at vi lægger meget stor vægt på, at hackerangrebet bliver grundigt undersøgt. Det kan give baggrund for, at vi faktisk forstår, hvad der er foregået, og at vi kan lære af det og dermed jo også få et fuldt overblik over, hvad konsekvenserne egentlig har været, altså hvilke data hackerne faktisk fik adgang til. Men det skal også sikre, og det synes jeg også er en meget væsentlig pointe, at vi fremadrettet lærer af det for bedre at kunne sikre offentlige it-systemer mod fremtidige hackerangreb.

Siden det danske politi i januar 2013 blev opmærksom på hackerangrebet, er sagen selvfølgelig blevet efterforsket af politiet. Det er sådan set den strafferetlige del af det. I juni 2013 blev den nationale it-sikkerhedsmyndighed, Center for Cybersikkerhed, inddraget i sagen. Det, som Center for Cybersikkerhed foretager, er de it-sikkerhedsmæssige undersøgelser af hackerangrebet. Der er således to undersøgelsesspor. Det sker i et tæt samarbejde med de myndigheder, som havde data på de ramte CSC-systemer, dvs. cpr-kontoret, SKAT og Moderniseringsstyrelsen, og det giver også sig selv, at det i forhold til det strafferetlige gennemføres i tæt samarbejde med politiet.

Allerede i juli, altså 1 måned efter, var Center for Cybersikkerhed klar med en foreløbig rapport om hackerangrebet, og her beskrev centeret de første resultater af de it-sikkerhedsmæssige undersøgelser. Rapporten blev så efter, må man nok sige, en længerevarende høring hos de involverede parter i december 2013 oversendt til Folketingets Retsudvalg og Folketingets Kommunaludvalg, i en form, hvor oplysningerne som følge af den igangværende efterforskning af sagen hos PET og politiet var undtaget.

Center for Cybersikkerhed og Politiets Efterretningstjeneste er nu i gang med at lægge sidste hånd på en fælles rapport, som nærmere beskriver konsekvenserne. Og det kommer vi sandsynligvis yderligere ind på i opfølgningen af dette svar.

Kl. 13:03

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Karsten Lauritzen (V):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg må sige, at jeg ikke er imponeret af de statslige myndigheder og heller ikke af regeringen i den her sag. Som ministeren jo redegjorde for, skete der noget ret hurtigt, og så er der ikke sket ret meget siden, og det kan undre noget. Det kan være, ministeren er af en anden opfattelse, men jeg må sige, at det faktisk lidt er mit indtryk, at man ikke har haft nok fokus på det her i regeringen. Jeg ved ikke, hvornår man læste den rapport, som ministeren henviste til, og som blev oversendt til Folketinget i december, hvor man kom med en foreløbig konklusion. Nu vil jeg bare læse op fra den foreløbige konklusion, og der skriver Center for Cybersikkerhed:

Det er ikke muligt at fastslå, om de sårbarheder, der muliggør den konstaterede kompromittering, på nuværende tidspunkt er fjernet, ligesom det ikke er muligt at fastslå, om CSC vil kunne forhindre forsøg på lignende kompromitteringer. Det er således ikke muligt at fastslå, om der i dag generelt er et passende sikkerhedsniveau i CSC's mainframemiljø – hovedcomputermiljø på dansk.

Hvad betyder det så? Det betyder, at Center for Cybersikkerhed konkluderer, at de ikke har nogen viden om, at det, der skete, da nogle hackede hele cpr-registeret og potentielt fik adgang til alle polititjenestemænds arbejdsmæssige mailkonti, ikke kunne ske igen. Man kan ikke konstatere, om der er et generelt passende sikkerhedsniveau ved CSC's mainframemiljø.

Hvad har regeringen så gjort ved den foreløbige konklusion? Ingenting. Man har ventet på politiet. Man har intet foretaget sig. Nu er denne sag med Se og Hør så eksploderet, og så er regeringen ude at sige: Vi synes, det her er vigtigt. Der må jeg bare sige, at jeg synes, regeringen måske skulle være nået til den erkendelse lidt før.

Jeg bliver nødt til at spørge økonomi- og indenrigsministeren endnu en gang om det, der er spørgsmålet, og som ministeren jo ikke svarede på: Hvornår ligger den rapport så? Hvornår er den der?

Man kunne jo forestille sig, at efterforskningen er ét spor, og at rapporten om sikkerhed ved CSC er et andet spor, og at man, hvis man ikke kan speede efterforskningen op, måske kan speede den anden proces op, sådan at vi hurtigt får klarhed over, om der er sikkerhed for alle danskeres cpr-numre, som ligger hos CSC. Jeg spørger altså, fordi den foreløbige konklusion siger, at man faktisk ikke ved det i dag.

Kl. 13:05

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:05

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Nu betragter jeg sådan set sagen med en sådan alvor, at jeg ikke tror, at polemikken tjener noget formål, for så kunne jeg jo med lige god ret spørge, om det nu først er i lyset af Se og Hør-sagen, at hr. Karsten Lauritzen er kommet i tanke om at stille det spørgsmål, da rapporten jo har været til rådighed i en rum tid for Folketingets Retsudvalg og Kommunaludvalg. Det synes jeg ville være ærgerligt, for det, som er opgaven, er at analysere endog særdeles store datamængder.

Jeg har stor respekt for, at de mennesker, som arbejder med det her, er nødt til at formulere sig på en måde, som afspejler, hvad de kan konkludere, men også, hvad de *ikke* kan konkludere, og som derfor kræver yderligere undersøgelser. Center for Cybersikkerhed og Digitaliseringsstyrelsen har igangsat et arbejde, som skal resultere i en rapport med de anbefalinger, som på baggrund af CSC-sagen generelt kan højne sikkerheden i myndighedernes outsource af it-drift. Det gør jo, at vi generelt i forhold til det ansvar, vi har for folks data, kan agere kompetent, rettidigt og koordineret, når det handler

om driften af myndighedernes outsourcete it. Den rapport foreligger også om kort tid, og den vil jeg selvfølgelig også oversende til Retsudvalget og Kommunaludvalget.

Med de i alt tre rapporter, der udarbejdes på baggrund af CSC-sagen, mener jeg faktisk, at vi får et endog særdeles solidt grundlag både for at lære af hackerangrebet og for at omsætte det til konkrete handlinger, som sørger for, at vi får en højnet it-sikkerhed.

Kl. 13:07

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:07

Karsten Lauritzen (V):

Altså, jeg bliver nødt til at minde ministeren om, at det er ministeren, der har ansvaret her; det er jo ikke folketingsmedlemmerne. Og helt ærligt: Når man sender en rapport over til Folketinget, hvor størstedelen er overstreget, kan man jo ikke – det synes jeg er lidt billigt, vil jeg sige til ministeren – lægge skylden for, at der ikke sker noget, over på Folketinget. Der synes jeg sådan set ministeren skulle erkende, at man har sovet lidt i timen. Man har nedsat en gruppe til at lave en rapport og bedt myndighederne gøre noget, og så har man i øvrigt ikke foretaget sig noget yderligere.

Jeg synes simpelt hen ikke, ministeren kan være bekendt at sige, at det er Folketinget og folketingsmedlemmernes skyld, når det, man sender over, er rapporter, hvor halvdelen er overstreget – og i øvrigt lang tid efter at de er sendt til regeringen.

Kl. 13:08

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:08

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Men nu fortsætter polemikken jo, og det synes jeg er en skam, for jeg tror, at folk er optaget af, at vi sørger for, at de myndigheder, som arbejder med det her, gør deres arbejde ordentligt. Og den hastighed, jeg kan forstå er magtpåliggende for hr. Karsten Lauritzen, er en hastighed, som jeg tror ville have gjort det meget svært at sige noget fornuftigt og meningsfuldt, fordi det faktisk er særdeles store datamængder, som skal analyseres.

Jeg tror, det er vigtigt, at man gør sit arbejde ordentligt, hvis vi fremtidig vil have en ordentlig sikkerhed på de her ting. For det, der er så afgørende, er jo, at vi på den ene side kan have store datamængder, som gør vores samfund effektivt og godt, og på den anden side har en ordentlig sikkerhed omkring de datamængder. Og lige præcis det at sørge for de to ting på samme tid er en opgave, som ligger regeringen meget på sinde – og det har den altså gjort, uanset at hr. Karsten Lauritzen først har stillet sit spørgsmål nu.

Kl. 13:09

Formanden :

Så er det hr. Michael Aastrup Jensen som medspørger. Værsgo.

Kl. 13:09

Michael Aastrup Jensen (V):

Ja, jeg kan forstå, at økonomi- og indenrigsministeren åbenbart ikke har set, at vi faktisk gentagne gange har stillet både § 20-spørgsmål og haft fulgt op på sagen i samråd, og at det jo snart er et år siden, den her sag begyndte. Det, som hr. Karsten Lauritzen var inde på, er jo, at den delrapport, der kom i december, klart viser, at der altså er et hul, som man ikke ved hvor stort er, og som man ikke ved hvor let kan bruges af de folk, som har onde hensigter. Der er svaret så fra ministeren, at vi ikke skal drive polemik om sagen, og at rapporten kommer, når rapporten nu kommer.

Er det så om 2 år, er det om 3 år, er det om 4 år? Og hvad skal vi så gøre i al den tid? Skal vi så bare tage det stille og roligt, for der er det her hul, og vi kan så rende rundt og håbe på, at der ikke er nogen, der bruger det her hul? Det er jo reelt det, ministeren i dag giver som svar til Folketinget. Jeg må indrømme, at jeg er helt enig med hr. Karsten Lauritzen: Det er absolut ikke et tilfredsstillende svar. Jeg mener, at it-sikkerheden må komme helt anderledes højt op på dagsordenen også i regeringen, så er det ikke snart på tide med et wake-upcall?

Kl. 13:10

Formanden :

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 13:10

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er meget i tvivl om, hvad der er meningen med spørgsmålet her, for det, der er vores opgave, er selvfølgelig at sørge for, at den måde, vi håndterer it-sikkerheden på, kontinuert – altså ikke på baggrund af Folketingsspørgsmål eller samråd for den sags skyld – bliver sat i højsædet.

Det er derfor, jeg bare i al fredsommelighed må sige: Nej, det har ikke fået en større bevågenhed på grund af Se og Hør-sagen. Det har, siden hackerangrebet kom til vores kendskab, haft stor bevågenhed, ligesom man også forud for det har håndteret spørgsmålet om sikkerhed.

Jeg synes, det er helt afgørende at have respekt for, at de mennesker, som er sat til at gøre det her, gør det grundigt. For hvis ikke de gør det, risikerer vi jo sådan set, at de ting, som de anbefaler, ikke er velfunderede. Det giver sig selv, at der er iværksat en række ting for at styrke sikkerheden allerede på nuværende tidspunkt. Det gælder jo selvfølgelig cpr-systemet, og det er sket på baggrund af samarbejde med Center for Cybersikkerhed og deres foreløbige konklusioner.

Kl. 13:11

Formanden :

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 13:11

Michael Aastrup Jensen (V):

Ja, man føler sig jo næsten hensat til statsministerens spørgetime, for der er lige så få svar i den her seance, som der er i spørgetimen. Altså, vi har overhovedet ikke fået svar på noget af det, vi spurgte om: Vi har ikke fået svar på helt konkret, hvornår den her rapport, som er blevet stillet os i udsigt, kommer. Altså, er det om flere år fra nu, den kommer? Vi er heller ikke blevet stillet andet i udsigt, end at regeringens svar er, at vi bare alle sammen skal rende rundt og holde hånden i hånden og håbe på, at der ikke sker noget brud igen på it-sikkerheden, selv om delrapporten viser, at man ikke har nogen klarhed over, om der er et hul, og om det hul ikke godt kan bruges igen. Jeg håber på et svar.

Kl. 13:12

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:12

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jo, men nu kan spørgeren jo så læse svarene, når de på et tidspunkt fremgår af referatet. Jeg har forstået spørgsmålet som et postulat, nemlig at regeringen ikke tager sagen alvorligt. Det må jeg afvise. Det gør vi. Derfor er der jo på baggrund af de foreløbige konklusioner, som netop var foreløbige, fordi det er et meget stort arbejde at analysere det her grundigt, truffet nye foranstaltninger for at højne sikkerheden.

Når rapporten foreligger, vil der igen blive en diskussion af, hvordan vi så sørger for, at vi øger sikkerheden. Det er ikke nogen garanti for, at systemet ikke kan hackes – den garanti vil jeg være meget forsigtig med at udstikke – men det er et arbejde, som sørger for, at sikkerheden kommer på et stadig højere niveau. Jeg håber, rapporten snart er færdig – det tror jeg ville tjene os alle sammen udmærket – men der er alligevel et stykke derfra og så til at stå og kræve en konkret dato.

Kl. 13:13

Formanden :

Så er det hr. Karsten Lauritzen til den afsluttende bemærkning på spørgsmålet.

Kl. 13:13

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg forstår ikke, at ministeren ikke er mødt op her i dag med et mere klart svar om, hvornår der sker noget. Og jeg bliver nødt til at sige til ministeren, at informationsniveauet til Folketinget i den her sag ikke har været særlig stort. Den rapport, ministeren selv nævner, og som jeg står med i hånden her, kommer kun i Folketingets besiddelse, fordi der er nogle journalister, der søger aktindsigt, for så er ministeren tvunget til også samtidig at oversende den til Kommunaludvalget og Retsudvalget. Hvis de journalister ikke havde søgt aktindsigt, havde vi aldrig fået den pågældende rapport.

Derfor synes jeg sådan set, at ministeren her i dag skulle give tilsgagn om en bedre og mere vedvarende orientering af Folketinget i den her sag, og at ministeren kan annoncere, at den her rapport kommer, ikke om måneder og år, men om dage, og måske give en mere præcis dato. Det må man jo vide, man har arbejdet med det i et år. Man må da vide, hvornår man er færdig, må jeg sige til ministeren. Man kan jo ikke hele tiden udskyde et så vigtigt emne, når man ved, at vores samlede cpr-register er kompromitteret, og at der tilsyneladende ikke er sikkerhed.

Kl. 13:14

Formanden :

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 13:14

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Igen må jeg afvise postulatet om, at man ikke kerer sig om sikkerheden. Siden hackerangrebet er der jo bl.a. indført stærkere password-regler; der er lavet en udvidet anvendelse af kryptering; der er lavet en ekstraordinær og uvildig it-revision af cpr-systemet; der er lavet penetrationstest, altså hvordan kan man hacke systemet? Der er etableret automatiske kontroller, som advarer imod skadeligt indhold af internettrafikken mod cpr-systemet og eventuel manglende sikkerhedsopdateringer mod cpr-systemets servere.

Det betyder, at vi selvfølgelig handler på det. Jeg har lige set spørgeren være særdeles utilfreds med, at den rapport, som blev oversendt, på grund af de hensyn, der har været til efterforskningen, ikke var, om man så må sige, ligefrem læsning, fordi der er ting, der er fortrolige. I det omfang, det overhovedet er muligt at orientere Folketinget på en meningsfuld måde, er det selvfølgelig blevet gjort, herunder jo også meget, meget hurtigt, da det overhovedet kom til vores kendskab, at noget var sket. Det tror jeg man kan forsikre sig om, hvis man ser på de orienteringer, der er blevet lavet af Folketinget, og selvfølgelig også ved, at den rapport, som jeg tror alle håber kommer inden for en overskuelig tidshorisont, vil blive oversendt, når den kommer.

Kl. 13:15

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet. Tak til økonomi- og indenrigsministeren.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Christian Langballe.

Kl. 13:15

Spm. nr. S 1413

2) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Hvad vil ministeren gøre for retligt at beskytte de mennesker, der kritiserer islam og islamismen, og som derfor udsættes for trusler og som den yderste konsekvens mordforsøg?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:15

Christian Langballe (DF):

Tak til formanden. Og mit spørgsmål lyder:

Hvad vil ministeren gøre for retligt at beskytte de mennesker, der kritiserer islam og islamismen, og som derfor udsættes for trusler og som den yderste konsekvens mordforsøg?

Kl. 13:15

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:15

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for spørgsmålet. Jeg bliver spurgt, hvad vi vil gøre for at beskytte mennesker, som bliver udsat for trusler. Jeg vil sige, at det jo er sådan set er underordnet, hvad det er, der ligger bag, at man bliver udsat for trusler eller mordforsøg. Hvis man gør det, er det noget, som er strafbart, og så hjælper politiet. Hvis man henvender sig til dem og vil have dem til at gå ind i sagen, er det selvfølgelig sådan, at det sker.

Det er jo sådan allerede nu, at både drabsforsøg og trusler er strafbare forhold, og det kan selvfølgelig også derfor straffes i forhold til straffeloven. Derudover er det jo også sådan, at det er en skærpende omstændighed, hvis de trusler bliver fremsat på baggrund af, at der er nogle, som har haft en ytring i den offentlige debat.

Jeg vil gerne starte med at slå fuldstændig fast, at der jo ikke må være nogen tvivl om, at angreb på ytringsfriheden er meget alvorlige, og derfor er det også noget, som politiet håndterer og tager alvorligt. Og når der er kunstnere, eller når der er andre, som har været ude at kritisere nogle ting – det kan godt være folk, som har været ude at kritisere islam eller islamismen, og som derfor bliver udsat for trusler – har politiet forskellige muligheder for at gå ind og hjælpe. Det sker også i de konkrete sager, at der bliver ydet forskellige former for beskyttelse.

Det er så det, vi kan gøre. Og hvis der er nogle at komme efter, har vi så også straffelovens bestemmelser, som gør, er det selvfølgelig er strafbart at true nogen, og det er strafbart, hvis man laver et mordforsøg. Det er i øvrigt en skærpende omstændighed, hvis det er på baggrund af nogle menneskers lovlige ytringer. Sådan skal det også være, for vi skal selvfølgelig gøre, hvad vi kan, for at beskytte vores alle sammens ret til at sige, hvad vi mener. Det kan der ikke være to meninger om.

Kl. 13:17

Formanden :

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:17

Christian Langballe (DF):

Tak. Grunden til, at jeg spørger, er egentlig også, at der jo har været attentatforsøg på både Kurt Westergaard og Lars Hedegaard, og hvis man tager udlandet med, kan man jo tage Theo van Gogh, som døde

af det – som blev likvideret i et rituelt mord. Og det, jeg så bare spørger om, er: Hvad vil man gøre for at styrke folks mod til at komme med sådan nogle ytringer uden at få sådan nogle trusler, som i to tilfælde herhjemme har manifesteret sig i mordforsøg? Hvad har regeringen egentlig tænkt sig at gøre? For jeg synes ikke, der bliver gjort nok. Jeg synes sagtens, man kunne gøre meget mere. Og jeg vil meget nødig have, at Danmark er et land, hvor man dukker nakken i forhold til at sige noget, f.eks. at kritisere islam og islamismen, fordi man ved, at man så kan få trusler og i sidste instans blive udsat for mordforsøg.

Så jeg vil egentlig godt spørge regeringen mere konkret om, hvad man har tænkt sig at gøre for at beskytte de her mennesker eller i fremtiden de folk, der eventuelt fremsætter kritik af islam.

Kl. 13:19

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:19

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Nu spørger du ikke kun en justitsminister, du spørger også en socialdemokrat. Og som medlem af et parti, som betragter sig som en del af en international bevægelse, har jeg også følt mig forbundet og føler mig forbundet til socialdemokrater i andre lande, og der er jo ikke nogen tvivl om, at også her er der blevet betalt med blod for, at man har stået fast på sine holdninger.

Nu nævner spørgeren, at der har været forskellige angreb, men jeg vil gerne nævne, at det da også nogle gange går ud over andre end folk, der kritiserer islam. Der er mennesker, som er vanvittige, og som derfor beslutter sig for at gå efter andre folk på grund af deres ytringer, og det er lige ubehageligt, uanset hvad bevæggrunden er. Og derfor er der ikke forskel på, hvilken beskyttelse man skal have.

Jeg beklager selvfølgelig, at Olof Palme blev myrdet, og jeg er utrolig ulykkelig over, at Anna Lindh led samme skæbne. Derfor gør vi også alt, hvad vi kan, i det retlige system. Og politiet gør alt, hvad de kan. Og vi skeler ikke til, hvad der er folks farve eller politiske observans. Hvis de er udsat for trusler, får de hjælp og beskyttelse, uanset om det er, fordi de har kritiseret islam, fordi de er socialdemokrater, eller fordi de er noget andet.

Kl. 13:20

Formanden :
Hr. Christian Langballe

Kl. 13:20

Christian Langballe (DF):

Jeg er helt med på præmissen, og det tror jeg ikke at der er nogen der er uenige om. Når jeg spørger til det her tilfælde, er det jo, fordi det i stigende grad har været det, der har været problemet. Det håber jeg justitsministeren er enig med mig i.

For nu at tage et eksempel som Lars Hedegaard, bor han lige i øjeblikket på hemmelig adresse, men han er ikke politimæssigt beskyttet, til trods for at han har været udsat for et mordforsøg. Det synes jeg da er meget bekymrende, og man kan se det net, der tegner sig, gerningsmanden, der ikke er dømt endnu, men hvor jeg synes der tegner sig et klart billede af, hvad det er for nogle folk, man har med at gøre.

Jeg spørger bare: Skal folk som Lars Hedegaard grave sig ned i et hul i jorden ude i skoven, eller hvad skal de gøre? Hvad har regeringen helt konkret tænkt sig at gøre for også at markere, at det her vil man ikke være med til?

Kl. 13:21

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen der er jo ikke nogen tvivl om, at vi *vil ikke* være med til det her. Som folkevalgte og som demokrater skal vi beskytte alles ret til at ville sige det, vi mener, og der er ikke nogen, der her er bedre end andre. Vi har et fælles ansvar for at passe på hinanden, så der ikke er nogen, der kommer efter os for vores legitime ret til at sige, hvad det er, vi mener.

Nu bliver jeg spurgt, om Lars Hedegaard skal grave sig ned, og det synes jeg ikke at han skal. Det er jo sådan, at politiet har forskellige værktøjer, de kan bruge, hvis der er folk, som er udsat for trusler. Det ligger jo altid som baggrund, at der er en konkret vurdering af truslerne. Det ligger hos PET, hvorefter man så finder ud af, hvilken form for beskyttelse man skal sætte ind med. Men vi har jo mulighed for, at politiet kan være til stede, hvis der er folk, som skal ud at have offentlige fremtrædener, man kan få navne- eller adressebeskyttelse, man kan få ændret sin bopæl, man kan få en alarmordning, eller man kan få personbeskyttelse. Hele det her register bruger politiet, når de vurderer, at det er nødvendigt.

Kl. 13:22

Formanden :
Hr. Christian Langballe, sidste runde.

Kl. 13:22

Christian Langballe (DF):

Altså, jeg spørger, fordi jeg ikke er så meget i tvivl om, at hvis man satte hårdere ind mod den slags trusler og også mordforsøg, ville der heller ikke være et incitament til at gøre det, for det er klart nok, at hvis folk frygter den danske stat, i og med at den har en lovgivning, der konkret slår ned på det her, vil folk også i stigende grad holde sig væk. Og så mener jeg i øvrigt, at hvis folk er i spjældet, kan de i hvert fald ikke forsøge at begå mord i den tid, de sidder der.

Så det handler egentlig ikke kun om den hemmelige indsats og PET's indsats, som jeg er helt med på skal finde sted, men jeg tænker på, at man som regering kan gå ind og sige, at det her ikke må finde sted, at man vedtager en konkret lovgivning, der virkelig slår ned, hver eneste gang ytringsfriheden er truet, især i forhold til mordtrusler og deciderede mordforsøg.

Kl. 13:23

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er sådan set enig i, at det skal straffes hårdt, og det bliver det også, og det er også en skærpene omstændighed, hvis forskellige kriminalitetsformer er kommet til udtryk, fordi en offentlig person er kommet med nogle offentlige ytringer, som man ikke har brudt sig om. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at sådan er retstilstanden i forvejen.

Jeg synes, det er usandsynlig vigtigt, at vi alle sammen gør, hvad vi kan, for at undgå, at der er mennesker, som bliver så tossede i deres hoveder, at de er villige til at lave sådan nogle ting som det her. Derfor tror jeg på, at forebyggelse er et rigtig vigtigt element, det med, at politiet er meget, meget dygtige til at gå ud og finde ud af, om der er nogle mennesker, der bevæger sig i en forkert retning, om der er nogle advarselstegn, vi kan se, og hvordan vi i det hele taget kan forhindre, at det her sker. Det synes jeg er et vigtigt element,

men det synes jeg også at straffen er, og der er ikke to meninger om, at det selvfølgelig er en skærpende omstændighed, hvis man forsøger at ramme en politiker eller en, som ytrer sig på baggrund af sine holdninger.

Kl. 13:24

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Jeg skylder at påpege, at vi ifølge forretningsordenen ikke bruger duformen som tiltale i Folketinget.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:24

Spm. nr. S 1415

3) Til justitsministeren af:

Dennis Flydtkjær (DF):

Hvad er ministerens holdning til at få udarbejdet en national handlingsplan for cybersikkerhed og datasikkerhed, ligesom man bl.a. har i Sverige, Tyskland, Norge og andre lande, og vil ministeren nedsætte et udvalg bestående af it-eksperter, som kan komme med anbefalinger til, hvordan vi kan styrke datasikkerheden?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:24

Dennis Flydtkjær (DF):

Hvad er ministerens holdning til at få udarbejdet en national handlingsplan for cybersikkerhed og datasikkerhed, ligesom man bl.a. har i Sverige, Tyskland, Norge og andre lande, og vil ministeren nedsætte et udvalg bestående af it-eksperter, som kan komme med anbefalinger til, hvordan vi kan styrke datasikkerheden?

Kl. 13:24

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:24

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det. Jeg overværede jo lige for et øjeblik siden besvarelsen af spørgsmålet, som var stillet til økonomi- og indenrigsministeren, og som handler om nogle af de samme ting. Det er jo selvfølgelig også oppe i tiden lige nu, fordi der er mange skandaler og sager, der ruller, og nye ting bliver hele tiden afdækket. Derfor er det selvfølgelig vigtigt at finde ud af, hvad vi gør, hvad vi kan, og hvad vi har tænkt os at gøre.

Der vil jeg bare sige at jeg afviser ingenting. Jeg synes, vi skal finde ud af, hvad vi kan gøre, og vi skal gøre det i fællesskab i Folketinget. Jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen, der ikke har en interesse i, at vi finder hinanden i en form, hvor vi drøfter, hvordan data og personlige oplysninger kan blive beskyttet endnu bedre.

Jeg bliver også i spørgsmålet her spurgt til cybersikkerhed. Det område hører under forsvarsministeren, så i forhold til det bliver jeg nødt til at henvise dertil.

Men som afslutning vil jeg bare gerne sige, at lige nu pågår der jo efterforskning mange forskellige steder. Det gør der hos politiet, det gør der hos Datatilsynet, det gør der hos Finanstilsynet – det er måske ikke efterforskninger, men man arbejder med sager, og jeg ved ikke, hvilken betegnelse de anvender.

Men samtidig med det er det også vigtigt at understrege, at jeg allerede for nogle dage siden meldte ud, at jeg synes, det er vigtigt, at vi mødes, at vi forbereder, hvilke eventuelle forandringer vi allerede nu kan imødesee der kommer til at være, og derfor har jeg bedt mine embedsmænd om sammen med Erhvervs- og Vækstministeriet

at kortlægge den beskyttelse, der er af oplysninger om borgernes elektroniske betalinger m.v. Viser det sig herefter, når vi er kommet nærmere, at der er ting, vi kan gøre, så synes jeg, vi skal gøre det, og det skal vi gøre i fællesskab.

Kl. 13:26

Formanden :

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:26

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak til justitsministeren for svaret. Jeg er selvfølgelig glad for, at man ikke afviser noget. Det er altid positivt, at man kan lytte til og få undersøgt tingene. Men jeg fik ikke så meget svar på, om man egentlig er med på, at det kunne være en god idé med en national handlingsplan om datasikkerhed. Jeg er helt med på, at området for cybersikkerhed ligger i Forsvarsministeriet, men jeg mangler at få at vide, om man som regering grundlæggende synes – man kan jo kun stille spørgsmål til én minister ad gangen hernede – det kunne være en god idé med en national handlingsplan, for lige nu er det Se og Hør-skandalen, der er meget fokus på, men jeg synes, man skulle brede det ud og se mere generelt på det.

Tidligere i dag var det et spørgsmål om CSC-lækket, i dag er det om RKI, hvor man har hacket nogle cpr-oplysninger, så det er jo en bredere problemstilling, og derfor synes jeg, man kunne have brug for en national handlingsplan, som man har i andre lande, for at kigge mere generelt på datasikkerhed. Jeg kunne godt tænke mig, hvis regeringen kunne kigge mere i den retning, for der er jo åbenlyst et behov for det.

Noget af det, man kunne kigge på, er jo bl.a. at koordinere indsatsen mellem forskellige ministre. Nu kunne man se, at forsvarsministeren har noget, justitsministeren har nogle andre ting med Datatilsynet, finansministeren har Digitaliseringsstyrelsen. De forskellige styrelser ligger meget spredt, og jeg kunne godt tænke mig, at man måske kunne se på, om man kunne samle noget af det, så man fik en mere koncentreret indsats i stedet for. Men ministeren var ikke så meget inde på, om man nu synes, det kunne være en god idé med en handlingsplan.

Kl. 13:27

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sådan set ikke afvise noget som helst. Det sted, vi står lige nu, hvor der bliver rullet en hel masse ting frem, understreger jo bare, at vi bliver nødt til at komme til bunds i, hvad der egentlig er sket, så vi bliver også nødt til at få afdækket, hvilke regler vi har, hvordan de lapper ind over hinanden, hvordan vi udfører kontrollen, og om vi kan have tillid til, at det er godt nok. Det er derfor, at jeg sammen med erhvervs- og vækstministeren har bedt om, at vi nu får kortlagt alt det her, så vi på en eller anden måde kan komme et skridt nærmere at begynde at tale om, hvad vi skal gøre.

Samtidig med det ligger der også et arbejde i EU, som handler om en dataforordning, så der er også et EU-spor i det her. Så der er mange ting, vi kan gøre og skal gøre. For der er ikke nogen tvivl om, at det her er en sag, som vi bliver nødt til at få håndteret, så der kan være sikkerhed for de her data.

Kl. 13:28

Formanden :

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:28

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er jo klart, at man aldrig kan gardere sig hundrede procent imod menneskelige fejl. Der er altid nogle, der vil og måske kan bryde loven og udnytte data. Men når man ser på den her sag med Se og Hør og sagen med RKI i dag, hvor der er hacket, og den sag, der tidligere har været med CSC – og der har været flere forskellige sager med hackere – så synes jeg i hvert fald, det er åbenlyst, at man kan konkludere, at kontrolforanstaltningerne ikke er gode nok, og at sikkerheden ikke er god nok. Og det skaber jo naturligt nok en utryghed i befolkningen, hvor man kan se, at vi bliver mere og mere digitale. Nu har vi f.eks. den digitale postkasse, hvor der er rigtig mange fortrolige oplysninger, og det er jo også Nets, der sidder og administrerer den.

Jeg kan godt forstå, hvis der er mange, der er bekymret for, om sikkerheden nu er i orden, og derfor synes jeg, vi lige så godt kan konkludere, at vi er nødt til at gøre noget mere for at skabe tryghed, for vi får ikke de naturligt gode ting ud af digitaliseringen, hvis man ikke kan være tryk ved, at man også kan bruge det ret sikkert.

Jeg kunne godt tænke mig også at høre om regeringens holdning til den anden del af spørgsmålet, nemlig om man kunne få nedsat et udvalg af uafhængige it-eksperter, for uden at forklejne ministerens viden og min egen viden om det er det jo ikke os, der er hverdagens eksperter i, hvordan man så kan sikre en bedre it-sikkerhed. Jeg kunne godt tænke mig, at vi måske fik nedsat et udvalg af eksterne eksperter, der kunne komme med nogle anbefalinger til os politikere, så vi kan bruge dem som en ledestjerne, kan man kalde det, til at få implementeret nogle gode datasikkerhedsforhold.

Kl. 13:29

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:29

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Økonomi- og indenrigsministeren svarede for et kort øjeblik siden på, hvilke initiativer der er blevet taget, og det handlede bl.a. om bedre mulighed for kryptering og en automatisk kontrol. Jeg hørte det sådan, at økonomi- og indenrigsministeren sagde, at der var en rapport på vej ganske snart. Vi har nu også igangsat det her udvalgsarbejde, og mange af de her ting lapper ind over hinanden. For det er jo korrekt, når det bliver sagt, at der ligger oplysninger både i Data-tilsynet, i Finanstilsynet, i det ene ministerium og i det andet ministerium, og derfor skal vi selvfølgelig tale sammen og koordinere.

Ja, det kan selvfølgelig også være relevant, at man inddrager nogle it-eksperter, for man bliver nødt til at få talt med nogle af dem, som er de dygtigste til det her, og det er jo ikke sikkert, at den kompetence er at finde i de forskellige ministerier. Så igen vil jeg sige, at jeg ikke afviser noget. Jeg er enig med spørgeren i, at det er en vigtig problemstilling, og at vi skal håndtere den så håndfast og så kraftfuldt, som vi overhovedet kan, for der må ikke være usikkerhed ved borgernes data.

Kl. 13:30

Formanden :

Så er det hr. Dennis Flydtkjær til sidste runde.

Kl. 13:30

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg vil i hvert fald kvittere og sige tak for, at man trods alt er åben for, at det også kunne være en god idé, at man inddrager nogle eksterne eksperter, så det ikke alene er ministeriets folk, som sikkert kan være gode nok på deres område, men at man også får nogle eks-

terne folk til at komme med nogle anbefalinger. Det vil jeg trods alt gerne kvittere for.

Så er jeg meget enig med ministeren i, at det her er et vigtigt område, og jeg vil sige, at i Dansk Folkeparti vil vi meget gerne deltage i den videre politiske proces, hvis vi bliver indkaldt til nogle møder, for at garantere og måske sikre en bedre datasikkerhed for borgerne. For det er i hvert fald en fælles udfordring, vi kan se at vi har fået efter den sag, der kører meget markant i medierne lige nu.

Kl. 13:31

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:31

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sådan lige på falderebet sige, at det her jo er noget, vi har arbejdet med i ganske lang tid, også hos politiet. Der åbnede for en uges tid siden en ny stor afdeling i Ejby, som hedder NC3, og som er et nationalt center for cyberkriminalitet, hvor politiet altså også forsøger og nu har samlet kompetencerne, har ansat nye folk til at blive endnu dygtigere til at hjælpe, når borgere har været udsat for kriminalitet på nettet. Så det er jo en dagsorden, som vi har handlet på igennem lang tid, og jeg synes, det er vigtigt, at vi bliver ved med at handle på den, fordi der er så mange af vores handlinger, der flytter sig til nettet. Så selvfølgelig skal vi også udvikle os der, med hensyn til hvor dygtige vi er til at opdage, hvis der sker ting, som er ulovlige.

Så vil jeg bare sige afslutningsvis, at nu fik jeg henvist til, at cybersikkerhed ligger hos forsvarsministeren. Men jeg vil nu alligevel gerne bare nævne, at vi har etableret et center for cybersikkerhed, som er en ny national it-sikkerhedsmyndighed, der er etableret under forsvarsministeren. Der arbejder man med en national strategi for cybersikkerhed, og det arbejde har stået på i længere tid. Tak.

Kl. 13:32

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:32

Spm. nr. S 1418

4) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V) (medspørger: **Michael Aastrup Jensen (V)**):

Finder ministeren, at det nuværende niveau for sikkerheden omkring personfølsomme data og lovgrundlaget herfor matcher omfanget af nuværende og fremtidige trusler mod vores personfølsomme data?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:32

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Spørgsmålet lyder: Finder ministeren, at det nuværende niveau for sikkerheden omkring personfølsomme data og lovgrundlaget herfor matcher omfanget af nuværende og fremtidige trusler mod vores personfølsomme data?

Kl. 13:32

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror, det giver bedst mening, hvis jeg starter med at henvise til det svar, jeg afgav lige før. I det svar redegjorde jeg for, at der nu er en politimæssig efterforskning i gang af det, der er foregået og er rullet op under titlen Se og Hør-skandalen, men der er også problemstillingen i forhold til Nets, der er problemstillingen i forhold til kreditkortoplysninger, der er også nu blevet rejst en problemstilling i forhold til alle de oplysninger, der er kommet fra SAS og Københavns Lufthavn, fra Rigshospitalet eller andre.

Der er i det hele taget hele tiden nye ting, der udvikler sig i den her sag, og derfor kan vi jo ikke sige andet, end at vi bliver nødt til at blive klogere på og finde ud af: Kan vi styrke vores systemer, så de bliver endnu bedre, så der bliver endnu mere kontrol, så der bliver endnu flere alarmer, så der bliver endnu mere kryptering, så vi sørger for, at den her indsats i det hele taget er bedre? Der er ikke nogen tvivl om, at hvis de her ting har foregået, er de i forvejen ulovlige og strafbare, men det er jo ikke godt nok, at de er ulovlige og strafbare. Det bedste ville jo være, at det ikke kunne ske, og derfor skal vi se på, hvordan vi kan gøre tingene bedre, og det synes jeg er en vigtig ting.

Derfor har jeg, som jeg også sagde i min tidligere besvarelse, bedt mine embedsmænd om sammen med embedsmænd fra Erhvervs- og Vækstministeriet at kigge alt det her igennem: Hvordan er lovgivningen? Hvordan er kompetencerne? Hvorhenne er snitfladerne? Vi har forskellige kontrolinstanser, som ligger under forskellige ministerier, og som lapper ind over hinanden. Hvordan fungerer det? Er der noget, vi allerede nu kan forudse at vi kan arbejde videre med?

Jeg har lyttet til, at Venstre har nogle spændende ideer til, hvordan man kan styrke det her område. Og jeg vil gerne sige, at i en sag som den her finder jeg faktisk, at det rigtigste må være, at vi samarbejder og i fællesskab finder ud af, hvad der er behov for. For det handler ikke om en politisk kamp, men om, at vi her må gøre fælles sag på borgernes side, når det handler om at blive endnu bedre til at beskytte data.

Jeg vil bare gerne nu have, at vi bliver lidt klogere på, hvad det er, vi har brug for. Men når vi bliver det, vil jeg meget gerne indgå i politiske drøftelser, og så skal vi selvfølgelig finde ud af, hvordan vi leverer.

Kl. 13:34

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:34

Karsten Lauritzen (V):

Tak til ministeren for besvarelsen. Det er jo ikke, fordi jeg tror, at behovet for at gøre noget bliver en politisk kamplads, men jeg tror, det er fair at diskutere, hvor hurtigt der sker noget. Og det er jo ikke, fordi jeg tror, at ministeren har en ond dagsorden om at forhale det her spørgsmål, men som vi så ved et tidligere spørgsmål i dag, er der – på trods af et sikkert godt ønske fra økonomi- og indenrigsministeren – ikke sket noget i forhold til sikkerheden ved CSC. Den rapport, der skulle afdække, hvad problemerne er, er forsinket og bliver mere forsinket og har nu været 1 år undervejs.

Så fra Venstres side tror jeg vi må sige, at vi har tænkt os at holde øje med, hvad der sker på det her område, og vi kommer til at forfølge det, sådan at der bliver lagt nogle ressourcer i det her. For man kan jo nedsætte et udvalg, og så kan der gå år, før der sker noget, og når vi har et så åbent og tilsyneladende så stort hul i vores beskyttelse af personfølsomme oplysninger, så har vi altså dage og måneder at arbejde med og ikke år.

Det ville være rart at høre som punkt 1, om ministeren kunne sige noget om tidsperspektivet i det her udvalg, som ministeren har nedsat sammen med erhvervs- og vækstministeren, og som punkt 2, om det er korrekt forstået, at det, udvalget skal beskæftige sig med, er sikkerheden omkring elektroniske betalinger. For som jeg har set det, ministeren har sagt, har der stået »elektroniske betalinger m.v.«, og »m.v.« kan jo dække over mange ting, så derfor ville det være rart, hvis ministeren kunne sige noget om tidsperspektivet, altså om der er sat en deadline for, hvornår der skal ske noget, og hvor bredt det her arbejdsområde er. For jeg kan sige, at vi for Venstres vedkommende sådan set tror – det må vi også påtage os vores del af ansvaret for – at den her persondatabeskyttelse har været delt mellem en lang række ministerier, hvor der ikke har været noget klart politisk ansvar; for man har Digitaliseringsstyrelsen under Finansministeriet, Finanstilsynet under Erhvervs- og Vækstministeriet, Datatilsynet under Justitsministeriet og sikkert nogle andre tilsynsmyndigheder og nogle andre ministerier.

Så det er svært at få sikret en koordinering, og det er måske et af problemerne. I forhold til at det går meget langsomt med at få sikret og undersøgt, hvad vi kan gøre i den her sag, og sikret, at danskernes oplysninger, på både kreditkort og alt muligt andet, ligger trygt og sikkert og ikke bliver misbrugt.

Kl. 13:36

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:37

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Oplysningerne om os og vores data ligger jo alle steder; alle ministerier vil jo have et eller andet sted, hvor vores data bliver registreret. Vi har nogle forskellige lovgivninger, som beskytter, hvordan data bliver brugt, og som også hegner ind, hvordan de ikke må bruges, altså hvordan de ikke må misbruges.

Det, vi skal se på – og som jeg også hørte økonomi- og indenrigsministeren meget tydeligt sige at der var gjort mange ting i forhold til – er den rapport, som også kom nu, om cpr-numre. Så det er sådan, at vi arbejder på det her og har gjort det gennem længere tid. Jeg redegjorde også for den strategi for cybersikkerhed, der er lavet under Finansministeriet, og nævnte også selv, at politiet har oprustet med NC3, et nationalt center for cyberkriminalitet, som nu er en stor enhed i politiet, hvor man skal arbejde med det her. Og samtidig har vi sat udvalgsarbejdet i gang for at se, hvad der skal gøres.

Jeg kan godt forstå, at Venstre rejser sagen, og jeg synes også, det er vigtigt, at vi samarbejder om det, for jeg synes, at der her er en problemstilling, som vi bliver nødt til at løfte i fællesskab.

Kl. 13:38

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:38

Karsten Lauritzen (V):

Tak for det. Det, jeg spurgte om, var jo dog noget andet. Det var, hvad tidshorisonten på det her udvalg er. Det må ministeren have gjort sig nogle overvejelser om, eller også kan det jo tage lang tid, hvis man bare siger: Løs den her opgave på et eller andet tidspunkt. Der kunne det måske være en god idé at sætte det, man kalder en deadline, eller på dansk en slutdato, for, hvornår der skal foreligge noget. Der er det som sagt vores opfattelse, at det bør være en slutdato, der ligger måneder ud i fremtiden og ikke år. Det er det ene.

Det andet er, at ministeren heller ikke svarede på, om udvalget skal tage sig af andet end at se på elektroniske betalinger. For det er kun en meget snæver del af den problemstilling, som er blevet af-dækket, bl.a. af Se og Hør-sagen såvel som af CSC-sagen.

Kl. 13:38

Kl. 13:41

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:38

Kl. 13:41

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Beklager. Svaret vedrørende tidsfristen er, at det selvfølgelig skal gå hurtigt. Der er ikke sat nogen dato på. Det er jo et nyt arbejde, der er sat i gang. Der skal først laves en ramme for det. Men det er min indstilling, at det skal gå hurtigt, og jeg deler fuldstændig Venstres opfattelse af, at vi her ikke taler år.

I forhold til hvad der skal ses på, når der står »m.v.«, er det jo en lidt løs formulering. Det dækker jo nok også over, at man bliver nødt til at få hegnet det lidt bedre ind, og det skal man selvfølgelig gøre med alle de mennesker, som sidder og kigger på det. Der er rigtig mange ting og undersøgelser, der er i gang nu, både i forhold til Datatilsynet, Finanstilsynet, politiet og egne undersøgelser hos Aller. Der er rejst spørgsmål fra Datatilsynet til Se og Hør. Der er interne undersøgelser i lufthavnen. Vi skal jo have samlet trådene, og når vi har det, ved vi også lidt mere.

Kl. 13:39

Kl. 13:42

Formanden :

Så er det hr. Michael Aastrup Jensen som medspørger.

Kl. 13:39

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak. Allerførst vil jeg da gerne takke for, at ministeren rækker hånden ud til, at vi skal gøre det her i et parløb. Derfor kan man også spørge, om ministeren sådan helt konkret ønsker at inddrage Folketinget i det her arbejde, og om, hvordan ministeren helt konkret vil inddrage Folketinget. For jeg tror, at vi på tværs af en lang række partier synes – det er i hvert fald det, jeg hører i det – at det her er ekstremt vigtigt. Så jeg håber at den der hånd, som jeg opfatter ministeren rækker ud, også handler om at inddrage de forskellige partier.

Så er der jo hele diskussionen om, hvad vi gør nu. Og der er ministerens svar, at der er det her undersøgelsesarbejde, og at der ikke skulle gå år. Det er jo selvfølgelig beroligende sammenlignet med den sag, vi lige havde med økonomi- og indenrigsministeren, hvor der indtil videre næsten er gået et år med det arbejde, der var på det område. Men det er alligevel sådan lidt åbent, hvad det betyder. Betyder det så ¾ år, betyder det 1 år, eller hvad betyder det? Altså, jeg tror, der er rigtig mange mennesker, der rigtig gerne vil have, at det her arbejde går noget hurtigere, end at det har en lang tidshorison, og det her burde måske også kunne gøres på meget kort tid.

Kl. 13:40

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:40

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Tak. For det første vil jeg gerne sige, at min indstilling også er, at det skal foregå på forholdsvis kort tid. Det kan sagtens være, at det arbejde, som i første omgang kommer, kommer til at lægge nogle spor ud for et yderligere arbejde, der så skal følges op på. Men selve den kortlægning af, hvilke regler vi har, og hvordan kompetencerne lapper over, og hvordan tilsynet bliver ført, er jo viden, vi har, og som ikke kan tage så lang tid at få samlet.

Til den anden del af spørgsmålet, som handlede om inddragelse af Folketinget, har jeg allerede sagt, at jeg naturligvis gerne inviterer de politiske partier, når jeg er blevet klogere, og det synes jeg vil være det rigtige at gøre. Vi kan ikke have andet end en fælles interesse i, at det her bliver løftet på en fornuftig måde.

Formanden :

Michael Aastrup Jensen.

Michael Aastrup Jensen (V):

Jamen jeg siger da tak. Jeg går ud fra, at den her kop kaffe også er mere end en kop kaffe. Det er sådan, jeg opfatter det, nemlig at man simpelt hen ønsker at få Folketinget med i den diskussion om, hvad det konkret er for nogle tiltag, der er brug for. Vi har jo fremlagt nogle rent sådan datasikkerhedsmæssige forslag, som man kunne indføre som minimum, og som i hvert fald ville gøre en Nets-sag, altså en Se og Hør-sag, meget sværere at gennemføre. På den måde tror jeg, at også Folketinget kunne have noget at byde på. Så bare lige for at præcisere det håber jeg, at det bliver mere end en kop kaffe, nemlig noget rent konkret, hvor vi kommer med ind i værkstedet.

Kl. 13:42

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:42

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg kan så sige, at ovre hos mig får man mere end en kop kaffe. Kommer man først på dagen, vil der være tyggegrønt og mandler, og kommer man sidst på dagen, kan man også være heldige at blive budt på lidt frugt.

I forhold til de ting, som Venstre har spillet ind med, synes jeg, det er interessante ting, og jeg synes, vi skal arbejde med det. Jeg synes ikke, man skal udelukke noget. Jeg hørte jo, at økonomi- og indenrigsministeren redegjorde for en del ting, der allerede var gjort. Som jeg har fortalt, er der også gjort en del ting hos politiet, og der er også gjort nogle ting i Forsvarsministeriet, og der er mange forskellige tilsyn, der har gang i undersøgelser. Vi skal blive klogere på her, og så skal vi tage en snak om det. Om det så bliver med gule-rødder eller frugtstykker, må jo afhænge af tidspunktet.

Kl. 13:42

Formanden :

Så er det hr. Karsten Lauritzen for sidste runde.

Kl. 13:42

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Tak til ministeren som sagt for den udstrakte hånd i besvarelsen. I Venstre dukker vi meget gerne op. Jeg skal dog lige til sidst høre ministeren om to ting. Først og fremmest siger ministeren, hun gerne vil være med til at drøfte det her, men jeg skal høre, om ministeren vil drøfte indholdet af det, udvalget skal se på, eller først, når der ligger et færdigt resultat. Jeg synes, det er en afgørende forskel, om vi er med til at definere det, der bliver undersøgt, og det, vi ser på, eller blot de forslag, udvalget kommer med. Det er det ene.

Det andet er så, kan jeg sige til ministeren, at vi i Venstre jo er glade for både frugt og grønsager, men vi er endnu mere glade for smørrebrød. Så hvis ministeren vil byde på det, er jeg sikker på, at vi ville få løst den her sag endnu hurtigere og i større fællesskab, end ministeren lægger op til.

Kl. 13:43

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:43

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

I forhold til det første var det sådan set ikke min tanke at indkalde de politiske partier, inden vi er blevet klogere, for det, jeg i første om-

gang har sat i gang, er udelukkende en kortlægning af, hvordan reglerne er. Det tænker jeg ikke at vi behøver at samles om, der er det jo vigtigt, at det er de folk, som arbejder med det, og som præcis ved, hvordan grænserne er, som tegner det kort for os. Men det er klart, at når det kort er tegnet, og vi skal finde ud af, hvad vi så gør, så er det, at det kan blive rigtig godt med en politisk drøftelse, og der afviser jeg ikke, at der kan være tale om mere end et møde, og jeg vil heller ikke afsløre, hvad der kan være på bordet, hvis det er en vigtig ting for Venstre. Jeg synes, at det vigtigste må være, at vi finder nogle løsninger i fællesskab. Så en kortlægning først, og så må vi tage drøftelserne, og det kan jo være, at de vil føre til, at der skal åbnes nye ting.

Kl. 13:44

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til justitsministeren af hr. Michael Aastrup Jensen handler vist om samme sag.

Kl. 13:44

Spm. nr. S 1419

5) Til justitsministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V) (medspørger: **Karsten Lauritzen (V)**):

Vurderer regeringen, at der er behov for at stramme kravene til sikkerheden omkring personfølsomme data, og hvilke stramninger vil der i så fald være behov for?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:44

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak. Og spørgsmålet lyder: Vurderer regeringen, at der er behov for at stramme kravene til sikkerheden omkring personfølsomme data, og hvilke stramninger vil der i så fald være behov for?

Kl. 13:44

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:44

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror, jeg vil henvise til den gode debat, jeg synes vi havde under besvarelsen af det tidligere spørgsmål. Jeg afviser ikke, at der er behov for stramninger, og jeg synes, vi skal blive klogere på det, og jeg synes, vi i givet fald skal finde ud af at lave dem i fællesskab. I første omgang har jeg bedt folk i mit ministerium sammen med embedsfolkene i Erhvervs- og Vækstministeriet om at kortlægge, hvad det er, der gælder i forhold til gældende lovgivning i forhold til tilsyn, kompetence og snitflader, og dernæst har jeg sagt, at jeg gerne vil invitere de politiske partier til en drøftelse. Og det tror jeg at jeg vil henholde mig til.

Kl. 13:45

Formanden :

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 13:45

Michael Aastrup Jensen (V):

Jamen altså, jeg har allerede rost, og det vil jeg gerne gøre igen, at vi bliver inviteret over, og jeg kan forstå, at det er til andet end en kop kaffe – det er også rart.

Vi har jo i dag været ude med nogle rent konkrete datasikkerhedsmæssige tiltag, som forholdsvis nemt vil kunne gennemføres, men som vil kunne have rigtig, rigtig stor virkning. Jeg synes, det

kunne være interessant at høre lidt om ministerens holdning til nogle af dem.

Et af forslagene er en såkaldt pseudonymisering af data, det, som andre kalder anonymisering af data. Det vil sige, at så vil man ikke i et kundeservicecenter i f.eks. Nets kunne sidde og slå op på ekskærestere eller statsministeren eller kronprinsen eller nogen andre. Man vil så at sige gøre det umuligt for andre end dem, der har behov for det, at kunne gå ind og se på de nødvendige data. Det er en forholdsvis simpel ting, kunne man mene, men alligevel vil den have vidtrækkende konsekvenser i forhold til at kunne stoppe en lignende Netssag i at kunne ske igen.

Så er der også andre forslag. Der er et forslag om sikkerhedsgodkendelse. Vi er jo i den situation, at der i dag, hvis du har at gøre med personfølsomme data ude i private virksomheder, ingen sikkerhedsgodkendelse af medarbejdere finder sted overhovedet. Det kunne man også gøre. Så er der Datatilsynet; det er jo lidt barokt, at samme dag – tror jeg det var – som Se og Hør-sagen begyndte at rulle, kom det frem, at regeringen ville neddrole endnu mere på Datatilsynet. Der kunne man jo også gå ind og sige: Jamen lad os give Datatilsynet nogle flere ressourcer til at kunne gå ind og simpelt hen påpege, når der er huller, og også give vejledning, hvilket de ikke gør i dag, til, hvor det er, sikkerheden halter. Og sidst, men ikke mindst, kunne man jo også komme ind på – det foreslår vi i hvert fald – en konkret ting som stresstest. Man kender det jo fra banker, hvor man stresstester dem i forhold til den økonomiske sikkerhed, og der kunne man også gøre det samme i forhold til it-sikkerhed, hvor man også kunne stressteste.

Så alt i alt er det nogle forholdsvis konkrete forslag ud af en ni-punktsplan, som vi har her. Hvad synes ministeren om sådan nogle forslag?

Kl. 13:47

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:47

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg har godt set, at Venstre er kommet med forslagene. Jeg har ikke fået læst dem i detaljer, men jeg synes, at vi skal lade alting indgå i det arbejde – alle gode ideer vil sådan set være gode at få bragt i anvendelse.

Jeg lyttede mig til, at økonomi- og indenrigsministeren sagde, at kryptering allerede var indført, og i hvilket omfang det så er, vil jeg også gerne blive klogere på.

Men jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at er der sket misbrug af forskellige data, er der i forvejen tale om ting, der er ulovlige. Det, vi så kan, er at se på: Kan vi blive endnu bedre til at beskytte data? Og der kunne kryptering, som jeg som sagt hørte at økonomi- og indenrigsministeren nævnte, være en ting. Jeg hørte også, at hun sagde, at der vil være automatisk kontrol, men det handler også om spørgsmålet om, hvordan der logges, og hvordan man sørger for, at man kan se, hvad der er sket.

Jeg har ikke det tekniske overblik til på stående fod at kunne redegøre for det, og det er jo derfor, jeg har bedt om, at det kommer, og så må vi se, hvad vi gør derfra. Jeg afviser ikke nogen forskellige indgreb.

Kl. 13:48

Formanden :

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 13:48

Michael Aastrup Jensen (V):

Ikke at afvise det er jo bedre end ingenting, og jeg opfatter det selvfølgelig positivt. Men jeg vil bare stadig lidt anholde det der med, at

vi ikke rigtig har en konkret tidsplan endnu, for jeg tror, jeg deler et ønske blandt et stort flertal i Folketinget, som ønsker, at det her skal gøres rigtig, rigtig hurtigt, og det har jeg også hørt ministeren sige, så det er positivt. Men jeg har alligevel heller ikke hørt ministeren sige, at i næste uge tager vi initiativ til en drøftelse af det her med Folketingets partier; man siger, man venter på den her undersøgelse, som man vil have hurtigt. Deler ministeren ikke ønsket om, at vi politisk allerede nu går i gang med en diskussion omkring mulige tiltag, sideløbende med at vi får en klarhed over, hvor stort omfanget egentlig er?

Kl. 13:48

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:48

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det er præcis det ønske, jeg har, og derfor har jeg også valgt den tilgang til det, som jeg har. Der var i starten af ugen nogle ønsker fremme om, at man kunne have en kommission, som skulle se på det her, men det afviste jeg, og det gjorde jeg med den begrundelse, at hvis vi først begynder at lave kommission, vi skal lave et kommissorium, så begynder vi faktisk at kunne gøre nogle ting, der kunne forsinke politiets efterforskning. For mig har det været altafgørende, at politiet har kunnet arbejde hurtigt i de her sager, og jeg har jo lyttet mig til, at folk er blevet afhørt, at data og computere er blevet beslaglagt, og at arbejdet fungerer. Men det er vigtigt for mig, at det, vi laver, er et politisk parallelspor, som ikke krydser, og som altså ikke ligger i vejen for politiets efterforskning, og derfor foreslog jeg den her kortlægning, så vi kan følge op. Ja, jeg har sådan set allerede startet, at vi arbejder sideløbende.

Kl. 13:49

Formanden :

Så er det hr. Karsten Lauritzen som medspørger.

Kl. 13:49

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Der er også grund til at rose ministeren for at afvise kommissionen, det har vi også gjort i Venstre. Det var SF's forslag. En af grundene til, at vi afviste den, var, at der sådan set er ret meget materiale på det her område. Det kan selvfølgelig godt være, det først er nået til økonomi- og indenrigsministeren og justitsministeren og resten af regeringen nu, men der har været masser af it-eksperter, der gennem mange år – det kan hr. Michael Aastrup Jensen forklare mere om, da han er it-ordfører og har været med til mange af de konferencer – har peget på problemer i statens behandling af personfølsomme oplysninger. Det er også derfor, vi i Venstre ikke helt kan forstå – når nu området langt hen ad vejen faktisk er velbelyst, særlig hvis man inddrager eksperter uden for statsadministrationen – at vi ikke kan få at vide, hvornår man er færdig med det her arbejde.

Jeg synes også, det ville være rart, hvis ministeren her i dag kunne give tilsagn om, at man, inden ministeren sætter gang i et udvalgsarbejde, har en drøftelse med Folketingets partier om: Hvad er det, der skal undersøges, hvad er det, vi skal vide? For det er altså ret vigtigt, at Folketingets partier er inde over og kridter banen op for, hvad det er, vi skal gøre her, så det ikke bliver defineret af nogle embedsmænd i Justitsministeriet eller Erhvervsministeriet og et par ministre.

Kl. 13:50

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:50

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg svarede allerede i mit sidste indlæg – eller det var måske i det forrige spørgsmål – at jeg synes, vi skal arbejde med det her parallelt, og jeg havde egentlig ikke tænkt mig at indkalde Folketingets partier forud for kortlægningen, for kortlægningen er kun en beskrivelse af gældende ret, og hvordan procedurerne er, og det behøver vi ikke at have en politisk drøftelse om, men det gælder om at få et overblik over, hvad det er, der gælder. Når det overblik er der, er det jo meget nemmere for os at tage stilling til, hvad det så i øvrigt er, vi synes skal strammes op. Så jeg vil indkalde til politiske drøftelser, men jeg vil helst ikke gøre det, forud for at embedsmændene går i gang. Jeg synes, det er vigtigere, at de får tid til at komme i gang, i stedet for at vi først skal finde tid i vores kalender til at mødes, for det kan i forvejen tit være svært.

Så jeg vil bede folk i den her embedsmandsgruppe om at tage fat på det her arbejde, og så vil jeg indkalde til politiske drøftelser, når deres arbejde er tilendebragt, og jeg regner som sagt ikke med, at det er noget, der vil tage alt for lang tid.

Kl. 13:51

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:51

Karsten Lauritzen (V):

Nu er vi desværre inde ved kernen af problemet, og det er jo, at justitsministeren kun vil se på en meget snæver del af det, nemlig det med elektroniske betalinger. Det er jo det, ministeren siger. Vi er jo nogle, der er optaget af f.eks. Datatilsynet, og hvordan de arbejder. Det er lige før, jeg vil sige, at jeg vil tage et væddemål med ministeren her om, at der kommer en afdækning, at det så tager et års tid, og at vi så bliver indkaldt til drøftelser, og at vi så er nogle, der har et ønske om at se på Datatilsynet, og at ministeren så siger, at det har udvalget ikke kig på, og at det kan man ikke tage stilling til. Det er jo så skrækscenariet.

Nu ryster ministeren på hovedet, og så kan ministeren sige i mikrofonen, at sådan kommer det ikke til at være. Jeg vil bare sige, at det er der nogle af os der har en reel bekymring for, for det er det, der er sket i andre situationer, hvor vi har stået og haft en højbetændt sag, der så er blevet skudt til hjørne med et ministerielt defineret udvalg.

Kl. 13:52

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:52

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil så bare gerne starte med at pande den mistillid, der ligger i spørgsmålet, ned med det samme og sige, at jeg har sat mig i spidsen for det her arbejde. Jeg har sammen med erhvervs- og vækstministeren bedt vores folk om at lave den her kortlægning. Jeg har flere gange svaret, at jeg regner med, at det kan gøres inden for meget kort tid. Nogle gange har jeg vist også sagt et par uger, og så ved man godt, at man nok skal ende med at lægge en enkelt uge til, for der opstår altid et eller andet akut, der gør, at der skal lægges noget til i den anden ende. Men efter forholdsvis kort tid skal vi have en politisk drøftelse, hvor vi skal diskutere, hvad vi så gør, og jeg har hele tiden sagt, det gjaldt betalinger m.v., så der er altså mulighed for, at man kan kigge på andet.

Kl. 13:53

Kl. 13:55

Formanden :

Så er det hr. Michael Aastrup Jensen for en afsluttende runde.

Kl. 13:53

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Så kan vi jo bare håbe og hænge ministeren op på, at formuleringen m.v. kan fortolkes ret bredt, for det her er jo en meget bred diskussion. Det drejer sig jo også generelt om, hvordan vi overvåger. Det drejer sig om strafferammer, det drejer sig om en lang række forskellige ting, som hr. Karsten Lauritzen også var inde på. Så vi vil i hvert fald holde fast i, at udtrykket m.v. er rigtig, rigtig dækkende, og at det jo også kan indbefatte ministre som finansministeren, erhvervs- og vækstministeren osv. Så alt i alt er vi positivt indstillet, men vi vil alligevel også gerne se noget action frem for kun fine ord.

Kl. 13:54

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:54

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Nu må formanden ikke se så træt ud. Der er jo mange huse, der er involveret i det her, og det er der, fordi der i alle huse er folk, som har noget med data og med oplysninger at gøre. Overordnet set ligger persondataloven i Justitsministeriet, men når det så handler om de finansielle transaktioner, er det jo rigtigt, at så ligger det under Finanstilsynet, og der er andre regler for nogle af de andre institutter, som vi også har nævnt i den her lange debat, der har været, og som selvfølgelig også er interessante at få inddraget. Men der er forskellige procedurer, man kan anvende; der er forskellige arbejdsgange og forskellige kontrolmuligheder. Det er det, som skal beskrives nu, og så indkalder jeg til politiske drøftelser, så vi kan tage den derfra og aftale med hinanden, hvad vi så gør.

Kl. 13:54

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 13:54

Spm. nr. S 1421 (omtrykt)

6) Til justitsministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V) (medspørger: **Karsten Lauritzen (V)**):

Hvad agter ministeren at foretage sig som følge af den yderst alvorlige læk af følsomme persondata hos Nets, jf. afsløringerne af ugebladet Se og Hørs adgang til en række personers kreditkortoplysninger?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:54

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak. Spørgsmålet lyder: Hvad agter ministeren at foretage sig som følge af den yderst alvorlige læk af følsomme persondata hos Nets, jf. afsløringerne af ugebladet Se og Hørs adgang til en række personers kreditkortoplysninger?

Kl. 13:55

Formanden :

Justitsministeren.

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg kunne godt være fristet til bare at sige, at jeg agter at henvise til min tidligere besvarelse, men så får jeg nok problemer. I stedet for vil jeg svare, og jeg vil svare, at spørgsmålet om Nets ikke sorterer under mig. Når det gælder tilsynet med Nets' overholdelse af reglerne om it-sikkerhed, varetages det af Finanstilsynet. Mit svar bliver så i stedet for, at jeg desværre bliver nødt til at henvise til Erhvervs- og Vækstministeriet.

Kl. 13:55

Formanden :

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 13:55

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu har vi lige været så positive over, at »m.v.« kunne dække ret meget, så jeg går ud fra, at »m.v.« også dækker det her. Situationen er jo den, at der har været forskellige forslag. Jeg kan forstå, at der er et konkret forslag, som er oppe at vende lige i øjeblikket, og som jeg synes det kunne være rigtig interessant at høre ministerens holdning til. Det er om, at der i dag reelt ikke foregår en opfølgning på, hvordan virksomheder håndterer personfølsomme data, og at sanktionerne i forbindelse med det er ret slappe. Man kan, er det kommet frem, få en bøde på 25.000 kr., hvis man endelig får en bøde.

Der er der andre der siger, at det jo er lidt absurd, når vi kigger på alle mulige andre sager som miljø-sager, brud på fødevarer-sikkerheden og en lang række sager. Der er det jo helt, helt andre økonomiske sanktioner end 25.000 kr., der bliver pålagt. Overtrædelse af reglerne om beskyttelse af personfølsomme data er jo mindst lige så alvorlig, som hvis der sker en miljøskandale eller lignende skandaler andre steder.

Så jeg har to spørgsmål for at være forholdsvis konkret, og det er, punkt 1, om bødestørrelsen også indgår: Kunne det være større bøder end dem, der i dag? Punkt 2, kan man som virksomhed, der håndterer personfølsomme data, miste retten til at have med personfølsomme data at gøre, hvis det er noget af det, der er i ministerens værktøjskasse, altså underforstået, at hvis og såfremt en virksomhed gentagne gange har fået pålæg og ikke har fulgt op, kan den så miste retten til at have med personfølsomme data at gøre? Det synes jeg også kunne være interessant at høre set i lyset af ministerens åbenhed om, at Folketinget også bliver inddraget. Så kan man jo lige så godt også have en diskussion af nogle mere konkrete ting, som jeg ved i hvert fald er oppe at vende i dag.

Kl. 13:57

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:57

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg diskuterer gerne bødestørrelser, men jeg vil sige, at det ikke er den eneste mulighed, vi har for at komme efter folk. Vi har sådan set også straffeloven, som jo hegner noget af det her ind. Og der er det sådan, at strafferammen er bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, og straffen kan stige til fængsel indtil 6 år under særlig skærpede omstændigheder, eller hvis der er tale om overtrædelser af mere systematisk eller organiseret karakter. Det er bare for lige at understrege, at der ikke kun er bøder på paletten. Der er også en strafferamme, som i den videste konsekvens går til 6 års fængsel. Det synes jeg lige at man skal have med.

I forhold til spørgsmålet om, om man kan få frataget sin ret, vil jeg sige, at Nets jo, så vidt jeg ved, har en legitim ret til at behandle den her slags oplysninger. Så har der været nogle sikkerhedsbrud,

som jeg forstår det, og som man angiveligt må tro, og der må jeg henvise til, at det må være erhvervs- og vækstministeren, som det henhører under, der må kunne svare på spørgsmål om de regler.

Kl. 13:58

Formanden :

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 13:58

Michael Aastrup Jensen (V):

Ja, men vi ser det jo så også som en helhed. Det er derfor, vi har diskussionen. For der er jo de her forskellige ben, men de går jo alle sammen op i den samme krop, der hedder: Hvordan sørger vi for bedre sikkerhed? Jeg lover, at vi også forfølger sagen i forhold til erhvervsministeren.

Men lige for at anholde det, som ministeren siger, at der jo er højere straffe, vil jeg sige, at jo, men det er jo møntet på dem, som foretager den ulovlige handling, altså dvs. dem, der går ind og tager data enten i hackerangreb, eller hvor medarbejdere går ind og tager data ulovligt. Nu tænker jeg på den pågældende virksomhed, der simpelt hen ikke følger op på de givne retningslinjer og lignende, der er for it-sikkerhed. Der går jeg ikke ud fra – for så har jeg i hvert fald misforstået det totalt – at en virksomhedsejer kan blive sendt i fængsel. Der får man i dag et pålæg, og der kan man få en maks.-bøde på 25.000 kr. Så det er selve virksomheden, der behandler personfølsomme data, jeg er nysgerrig efter.

Kl. 13:59

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:59

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Der er jo forskellige regler om det her. Altså, der er jo persondataloven, som har bestemmelserne om, hvornår behandling af personfølsomme oplysninger må finde sted, og også bestemmelserne om, hvordan personoplysninger skal beskyttes. Det er strafbelagt for private virksomheder at overtræde disse bestemmelser. Herudover indeholder lov om betalingstjenester og elektroniske penge regler om, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der skal træffes ved brug og udbud af betalingstjenester. Endvidere indeholder straffeloven forskellige bestemmelser, som afhængigt af de nærmere omstændigheder kan være relevante i forhold til misbrug af personoplysninger. Der er det, at strafferammen alt i alt, som jeg nævnte før, går op til 6 års fængsel.

Kl. 13:59

Formanden :

Så er det hr. Karsten Lauritzen som medspørger.

Kl. 13:59

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg forstår jo godt, at ministeren henviser til andre ministerier, der ligger uden for ministerens ressortområde. Det er en anerkendt praksis, men det er jo meget illustrativt for det problem, der er på det her område, at it-sikkerhed ikke er placeret i ét ministerium, men fordelt på en lang række forskellige ministerier.

Det er jo ikke, fordi jeg vil klandre ministeren, der kommer her og svarer på ganske fin vis og rækker en hånd frem, men det illustrerer jo, at det ikke er nok, at justitsministeren gør noget. Der er måske behov for, at statsministeren og regeringen som sådan sætter sig i spidsen for at se på, hvordan man kan flytte det her op på den politiske dagsorden, og hvor man placerer et ministerielt ansvar henne, måske i et enkelt ministerium i stedet for i tre, fire, fem, seks, syv, otte forskellige ministerier.

Det var sådan en bemærkning til ministerens henvisning til andre ministre, som jeg jo godt forstår, men som alligevel illustrerer det problem, vi har, med sådan et komplekst spørgsmål her.

Det, jeg så vil spørge ministeren om, er, om ministeren kan sige noget om, hvor lang tid ministeren forventer at der kommer til at gå, før den politimæssige efterforskning af Nets er færdig. Er det noget, som ministeren forventer tager år, som vi har set i forhold til CSC-sagen, eller er det noget, ministeren har en forventning om kan gøres på kortere tid?

Kl. 14:01

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:01

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror, at det er mest fornuftigt, at jeg blander mig udenom, hvordan politiet tilrettelægger sin efterforskning. Jeg har noteret mig det ved at kigge fjernsyn, så jeg tænker, at andre nok også har set, at det er noget, politiet har taget meget alvorligt.

Som jeg startede med at sige i et af de tidligere spørgsmål, har politiet også netop åbnet en ny afdeling, NC3, et nationalt center for cyberkriminalitet, i Ejby, hvor der sidder 75-80 mand – tror jeg det er – og arbejder specifikt med de her problemstillinger. En af deres første opgaver har været at kaste sig over det her, så jeg ved, at der har man taget godt hånd om det allerede. Men det er op til politiet at vurdere, hvornår en efterforskning er afsluttet, og så er det op til anklagemyndigheden at finde ud af, om der skal rejses en sag. Så sådan må det jo være.

Så bliver jeg spurgt til, hvordan man skal organisere det her arbejde i regeringen, og der bliver jeg i hvert fald nødt til at sige, at det ligger uden for mit ressort, men det, jeg dog kan sige, er, at der jo er data i alle ministerier, vi har oplysninger alle steder, så det, vi skal, er jo at sørge for, at lovgivningen rammer og favner det hele, og der er det jo persondatalovgivningen, som jeg har ansvaret for som minister, der er den, der kan komme i anvendelse.

Når jeg henviste til erhvervs- og vækstministeren i spørgsmålet om, hvorvidt man kunne tilbagekalde tilladelser til eksempelvis virksomheder, som legitimt handler med kreditkortoplysninger, er det, fordi jeg ikke vil gøre mig skyldig i at stå og sige noget forkert, men jeg bliver nødt til bare at indrømme, at jeg simpelt hen ikke kender lovgivningen i detaljen.

Kl. 14:02

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen igen.

Kl. 14:02

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo helt fint. Det er ikke en kritik af ministeren, men blot det, at ministerens svar her jo er en illustration af det problem, som vi står over for. Det er rigtigt, at ministeren er ansvarlig for persondatalovgivningen, men tilsynet ligger jo spredt i forskellige ministerier. Jeg tror – og det er jo nok Venstres hovedpointe og grunden til, at vi stiller de her spørgsmål i dag – vi har brug for at have en overordnet politisk diskussion om, hvordan det er organiseret, så vi sikrer en effektiv beskyttelse og håndhævelse.

Jeg hører også det, ministeren siger, med, at hun ikke vil blande sig i den konkrete efterforskning. Det beder vi sådan set heller ikke om. Men ministeren som øverste chef for politi og anklagemyndighed har jo mulighed for at sige, at det her er en sag, som er meget vigtig, og at den også er vigtig af den årsag, at når den er afsluttet, påtænker vi at ændre lovgivningen. Og det er jo det, ministeren siger ministeren er åben over for. Der er det sådan, at vi jo ikke kan lave lovgivning, før efterforskningen er afsluttet.

- Formanden :**
Ministeren.
- Kl. 14:03 Synes ministeren, at det er rimeligt, at borgerne skal betale leje for at afholde helt almindelige arrangementer i Frederiksberg Have og Søndermarken, når borgerne via skatten allerede har betalt for vedligeholdelsen af parkerne?
- Kl. 14:03
- Formanden :**
Værsgo.
- Kl. 14:06
- Justitsministeren (Karen Hækkerup):**
Hvis der er foregået ulovligt misbrug af oplysninger, er det i forvejen ulovligt. Så det er ikke det, vi jo sådan set skal tale om. Jeg behøver ikke at sige til politiet, at det her er vigtigt. Det er de udmærket klar over, og som jeg har forstået det, er de i den grad gået i gang både med afhøringer og sigtelser, der er blevet rejst – i hvert fald en enkelt, har jeg set. Og som jeg har nævnt flere gange, har man også etableret en ny stor afdeling. Det har jo så været i gang i lang tid i Ejby med den her NC3-afdeling, som er nationalt center for cyberkriminalitet.
- Vi går i gang med nu at kortlægge præcist, hvordan lovgivningen er, hvordan tilsynet er, hvordan rammerne er, og så må vi tage en politisk drøftelse af, hvad vi gør. Jeg synes, det er vigtigt ikke at afvise noget som helst, for vi bliver nødt til at sørge for, ikke kun at tingene ikke er ulovlige, og at man kan straffes, men også at vi bliver endnu bedre til at beskytte data, så det ikke sker. For i det her er hovedproblestillingen jo, at det ikke må ske. Det er ikke så vigtigt, om vi får straffet folk, men om vi får beskyttet helt almindelige mennesker.
- Kl. 14:04
- Formanden :**
Så er det hr. Michael Aastrup Jensen til afslutning.
- Kl. 14:04
- Michael Aastrup Jensen (V):**
Tak for det. Skal vi ikke på den her halvt overskyede dag alligevel prøve at bevare forårsoptimismen og så sige tak for de tilkendegivelser, der er kommet fra ministeren om, at Folketingets partier bliver inddraget i processen helt fra starten. Det er sådan, jeg forstår det. Det tager vi vel mod. Som ministeren også anerkender, så har vi været ude med nogle bud på nogle rigtig konkrete tiltag, som ville kunne højne datasikkerheden konkret. Vi har også nogle rigtig gode ideer om det mere overordnede osv., så vi vil meget gerne indgå i den videre dialog, og vi siger mange tak for indbydelsen.
- Kl. 14:05
- Formanden :**
Ministeren.
- Kl. 14:05
- Justitsministeren (Karen Hækkerup):**
Jamen selv tak. Jeg vil glæde mig til de kommende politiske drøftelser. Jeg kan så afsløre, at det ikke kun er Venstre, som har en interesse i den her sag, det tror jeg at de fleste partier i Folketinget har. Jeg har også modtaget en dosmerseddel fra Enhedslisten, som er alenlang, så jeg er sikker på, vi nok skal få tilbragt fornøjelige stunder med hinanden, hvor vi kan komme i dybden med det her vigtige spørgsmål.
- Kl. 14:05
- Formanden :**
Spørgsmålet er sluttet. Tak til justitsministeren.
Så er det næste spørgsmål stillet til kulturministeren af hr. Jan E. Jørgensen.
- Kl. 14:05
- Spm. nr. S 1402**
7) Til kulturministeren af:
Jan E. Jørgensen (V):
- Jan E. Jørgensen (V):**
Nu ved jeg af gode grunde ikke, hvilke bryllupper kulturministeren bliver inviteret med til. Men jeg har dog været til en hel del, hvor der
- Jan E. Jørgensen (V):**
Spørgsmålet lyder: Synes ministeren, at det er rimeligt, at borgerne skal betale leje for at afholde helt almindelige arrangementer i Frederiksberg Have og Søndermarken, når borgerne via skatten allerede har betalt for vedligeholdelsen af parkerne?
- Kl. 14:06
- Formanden :**
Kulturministeren.
- Kl. 14:06
- Kulturministeren (Marianne Jelved):**
Ja tak. Frederiksberg Have og Søndermarken er som slotshaver en del af vores kulturarv, de er tilgængelige for alle landets borgere såvel som turister, og der skal selvfølgelig værnes om dem, og den historie, de repræsenterer, skal også formidles. Opgaven med drift og vedligehold og udvikling af de kongelige haver er samlet i Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme.
- Det er gratis at besøge og opholde sig i de danske slotshaver. Alene i Frederiksberg Have og Søndermarken kommer der årligt flere millioner gæster, og folk kan mødes til picnic, løbeture, leg, ja, de kan sågar blive viet eller holde fødselsdag. Sådan er det i Frederiksberg Have og Søndermarken såvel som de øvrige slotshaver.
- Når man mødes mere end 60 personer til et arrangement med frivillig indsats og med socialt og kulturelt formål, skal man lave en reservation, som det hedder. Dermed sikrer styrelsen, at arealet faktisk er til rådighed til det pågældende arrangement, og styrelsen koordinerer reservationen med slotsgartner og havevagter. Det koster 1.500 kr. pr. arrangement. Omkostningerne ved reservationen dækker det administrative arbejde med godkendelse, koordinering med havevagten og et afleveringseftersyn.
- Hvis arrangementet kræver yderligere faciliteter som f.eks. vagter, opstilling af toiletvogne eller større udstyr, kommer brugeren til at betale de ekstra omkostninger. Staten finansierer drift og vedligehold samt udviklingen af slotshaverne, men der er ikke afsat midler til at rette op på ekstra slid, som større arrangementer medfører, eller til udstyr som f.eks. toiletvogne m.v.
- Hvis man har lyst til at gøre ekstraordinært brug af haverne, er det efter min mening også rimeligt, at man betaler ekstra. Så der er ikke tale om nogen dobbeltbeskatning. Det er forskellige ydelser, man modtager, og det er ikke alle ydelserne, der er skattefinansierede.
- Det er en væsentlig del af strategien, at slotshaverne bruges og nyttiggøres til glæde for alle, fordi de statslige haver og ejendomme ligger spredt rundt omkring i Danmark, og så samarbejder styrelsen med rigtig mange kommuner, og det er mit indtryk, at der er tilfredshed med det samarbejde i de pågældende kommuner.
- Kl. 14:08
- Formanden :**
Hr. Jan E. Jørgensen.
- Kl. 14:08
- Jan E. Jørgensen (V):**

har været mere end 60 gæster, og jeg tror faktisk aldrig nogen sinde, jeg har været til et bryllup, hvor der var færre end 60 gæster.

Så vi kan altså konkludere, at hvis man ønsker at byde folk på et glas champagne i en af haverne, og det er jo ikke kun Frederiksberg Have og Søndermarken, vi taler om, det er f.eks. også Kongens Have, kræver det altså, at man indsender en ansøgning til styrelsen og betaler 1.500 kr. Det samme gør sig gældende, hvis nogle spejdere vil holde økseløb, eller hvis nogle klasser fra den lokale folkeskole vil spille rundbold eller man vil holde en større picnic, for så skal man altså søge om en tilladelse og betale 1.500 kr., modsat af hvad man skal på andre offentlige arealer, som er i kommunalt eje.

Hvis vi tager nogle større ting som f.eks. folkekirkens pinsegudstjeneste, som i mange år har været holdt i Frederiksberg Have, bliver den ikke længere holdt i Frederiksberg Have, fordi man ikke vil betale de mange penge, det koster. Det koster nemlig 10.000 kr. at få lov til det, så det foregår nu på rådhuspladsen på Frederiksberg i stedet for. Motionsløb skal betale 10.000 kr. Hvis et politisk parti vil holde et grundlovsmøde i f.eks. Kongens Have, skal man betale 15.000 kr. for at holde et sådant arrangement. Og hvis vi taler om de større arrangementer som f.eks. Stella Polaris med gratis adgang og støttet af bl.a. Frederiksberg Kommune, skal man betale intet mindre end 130.000 kr., og det samme gør sig gældende, hvis man f.eks. vil vise borgerne gratis film, altså ved en open air-filmforestilling, for så skal man også betale 130.000 kr.

Altså, jeg havde en eller anden naiv forestilling om, at Kulturministeriet skulle fremme kultur og ikke skulle forhindre kultur.

Kl. 14:10

Formanden :
Kulturministeren.

Kl. 14:10

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Der er sådan set ikke ret mange af de kulturtilbud, der gives, som er gratis. Der er næsten altid en medfinansiering, og det er der jo ikke noget underligt i. Og der er jo heller ikke noget underligt i, at man laver indtægtsdækket virksomhed. Vi har ikke midler til i Kulturministeriets regi at forære borgerne de faciliteter, som de eftertragter, f.eks. til et stort arrangement som det, spørgeren nævnte, med Stella Polaris, som jo krævede både vagter og andre faciliteter. Det er ikke en del af det, skatteborgerne finansierer via deres skat; det er det, som de, der køber ydelsen, må betale. Det er en indtægtsdækket virksomhed, og der er regler for, hvordan man opkræver betaling som offentlig institution.

Kl. 14:11

Formanden :
Spørgeren.

Kl. 14:11

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg er med på, at der kan være nogle ekstra udgifter, som man selvfølgelig skal have dækket, men at betale 130.000 kr. for at leje en græsplæne og stille et musik anlæg op forstår jeg simpelt hen ikke. Det er noget, som kommer byens borgere til gavn og glæde. Det er ikke et arrangement, der drives på kommercielle vilkår, og i realiteternes verden betyder det jo bare, at Frederiksberg Kommune tjener 130.000 kr. til Kulturministeriet.

Men med hensyn til de små arrangementer synes jeg ikke rigtig, at ministeren forholder sig til, om man virkelig mener, at det er rimeligt, at man skal sende en ansøgning og betale 1.500 kr. for at holde et mindre helt almindeligt arrangement i en have, hvor man i forvejen har betalt til vedligeholdelsen via skatten. Altså, hvad bliver det næste? Skal man også betale for at gå på stranden og i skoven?

Kl. 14:12

Formanden :
Kulturministeren.

Kl. 14:12

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Der er faktisk ikke noget underligt i det her. Det er en sædvanlig praksis, at når man søger om et eller andet, betaler man et administrationsgebyr for det. Det gør man, når man søger om opholdstilladelse, om familiesammenføring osv. osv. – det er ikke noget nyt. Kommunerne opkræver faktisk også penge, når nogen kommer og skal bruge deres arealer.

Jeg har lige haft møde med repræsentanter for cirkus, som fortæller, hvordan kommunerne har ladet deres priser på leje af pladser til cirkusopstilling stige ret gevaldigt. Det er jeg nødt til at se på hvordan man gør, altså om det er mere end indtægtsdækket virksomhed osv. Jeg synes, der må være en grænse for, hvad det offentlige skal tage, og derfor er der også hele tiden en evaluering af prispolitikken på det område, hvor vi har ansvaret som ministerium, herunder Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme. Dens prispolitik bliver også revideret jævnligt.

Kl. 14:13

Formanden :
Hr. Jan E. Jørgensen for sidste omgang.

Kl. 14:13

Jan E. Jørgensen (V):

Nu skal man jo høre godt og grundigt efter. Hørte jeg ministeren sige, at det godt kan være, at man kommer til at sætte de her priser lidt vel højt, og at man anerkender, at der er en grænse for, hvor meget man kan tillade sig at kræve i husleje for en græsplæne, og at det dermed kan være, at gebyret bliver sat ned, og måske også, at delta-grænsen på 60 bliver sat op til noget mere fornuftigt?

Kl. 14:13

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:13

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det hørte spørgeren ikke ministeren sige. Jeg sagde, at der foregår med mellemrum en revision af, hvordan prisstrukturen udvikler sig på sådan et område som det, vi taler om, men også på andre områder, og jeg ved ikke, hvilket resultat der kommer ud af den revision, som er i gang på nuværende tidspunkt.

Kl. 14:14

Formanden :
Spørgsmålet er sluttet. Tak til kulturministeren.

Det næste spørgsmål er til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:14

Spm. nr. S 1404 (skr. begr.)

8) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at der er store forskelle kommunerne imellem i det serviceniveau, som kommunerne tilbyder handicappede, og hvad vil ministeren konkret foretage sig med henblik på at sikre en mere ensartet service til handicappede i landets kommuner?

Skriftlig begrundelse

I artiklen »Minister: Forskel i service til handicappede er udtryk for kommunalt selvstyre«, på DR's hjemmeside den 22. april 2014 erkender ministeren, at der er forskelle kommunerne imellem. Det har været fremme, at pårørende til handicappede overvejer at flytte kommune ene alene af den grund, at de i en anden kommune forventer en bedre og mere rigtig service end den service, de tilbydes i deres nuværende kommune. Spørgeren mener, at der er et problem, at forskellene er for store kommunerne imellem, og ønsker ministerens bud på, hvad der konkret kan gøres for at sikre en mere ensartet service kommunerne imellem.

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:14

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, formand. Hvad er ministerens holdning til, at der er store forskelle kommunerne imellem i det serviceniveau, som kommunerne tilbyder handicappede, og hvad vil ministeren konkret foretage sig med henblik på at sikre en mere ensartet service til handicappede i landets kommuner?

Kl. 14:14

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:14

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tak for spørgsmålet. Mennesker med handicap skal have den nødvendige hjælp og støtte, uagtet hvor de bor henne i Danmark. Det skal kommunerne sikre. Så selvfølgelig skal det lokale serviceniveau ligge inden for servicelovens rammer. Det er slet ikke til diskussion på nogen som helst måde.

Men jeg ser det ikke i sig selv som et problem, at der er forskel på serviceniveauet i forskellige kommuner, for forskellene er en konsekvens af det kommunale selvstyre, som er en af grundstenene i vores nærdemokrati. Det er et sundt dansk princip, at kommunernes serviceniveau fastlægges af de politikere, som folk vælger lokalt, og jeg håber helt bestemt, at engagerede lokalpolitikere – også de mange, der er valgt for Dansk Folkeparti – vil arbejde aktivt for en god service på handicapområdet rundt omkring i kommunerne. Loven skal selvsagt overholdes, og rammerne for den lokale handicappolitik skal være i orden. Det skal der ikke herske nogen tvivl om på nogen som helst måde.

Men jeg bakker altså op om det kommunale selvstyre, også selv om det medfører forskelle på serviceniveauet fra kommune til kommune, så jeg har ikke nogen planer om at gribe ind for generelt set at skabe mere ensartet service til mennesker med handicap i landets kommuner. Det afgørende for mig er, og det er vigtigt at understrege, at mennesker med handicap får den hjælp, som de har behov for.

Kl. 14:16

Formanden :

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:16

Karina Adsbøl (DF):

Jeg synes, det er underligt, at ministeren ikke mener, at det er mærkværdigt, at 98 kommuner tolker sociallovgivningen vidt forskelligt. Det handler om den individuelle vurdering. Nu havde vi et samråd i sidste uge om ledsagelse til Sølund Musik Festival. Ministeren sagde også der, at nogle kan komme til Sølund Musik Festival i en kom-

mune, mens andre ikke kan, men hvor er den individuelle vurdering henne? Hvad angår serviceniveau, er det jo sådan, at det, kan man sige, er en vejledende ramme. Det er jo ikke sådan, at man ikke kan give mere service, end hvad lovgivningen siger, når det drejer sig om ledsagelse.

Men jeg synes, det er lidt sjovt, at ministeren har den holdning, for da der var problemer på kontanthjælpsområdet, var beskæftigelsesministeren rystet over de store forskelle mellem kommunerne og udtalte endda til en avis, at hun vil ændre vejledningen for kommunerne og skrive ud til kommunerne. Hun var simpelt hen rystet over, at kommunerne kunne vurdere så forskelligt, med hensyn til om unge er arbejdsparate eller ej. Men ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold er ikke overrasket over de store forskelle.

Hvordan kan der være så stor uenighed i regeringen? Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold siger, at det er tegn på kommunalt selvstyre, og beskæftigelsesministeren siger om beskæftigelseslovgivningen, at det da er fuldstændig mærkværdigt, at kommunerne kan vurdere så vidt forskelligt. Det kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens svar på.

Kl. 14:17

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:17

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Jeg synes egentlig ikke, det er så – for at bruge fru Karina Adsbøls eget ord – mærkværdigt. Nu er jeg ikke helt klar over, hvilken artikel fru Karina Adsbøl henviser til, når det handler om beskæftigelsesministeren, men jeg tror næsten, det handler om – nu gætter jeg bare uden at have læst den – hvorvidt man overholder lovgivningen eller ej.

Det, som jeg siger, og det tror jeg beskæftigelsesministeren er fuldstændig enig i, er, at det her handler om, at når man har en ramme, som vi har inden for servicelovgivning, når vi skaber den her ramme, må man inden for den ramme yde den service, der skal til. Men det er inden for den ramme, og det gør kommunerne også. Hvis man ikke gør det, er det klart, at det er et problem, men det er jo noget helt andet.

Det, vi snakker om, er, at selvfølgelig vil der inden for den ramme være nogle forskelle. Det er jo bl.a. det, som det kommunale selvstyre også er udtryk for. Man forvalter tingene forskelligt. Men de handicappede skal have den hjælp, som de har behov for. Det er der ingen tvivl om. Det sagde jeg også i min indledning.

Kl. 14:19

Formanden :

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:19

Karina Adsbøl (DF):

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at mennesker med handicap skal have den hjælp, de har brug for, men det er da mærkværdigt – og nu ved jeg, at ministeren er citeret i Altinget her – at organisationerne skriver: Handicappedes retssikkerhed er truet. Og der udtaler ministeren, at han er overrasket over antallet af handicaporganisationer, der oplever problemer med retssikkerheden. Og jeg undrer mig over, at ministeren er overrasket, for jeg synes ellers, jeg har gjort mit til at oplyse ministeren om, at der er store problemer og udfordringer på området.

Noget helt andet er det, der står i Politiken: Minister ændrer reglerne for unge på kontanthjælp. Og så står der, at det stritter i alle retninger, når kommunerne skal finde ud af, om unge under 30 år er

uddannelsesparate. I nogle kommuner er det blot 14 pct. af de unge, der er røget fra kontanthjælp til den nye lave uddannelsesyndelse, og andre steder er det 87 pct. Og der er det jo så, at beskæftigelsesministeren er rystet over, at der er så store forskelle. Men det er ministeren på socialområdet så ikke i forhold til vurderingen om hjælp til mennesker med handicap.

Kl. 14:20

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:20

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold
(Manu Sareen):

Jamen der kommer fru Karina Adsbøl desværre til at blande tingene godt og grundigt sammen igen, for det er jo fuldstændig korrekt, at det, jeg også er citeret for i den pågældende artikel, er, at jeg er rystet over det, men der skal man jo være lidt korrekt, når man er herinde og citerer, for jeg er rystet over *oplevelsen* af at få krænket retssikkerheden. Der er jo stor, stor forskel. Jeg er rystet over, at der er så mange mennesker, der har *oplevelsen* af at få krænket deres retssikkerhed. Det er jo ikke ensbetydende med det, som er præmissen i hele det her spørgsmål, nemlig at man inden for servicelovens rammer kan få en uensartet service. Men det kan man, så længe det er inden for servicelovens rammer, og så længe handicappede får den hjælp, som de har behov for. Og det er jo det, som er målet, altså at dem, der har brug for hjælp, selvfølgelig skal have den hjælp.

Kl. 14:21

Formanden :

Så er det fru Karina Adsbøl for sidste omgang.

Kl. 14:21

Karina Adsbøl (DF):

Jamen udfordringen er jo, at de ikke får den hjælp, de har behov for. Det har flere forældre skrevet. Sidste år drejede det sig om Handicapcenter København, og i øjeblikket kører der også en debat i Kolding i forhold til forældre, der mangler hjælp til deres børn med handicap.

Så siger ministeren, at man kan få det inden for servicelovens rammer, men er ministeren f.eks. ikke enig i en principafgørelse fra Ankestyrelsen om, at man ikke bare kan henvise til, at der er et serviceniveau, men at det så er den individuelle vurdering, der skal ligge til grund? Man kan ikke henvise til et serviceniveau, og det er jo det, ministeren gør. Det afhænger af den enkeltes behov for hjælp, og det kan ikke kun afgøres ud fra rammerne. Det er nogle rammer, der er der, men derfor kan man godt få mere, hvis det er det, man har behov for af hjælp.

Men jeg er så ikke enig med ministeren, når han siger, at han mener, at området er godt nok. Der skal være en indsats på det her område også fra ministerens side, og når så mange handicaporganisationer siger det og vi får så mange henvendelser i Socialudvalget, må ministeren jo træde i karakter og handle.

Kl. 14:22

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:22

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold
(Manu Sareen):

Jamen jeg er fuldstændig enig i, at der skal være en individuel tilgang til folk med behov. Nu har jeg faktisk ikke sagt, at jeg bare var glad, og at alting var fryd og gammen. Det er fuldstændig korrekt, at der er en hel del udfordringer på det her område. Det er jo bl.a. også

derfor, vi har VISO, og det er jo også derfor, vi har den nationale koordinationsstruktur, og det er også derfor, at vi fra næste år skal have vores taskforce på handicapområdet. Det er jo et udtryk for, at der er nogle udfordringer, hvor vi skal hjælpe kommunerne. Og jeg glæder mig rigtig, rigtig meget til, at de ting kommer ud i spil, for det vil netop hjælpe kommunerne med at give den indsats, der selvfølgelig skal til der, hvor der er udfordringer. Og der er vi to jo enige, og det har vi været masser af gange, om det. Der, hvor vi bare er uenige – og det er jo i virkeligheden en meget, meget lille uenighed – er, hvor jeg bare siger i al sin enkelthed, at når man laver en ramme, vil der inden for den ramme, når der er 98 kommuner, i sagens natur være forskellige muligheder, og det skal der også være, for man skal, som fru Karina Adsbøl meget rigtigt siger, have en individuel tilgang til det enkelte menneske. Vi kunne ikke være mere enige.

Kl. 14:23

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Næste spørgsmål til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold er af hr. Christian Langballe.

Kl. 14:23

Spm. nr. S 1414 (omtrykt)

9) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Christian Langballe (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at undgå, at moskeer som den på Grimhøjvej i Aarhus opretter skoler og foreninger, der bruges som skalleskjul for den værste form for ekstremisme, der finansieres for skatteydernes penge, og hvor der udklækkes og rekrutteres jihadkrigere, der er blevet indoktrineret til at hade alt, hvad Danmark står for, og som drager i hellig krig i Syrien?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:23

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Mit spørgsmål lyder: Hvad vil ministeren gøre for at undgå, at moskeer som den på Grimhøjvej i Aarhus opretter skoler og foreninger, der bruges som skalleskjul for den værste form for ekstremisme, der finansieres for skatteydernes penge, og hvor der udklækkes og rekrutteres jihadkrigere, der er blevet indoktrineret til at hade alt, hvad Danmark står for, og som drager i hellig krig i Syrien?

Kl. 14:24

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:24

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold
(Manu Sareen):

Ja, det er jo noget helt andet, som vi skal tale om. Tak for spørgsmålet. Jeg vil sige, at jeg også er dybt bekymret over den radikaliserings, som foregår i nogle moskeer. Det er forkasteligt, at nogle prædikanter udnytter unges søgning efter fællesskab og identitet til at rekruttere dem til kamphandlinger f.eks. i Syrien, som vi har hørt en del om efterhånden. Det er også fuldstændig uacceptabelt, hvis kommunale støttekroner til oplysningsaktiviteter bruges til at undervise børn og unge i et værdi- og regelsæt, som er i strid med demokratiske principper og frihedsrettigheder i Danmark.

Spørgsmålet om den kommunale støtte til foreninger og skoler ligger uden for mit ressortområde. Det tror jeg godt at ordføreren ved, men ikke desto mindre er det en del af spørgsmålet. Men jeg må

sige, at jeg selvfølgelig hilser Aarhus Kommunes seneste tiltag om at se på fordelingen af offentlige midler til kulturforeninger efter i sømmene meget, meget velkommen.

Som jeg tidligere har oplyst, ser jeg i øjeblikket på, hvordan der kan skabes lovbundne krav til godkendelse af religiøse trossamfund, sådan at der bliver stillet tydeligere krav og eventuelt også stillet nye kriterier op. Jeg vil også gerne se på, om der kan skrues op for tilsynet med trossamfund og få præciseret, hvad mulighederne er for at tilbagekalde godkendelser af trossamfund, hvis de ophører med at indfri kriterierne for et godkendt trossamfund. Uanset om trossamfundets aktiviteter er finansieret af totalitære regimer eller antidemokratiske organisationer eller af skatteydernes penge, f.eks. via foreningsstøtte, så er det uden tvivl, som jeg også har nævnt, et kæmpestort problem. Det gælder så meget desto mere, hvis formålet er at radikaliserer unge mennesker.

Derfor vil det også være relevant at undersøge mulighederne for at kræve større gennemsigtighed i trossamfundenes økonomiske forhold, og det agter jeg også at gøre.

Kl. 14:26

Formanden :

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:26

Christian Langballe (DF):

Jamen jeg siger mange tak for det imødekommende svar. Jeg fornemmer jo klart, at ministeren tager det her lige så alvorligt, som jeg gør, og det er jeg glad for. Jeg sad jo her i påsken og læste Ahmed Akkari's nye bog, og jeg vil sige, at den bekræfter ens værste anelser med hensyn til de celler, der sidder og jo simpelt hen modtager penge fra skatteyderne i kraft af nogle fiktive foreninger, man opretter, der egentlig bare har til formål at suge penge ud af skatteyderne til finansiering af den her islamisme.

Jeg vil så egentlig høre ministeren, om der foreligger nogle undersøgelser om, hvor stor en del af den finansiering, der foregår i de her foreninger, som udgøres af det, for man kunne jo godt stille sig selv det spørgsmål, om det værste problem er præstestyret i Iran, der måske donerer penge til de her trossamfund, eller om det i virkeligheden er, at vi har en alt for lemfældig lovgivning på det her område, der gør, at det faktisk er de danske skatteydere, der finansierer islamismen i Danmark. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren har gjort sig nogle overvejelser, hvad angår det.

Kl. 14:27

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:27

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Lige den del af spørgsmålet har jeg ikke gjort mig nogle overvejelser over. Det betyder ikke, at det ikke er relevant. Det kunne det sagtens være. Som jeg også sagde, er vi ved at kigge på det ovre i mit hus, det med de godkendte trossamfund, omkring godkendelse, omkring det at skabe større transparens og også omkring økonomien. Det er fuldstændig rigtigt, at det har vi ikke, og det skal vi have.

Jeg ved, at det jo er noget, der frustrerer os begge to, for der er ligesom to sider af det. Den ene er, der er en masse, der taler om, og der er også en masse gisninger om, hvor pengene kommer fra. På den ene side der sker jo det, at man kommer til at mistænkeliggøre dem, som har rent mel i posen, og på den anden side sker der desværre også det, at vi ikke ligesom kan finde ud af, hvor pengene som sagt kommer fra. Men med hensyn til den detalje, som er rigtig vigtig, og som jeg også anerkender, omkring hvor mange af de offentlige midler, der går til religiøs forkyndelse, hvor de ikke må det,

altså også folkeoplysningsmidler, så kunne det også være relevant at kigge på det. Det afviser jeg ikke.

Kl. 14:28

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 14:28

Christian Langballe (DF):

Jamen jeg er jo glad for, at vi er enige, for det her bliver så egentlig bare en øvelse i at stille nogle uddybende spørgsmål. Altså, der er bl.a. et eksempel i Ahmed Akkari's bog på, hvordan man i skolesammenhæng – men det kunne sådan set også gælde i enhver anden sammenhæng – plastrer passager over, som man ikke må læse, i de skolebøger, man har, og så tager man tildækningen af, når tilsynet kommer. Kan man måske forestille sig en lovgivning, der skærper tilsynet i begge forhold, altså både med hensyn til nogle bestemte trossamfund, der modtager midler fra det offentlige, og så et generelt tilsyn, som folk jo selvfølgelig ikke skal vide hvornår kommer. Det er jo altså meget afgørende, at man ikke er klar over, hvornår tilsynsfolkene kommer, for så kan man træffe de foranstaltninger, der skal til for at sløre det hele.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 14:29

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jeg kan love hr. Christian Langballe, at regeringen tager det meget alvorligt, og det hører jeg også hr. Christian Langballe kvittere for. Der sker rigtig meget. Vi har også lige fået evalueret den indsats, der er omkring radikaliserer, og fået ros for den. Og evalueringen viser, at der også mangler nogle andre ting, og justitsministeren og jeg vil efter sommerferien komme med en handlingsplan. Vi har selvfølgelig også indkaldt Folketingets partier til netop at stykke det sammen og forhandle og se på, hvordan vi kan få lavet et rigtig, rigtig godt stykke arbejde på baggrund af den undersøgelse, som SFI er ved at lave i øjeblikket om radikaliserer i Danmark af islamistiske grupper. Og der vil jeg hilse de ideer, som Dansk Folkeparti har, og som hr. Christian Langballe er kommet med i dag, velkommen. Det er der ingen tvivl om.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:30

Christian Langballe (DF):

Jeg takker igen for svaret. Så er der en sidste ting. Det har også noget at gøre med integrationsindsatsen, og det er måske ikke helt efter bogen, men det beskæftiger sig også lidt det, som Ahmed Akkari beskriver om hele det her netværk. Det er spørgsmålet om, at folk, der egentlig er meget, meget velintegrerede i det danske samfund, faktisk har en større risiko for ende i de her miljøer. Det er jo sådan noget, der har været fremme på det seneste. Hvilke overvejelser giver det hos ministeren i forhold til den almindelige integrationsopgave? Jeg ved godt, at det er lidt uden for spørgsmålet, men hvis jeg kunne få et svar, ville det være fint.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 14:31

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Det er jo ikke første gang, man bliver spurgt om noget, som ligger lidt uden for spørgsmålet, og det er jo også god sædvane og god stil at svare på det.

Jeg skal lige sige, at jeg ikke har læst den omtalte bog, men det betyder ikke, at jeg ikke kender problemstillingen, og det betyder selvfølgelig heller ikke, at vi ikke har en viden om de her miljøer – det har vi selvfølgelig, og derfor reagerer vi også meget alvorligt på det.

Det er ikke en ny problemstilling, som hr. Christian Langballe beskriver; det er en problemstilling, som man blev opmærksom på allerede den 11. september 2001, hvor dem, som fløj ind i tårnene og andre steder, var højtuddannede islamister. Så man kan ikke altid lave den kobling, som man tidligere har lavet, med, at det er et underklasseproblem, at socialt armod fører til religiøs ekstremisme. Der er alt for mange eksempler på, at tingene ikke hænger sådan sammen. I London var det fuldstændig det samme – det var veluddannede unge mennesker.

Så det er nogle andre mekanismer, der gør sig gældende, og jeg glæder mig, som jeg også sagde, til det møde, som jeg har inviteret til, hvor vi kan udveksle gode ideer, men også se på den indsats, som vi er nødsaget til at holde fast på, nemlig den forebyggende indsats, så unge mennesker ikke føler sig draget til at tage hen og blive forført af ekstreme holdninger og religiøs ekstremisme.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så siger jeg tak til ministeren og spørgeren, og så er spørgsmålet slut.

Så går vi til det næste spørgsmål. Det er til ministeren for by, bolig og landdistrikter, og det er af fru Louise Schack Elholm fra Venstre.

Kl. 14:33

Spm. nr. S 1423

10) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvad har ministeren gjort for at få Enhedslisten til at stemme for lovforslag nr. L 129, der udmønter dele af energiforliget fra marts 2012?

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Værsgo.

Kl. 14:33

Louise Schack Elholm (V):

Tak for det. Jeg vil til at starte med læse spørgsmålet op: Hvad har ministeren gjort for at få Enhedslisten til at stemme for lovforslag nr. L 129, der udmønter dele af energiforliget fra marts 2012?

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 14:33

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak for det. Som det er spørgeren bekendt – vi gennemførte jo et langt forløb i forbindelse med energiforliget – har jeg gennemført et forhandlingsforløb med alle partier bag energiaftalen af 22. marts 2012. Forhandlingerne er gennemført med henblik på at opnå en aftale om, hvordan vi i fællesskab kunne udmønte den del af aftalen, der vedrører energisparepakken, i lovgivning.

Forhandlingerne har ført til, at alle partier den 9. oktober 2012 indgik en udmøntningsaftale, der førte til et lovforslag, nemlig L 109, om energisparepakken. Det blev fremsat den 19. december 2012. I lovforslaget var angivet, at forslagene udgjorde en helhed, og der vurderedes ikke at forrykke den økonomiske balance og den retlige balance mellem udlejere og lejere.

Det lovforslag blev ikke vedtaget i Folketinget, bl.a. fordi Enhedslisten ønskede en række ændringer i lejernes favør, og fordi de borgerlige partier, herunder Venstre, ønskede en række ændringer i udlejernes favør. Derfor var det nødvendigt at gennemføre et nyt forhandlingsforløb med aftaleparterne.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 14:34

Louise Schack Elholm (V):

Jamen jeg mener sådan set ikke, der bliver svaret på spørgsmålet, for jeg er ganske udmærket bekendt med det første lovforslag, hvor vi ikke mener, at lovforslaget levede op til den aftale, vi havde, hvorefter vi måtte forhandle det på plads, så vi i detaljer var enige om lovforslaget. Men det, der overrasker mig, er, at Enhedslisten så ikke var med. Sådan som jeg har forstået ministeren, kørte ministeren forhandlinger med Enhedslisten parallelt med forhandlinger med os. Så derfor vil sådan set gerne høre, hvad der så skete.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 14:35

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det underer mig meget, at fru Louise Schack Elholm er overrasket. For under forhandlingerne om den reviderede udmøntningsaftale fra den 12. november 2013, stod det jo hele tiden klart – det meddelte jeg også forligskredsen – at Enhedslisten ikke ville være med i aftalen om en efterfølgende udmøntning. Det må således lægges til grund, at partierne bag udmøntningsaftalen af 12. november 2013 stiltiende har accepteret, at Enhedslisten ikke stod bag udmøntningsaftalen, selv om partiet var aftaleparti i energiaftalen. Og der har da heller ikke under folketingsbehandlingen af lovforslaget været rejst et spørgsmål om forligsbrud – altså før tredjebehandlingen.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:35

Louise Schack Elholm (V):

Det billede kan jeg ikke rigtig genkende, for da vi mødte op til forhandlingerne om det reviderede lovforslag, undrede jeg mig over, hvor Enhedslisten var, og spurgte ministeren om det, og ministeren sagde, at man havde valgt at køre et parallelt forhandlingsforløb med Enhedslisten. Derfor havde jeg på ingen måde forventet at se dem under det forhandlingsforløb. Så vil jeg jo bare gerne vide, om der kørte et parallelt forhandlingsforløb med Enhedslisten, eller var det bare noget, ministeren sagde til os?

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 14:36 marts 2012, og hvorfor har regeringen ikke villet imødekomme Enhedslistens ønsker?

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det var faktisk sådan, at vi forhandlede med begge parter, altså med de borgerlige og med Enhedslisten. Man skal huske på, at på det tidspunkt var SF jo med i regeringen. Men jeg vil bare sige, at det ikke er nogen ønskesituation, at en aftalepart ikke vil være med i udmøntningen. Men i forhandlingsforløbet forud for fremsættelsen af lovforslag nr. L 129 stod det helt klart for alle parter, at Enhedslisten ikke ville medvirke, hvis ikke deres ændringsforslag til L 109 kom til at indgå, og det ønskede de øvrige aftalepartier faktisk ikke. Så jeg vil godt sige, at jeg synes, at fru Louise Schack Elholm spiller overrasket uden grund i forhold til den mulighed. Jeg vil også sige, at der under forhandlingerne blev givet forskellige indrømmelser til de borgerlige partier. Sådan er det jo, når man forhandler, og det gjorde det ikke nemmere for Enhedslisten at stemme for forslaget, og det har aftaleparterne selvfølgelig være klar over undervejs.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Spørgeren.

Kl. 14:37

Louise Schack Elholm (V):

Nu er jeg jo en af aftaleparterne. Jeg var bare ikke klar over det, fordi jeg hele tiden havde forventet, at ministeren forhandlede parallelt med Enhedslisten. Og jeg havde ligesom respekteret, at det var et andet forhandlingsområde. Jeg regnede med, at vi så til slut ville se Enhedslisten. Det gjorde vi ikke, og det var jeg overrasket over. Så derfor vil jeg bare gerne høre, hvad der skete i det parallelle forhandlingsforløb, der gjorde, at ministeren opgav at få Enhedslisten med.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 14:37

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu mener jeg, at fru Louise Schack Elholm gør sig mere naiv, end hun er. Jeg mener faktisk ikke, fru Louise Schack Elholm er naiv. Vi plejer at forhandle godt og reelt i de forløb, vi har. Men der blev faktisk redegjort for, at Enhedslisten havde stillet de her spørgsmål, og der var ingen, der stillede spørgsmål undervejs i forhandlingerne, heller ikke ved andenbehandlingen eller ved førstebehandlingen, hvor Enhedslisten jo redegjorde for deres principielle stilling. Så jeg mener, der bliver talt mod bedre vidende.

Så lad mig da bare tilføje til sidst i forbindelse med det her spørgsmål, at der jo faktisk var en fuldstændig parallelaftale i energiforliget for 2008, mens der sad en borgerlig regering. Skulle man have beskyldt dem for forligsbrud, fordi de gennemførte den aftale? Så den trækker vist begge veje, hvis den virker nogen steder overhovedet.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Spørgsmålet er slut.

Vi går til næste spørgsmål, spørgsmål nr. 11. Det er også til ministeren for by, bolig og landdistrikter, og det er også stillet af fru Louise Schack Elholm.

Kl. 14:38

Spm. nr. S 1424

11) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvad skulle der ifølge ministeren til, for at Enhedslisten ville stemme for lovforslag nr. L 129, der udmønter dele af energiforliget fra

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Fru Louise Schack Elholm, værsgo.

Kl. 14:38

Louise Schack Elholm (V):

Hvad skulle der ifølge ministeren til, for at Enhedslisten ville stemme for lovforslag nr. L 129, der udmønter dele af energiforliget fra marts 2012, og hvorfor har regeringen ikke villet imødekomme Enhedslistens ønsker?

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 14:38

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Alle de partier, der deltog i forhandlingerne om at opnå en udmøntningsaftale – jeg skal sige en gang til, at det jo var 400 spørgsmål, der blev stillet undervejs i de interne forhandlinger, og jeg tror, vi nåede op på over 100 udvalgs spørgsmål i forbindelse med udmøntningsaftalen forud for fremsættelsen af L 129 – vidste ifølge min bedste overbevisning, at Enhedslisten havde stillet ti ændringsforslag til det tidligere fremsatte lovforslag om energisparepakken. Det var det tidligere forslag, der hed L 109. Derfor var det åbenbart for alle, hvilke indrømmelser der skulle til, for at Enhedslisten ville indgå i en udmøntningssamtale.

En imødekomme af Enhedslistens ønsker ville i øvrigt ændre på den økonomiske og retlige balance mellem lejere og udlejere, så den ikke stemte overens med det, som Venstre, Dansk Folkeparti og Konservative havde givet udtryk for. Derfor var det ifølge min opfattelse helt klart, at der ikke kunne indgås en udmøntningsaftale vedrørende energibesparelser i det private udlejningsbyggeri med opbakning fra alle aftalepartierne. De sidste forhandlinger blev derfor gennemført uden Enhedslisten. Ingen af aftalepartierne har i øvrigt haft bemærkninger til det, ligesom ingen af partierne tidligere har givet udtryk for, at der var tale om forligsbrud, da aftalen blev indgået, hverken under Folketingets første eller anden behandling.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:39

Louise Schack Elholm (V):

Hvis jeg læser f.eks. betænkningen til lovforslag L 129, kan jeg læse, at Enhedslisten redegør for, at det, man er imod, er det totaløkonomiske princip. Så når nu jeg har spurgt ministeren til, hvad der skulle til, for at Enhedslisten ville stemme for L 129, kan ministeren så bekræfte, at det var det totaløkonomiske princip, som Enhedslisten primært har været imod?

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 14:40

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg kan bekræfte, at der var ti forskellige spørgsmål, herunder om det totaløkonomiske princip. Jeg skal jo ikke svare for Enhedslisten, men Enhedslisten sagde, at det handlede om udmøntningen, altså den måde, man gjorde det på. Men en af grundene til, at L 109 ikke blev vedtaget, var helt klart, at Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative ikke mente, at lovforslaget var udformet i overensstemmel-

se med udmøntningsaftalen, på trods af at man havde godkendt lovforslaget en gang. Det havde alle partierne nemlig gjort. Både aftalen og lovforslaget blev godkendt af alle parter, herunder alle parter i regeringen. Men så kom det til, at Enhedslisten under udvalgsarbejdet stillede de her ændringsforslag, som efter deres opfattelse skulle tilvejebringe den rette balance i forholdet mellem lejere og udlejere. Der var således efter min opfattelse opstået en situation, hvor der var meget stor afstand mellem parternes synspunkter, og det viste sig jo også, at enderne ikke kunne nå sammen, idet Enhedslisten valgte at stå uden for. Det blev klargjort undervejs i forhandlingerne, også ved første og anden behandling.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:41

Louise Schack Elholm (V):

Jeg mener igen, at det ikke var klart under forhandlingerne, men nu var det slet ikke det, jeg spurgte ministeren om. Jeg spurgte ministeren, om ministeren kunne bekræfte, at ifølge betækningsbidraget til L 129, som er det lovforslag, vi har vedtaget, er det det totaløkonomiske princip, som Enhedslisten er imod. Nu håber jeg, ministeren vil svare på det denne gang. Og så kunne ministeren måske lige svare på to ting og tage det med oveni, nu ministeren ikke svarede på det sidste gang, at der i energiaftalen fra 2012 allerede på side 2 står:

»Som opfølgning på energiaftalen i 2008 og strategi for reduktion af energiforbruget i bygninger er parterne enige om at gennemføre en energisparepakke, der skal fremme energibesparelser i private lejeboliger. Energisparepakken indeholder bl.a. følgende initiativer inden for By-, Bolig- og Landdistriktsministeriets område:« – og som det første – »Mulighed for ved energirevidering at kunne opkræve en større lejeforhøjelse end efter de gældende regler, forudsat at kravet om totaløkonomisk rentabilitet er opfyldt.«

Er det ikke præcis det, som Enhedslisten siger de er imod?

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Tak til spørgeren. Ministeren.

Kl. 14:42

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt sige, at vi forhandler en aftale på plads. Enhedslisten og de borgerlige partier er alle med sammen med regeringen. Vi laver en udmøntningsaftale, vi laver et lovforslag, som alle godkender, og bagefter løber de borgerlige, herunder Venstre, den ene vej, og Enhedslisten den anden vej. Da kunne vi have sagt, at nu var det sprængt i luften. Det gjorde vi ikke. Enhedslisten havde stillet ti ændringsforslag, som efter deres opfattelse skulle bringe balancen i bedre orden. Det var vi uenige om. Så gennemfører vi et forløb, hvor jeg forhandler parallelt, samtidig med at jeg gør opmærksom på, at Enhedslisten er ude under den sidste del. Vi laver et lovforslag, og vi laver en aftale.

Jeg mener, at undervejs var der ingen som helst tvivl om, at Enhedslisten ikke var med, og man gjorde først opmærksom på det ved tredje behandling. Jeg tror, Venstre pønser på noget helt andet i forhold til aftalen, for det er den store aftale, man vil ud at lege med. Jeg forstår ikke, at man vil skabe usikkerhed om hele energiaftalen, men det har været klart undervejs for alle, at Enhedslisten ikke var med til sidst, da vi udmøntede det anden gang.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Spørgeren.

Kl. 14:43

Louise Schack Elholm (V):

Altså, ministeren har jo stadig ikke svaret på mit spørgsmål. Jeg må næsten bare regne med, at ministeren ikke vil svare på mit spørgsmål, og det synes jeg er rigtig ærgerligt.

Jeg må bare slå fast, at vi ikke var orienteret om, at Enhedslisten ikke ville være med til udmøntningen. Vi fik at vide, at der var et parallelt forhandlingsforløb med Enhedslisten, så igennem alle forhandlingerne, indtil det allersidste møde, var vi overbevist om, at ministeren kørte et parallelt forløb med Enhedslisten. Til det sidste møde fik vi at vide af ministeren, at ministeren havde aftalt med Enhedslisten, at de ikke skulle stemme for. Vi har ikke tilkendegivet noget som helst. Det er ministerens ansvar at sikre, at et forlig bliver overholdt, det er det jo. Altså, det er jo et regeringsansvar.

Men jeg vil høre, om ministeren vil svare på det spørgsmål, jeg prøvede at stille før: Kan ministeren bekræfte det, som Enhedslisten har udtrykt i betænkningen, nemlig at de er imod præcis det, som der står i energiaftalen der skal udmøntes?

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 14:44

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

I forhold til betænkningen kan man sige, at Enhedslisten stiller ti forskellige forslag. Jeg kan bekræfte, at af forslagene handlede om udmøntningen af det totaløkonomiske princip.

Så vil jeg i øvrigt godt have lov at sige, at jeg synes, vi har lavet en rigtig god aftale, og jeg synes, at vi nåede hinanden, ved at alle gav og tog undervejs i de her forhandlinger. Men det stod klart undervejs, at Enhedslisten ikke ville være med, og man accepterede det ved både første og anden behandling i Folketinget. Jeg har også meddelt, at Enhedslisten ikke var med på den endelige aftale. Lovforslaget kunne man se at Enhedslisten ikke var inde over. Så jeg mener, at det her tjener et helt andet formål. Det er et politisk og strategisk taktisk spil fra Venstres side, hvor man vil forsøge at så tvivl om hele energiforliget. Det håber jeg ikke lykkes, for det er rigtig mange arbejdspladser og et stort forlig, vi taler om.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Spørgsmålet er slut.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 12, er også stillet til ministeren for by, bolig og landdistrikter. Og det er stillet af hr. Frank Aaen fra Enhedslisten.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 1427

12) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Frank Aaen (EL):

Er ministeren ikke enig i, at hvis en borger efter reglerne om kombineret udlejning fratages en opnået ret til en bolig i et boligselskab, skal den pågældende borger tilbydes en anden tilsvarende bolig?

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Værsgo.

Kl. 14:45

Frank Aaen (EL):

Er ministeren ikke enig i, at hvis en borger efter reglerne om kombineret udlejning fratages en opnået ret til en bolig i et boligselskab, skal den pågældende borger tilbydes en anden tilsvarende bolig?

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 14:45

at det er at snakke udenom; man kunne også kalde det for prokuratorne, hvis man skulle kende det gamle udtryk. Altså summa summarum: Det kan godt være, at nogle af dem stod nr. 2 på listen, det kan godt være, at nogle af dem ikke var skrevet op, før den her lov blev gennemført, det kan godt være, at der er alle mulige gode grunde til, at det ikke er sket. Realiteten er bare, vil jeg sige til ministeren, at 700 mennesker – jeg har endda forstået, at det er 1.000 mennesker, familier – af kommunen er blevet nægtet retten til at få en bolig, som de ellers havde ret til, i et boligselskab. Uanset hvordan og hvorledes er det altså ca. 1.000 familier, der er blevet afvist, og ud af dem er det 28, der har fået en erstatningsbolig.

Kl. 14:49

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg kunne jo svare ved at sige: Ja, det er jeg enig i. Men man kan også sige, at kombineret udlejning er et af de udlejningsredskaber, man kan bruge for at afhjælpe, at der i et boligområde er langt flere beboere uden tilknytning til arbejdsmarkedet, end der er i andre områder. Kombineret udlejning indebærer, at boligsøgende på ventelisten, der f.eks. er på kontanthjælp, ikke bliver tilbudt en bolig præcis i det boligområde. En boligsøgende, der efter ventelisten er den næste til at få en given bolig, men som ikke kan få den, fordi man bruger kombineret udlejning, skal have tilbudt en anden passende bolig af kommunalbestyrelsen. Det gælder alle boligsøgende, som stod på ventelisten, inden man besluttede sig for at bruge kombineret udlejning i det pågældende område. De har ladet sig skrive op med en forventning om at opnå en bolig, som passer til deres ønsker og behov, og jeg synes, det er helt rimeligt, at de pågældende skal tilbydes en anden passende bolig i et andet boligområde.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 14:49

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Man kan være for eller imod begrebet kombineret udlejning. Der er jo også en række redskaber i det, der hedder fleksibel udlejning, man kan bruge. Det har man gjort de steder, hvor der er en meget, meget stor arbejdsløshed, for der har man mulighed for at bruge det. Det er ikke ret mange kommuner, der bruger det. Det har tidligere været brugt i København og bliver i øjeblikket brugt i Aarhus, og så er der en enkelt anden kommune, der har søgt om det.

Men hvis man står forrest på ventelisten og ville have fået en lejlighed, skal man tilbydes en anden. Det, jeg siger, er, at jeg ikke har kendskab til, at man ikke har fået tilbudt en anden lejlighed. Jeg har ikke hørt om det. Hvis der er tilfælde, hører jeg gerne om det, og så er hr. Frank Aaen velkommen til at komme med det.

Men de øvrige, som jo enten er blevet skrevet op, efter at man har startet kombineret udlejning – altså, så ved man godt, at der er kombineret udlejning, og at det gælder for den og den afdeling, og så kan man ikke få en lejlighed i det område, hvis man hører til den kategori af mennesker, som ulykkeligvis er kommet på kontanthjælp eller andet – eller hvis det er sådan, at man er nr. 7 eller 8, for så skal man ikke have tilbudt en erstatningslejlighed ifølge den lov og den aftale, der er lavet i Folketinget. Og det er jo rimeligt nok.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:46

Frank Aaen (EL):

Jamen når vi så ser, at der med den lov er 700, der er blevet afvist at få den bolig, de ellers havde ret til, og 28 af dem har fået anvist en anden bolig – så er vi altså nede på 4 pct.; 4 pct. af de afviste har fået en anden bolig, og de 96 pct. har bare fået en lang næse – synes ministeren så ikke, at vi har et problem i forhold til dem, der bliver afvist? Man kan diskutere, om det er klogt eller ikke klogt; man kan bare se, de er blevet afvist i forhold til en bolig, de havde ret til, og så får de ikke nogen anden. Skal det ikke laves om?

Kl. 14:46

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:50

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt sige til hr. Frank Aaen, at jeg ikke er opmærksom på, og jeg kender ikke til, at man ikke er blevet tilbudt en erstatningsbolig. Altså, vi har ikke nogen sager om det i ministeriet overhovedet. Og når vi taler om boligsøgende, der skal tilbydes en erstatningsbolig, taler vi for det første om boligsøgende, der var skrevet på ventelisten, da man besluttede sig for at bruge den kombinerede udlejning. For det andet taler vi om – i forhold til at den boligsøgende, der ville have fået en given bolig, fordi vedkommende var den næste på ventelisten, men som nu ikke kan få den, fordi man bruger kombineret udlejning – at det kun er den, der står forrest, som ville have fået tilbudt en bolig. Står man nr. 7, 8, 9 eller 10, ville man jo ikke have fået tilbudt den, så det er den, som står for, som inden for 6 måneder skal tilbydes en relevant, passende bolig et andet område.

Kl. 14:47

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Spørgeren.

Frank Aaen (EL):

Jeg har forstået, at min gamle kommune, Aalborg, har søgt om også at bruge de her urimelige regler – de er i hvert fald urimelige, hvis ikke man tilbyder folk en anden bolig – ellers er det Aarhus, der er topscorer på området.

Nu er sådan, at de her mundtlige § 20-spørgsmål drejer sig om ministerens holdning, ikke om faktuelle spørgsmål. Sådan må man ikke spørge her i dag, så skal man gøre det skriftligt. Så det er ministerens holdning, jeg spørger til. Bør det ikke være sådan, at hvis mennesker har et berettiget håb om eller krav til at få en lejlighed i et boligselskab, og at de på grund af lovgivningen her og på grund af en kommunes beslutninger ikke får retten til den bolig, så skal de – og nu er det holdningen, jeg spørger til – have ret til at få en anden bolig?

Kl. 14:50

Frank Aaen (EL):

Nu skal vi ikke bruge ordet nødløgn, fordi det er meget grimt, og det har vi jo debatteret en del her i salen, ikke? Men jeg synes alligevel,

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 14:51

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at man kan være uenig, om man skal have kombineret udlejning eller ej. Min holdning er, at kombineret udlejning sammen med fleksibel udlejning er et godt redskab. Vi kan se, at den fleksible udlejning, der har været brugt i København, og som ligner den kombinerede udlejning meget – der er lidt småforskelle – faktisk virker. KAB's tidligere direktør, som nu er kommet over til Realdania, sagde, at det faktisk har sikret en bredere sammensætning af beboere over en 10-årsperiode, bl.a. i Tingbjerg, hvor man har brugt det. Så det er et godt redskab.

Det andet er, at min holdning er, at hvis man står som nr. 1 på ventelisten, skal man selvfølgelig have tilbudt en lejlighed. Er man skrevet op, mens der har være kombineret udlejning, så mener jeg ikke, at man er berettiget til nogen lejlighed. Sådan er det.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Spørgsmålet er slut.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 13, er til klima-, energi- og bygningsministeren, og det er stillet af hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre.

Kl. 14:51

Spm. nr. S 1425

13) Til klima-, energi- og bygningsministeren af:

Lars Christian Lilleholt (V):

Hvilke konsekvenser vil det få, at Enhedslisten har stemt imod lovforslag nr. L 129 og dermed imod udmøntningen af energiforliget fra marts 2012, som Enhedslisten er forligsparti til?

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Værsgo.

Kl. 14:51

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det. Hvilke konsekvenser vil det få, at Enhedslisten har stemt imod lovforslag nr. L 129 og dermed imod udmøntningen af energiforliget fra marts 2012, som Enhedslisten er forligsparti til?

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 14:52

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Tak for det. Venstre har valgt at bringe spørgsmålet om forligsbrud op i Folketingssalen, men det hører ikke hjemme i Folketingssalen. Uenighed om fortolkningen af energiaftalen skal drøftes i energiforligskredsen. Rettidigt omhu fra Venstres side havde været at bringe det op i forligskredsen, mens drøftelserne stod på dér, og ikke i Folketingssalen ved den afsluttende lovbehandling. Det er i praksis alene parterne bag et forlig, der kan afgøre den endelige fortolkning af politiske aftaler. I den konkrete sag har ingen af aftaleparterne bragt spørgsmålet op i energiforligskredsen.

De overordnede rammer for at fremme energibesparelser i private lejligheder blev fastlagt i energiaftalen. Der er imidlertid tale om forholdsvis komplekse problemstillinger, og teksten i energiaftalen fastlægger ikke i detaljer den konkrete udmøntning. Derfor er L 129 en udløber af en supplerende aftale af 12. november 2013 om udmøntning af bestemmelserne i energiaftalen. Under forhandlingerne om den reviderede udmøntningsaftale fra den 12. november 2013 stod det hele tiden klart, at Enhedslisten ikke ville være med i aftalen og den efterfølgende udmøntning.

Det må således lægges til grund, at parterne bag udmøntningsaftalen stiltiende har accepteret, at Enhedslisten ikke stod bag udmøntningsaftalen, selv om partiet var aftalepart i energiaftalen. Der er ikke under forhandlingerne eller under folketingsbehandlingen af lovforslaget rejst et spørgsmål om forligsbrud, altså ikke før end ved tredjebehandlingen.

På denne baggrund er det regeringens opfattelse, at der ikke er tale om et forligsbrud, og jeg mener derfor ikke, at det har nogen konsekvenser for energiaftalen, at Enhedslisten stemte mod L 129.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Så er det spørgeren.

Kl. 14:53

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren mener, at det er i overensstemmelse med god forligsskik, at et parti, som er en del af en stor energiaftale, så vælger at stemme imod dele af udmøntningen af aftalen.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 14:54

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Tak. Venstre har jo valgt at bringe spørgsmålet om forligsbrud op i Folketingssalen. Jeg mener ikke, at det hører hjemme i Folketingssalen, jeg mener, at uenighed om fortolkningen af energiaftalen skal drøftes i energiforligskredsen, og at rettidigt omhu fra Venstres side havde været at bringe det op i forligskredsen, mens drøftelserne stod på dér, og ikke i Folketingssalen ved den afsluttende lovbehandling.

Det er forligspartierne selv, der vurderer, om man kan acceptere den konkrete udmøntning af forligsteksten i et lovforslag. Det er også forligspartierne, der må vurdere, hvornår der er tale om et forligsbrud, og Venstre har ikke på noget tidspunkt signaleret, at man havde problemer med, at Enhedslisten stod udenfor i den konkrete sag.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:54

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi har her i Folketinget en meget lang tradition for brede energipolitiske aftaler – ja, det er vel nærmest en tradition, der går 35-40 år tilbage – og vi har aldrig før set, at et parti er gået imod udmøntningen af en del af en aftale på energiområdet. Er det ikke ganske alvorligt, at der er et af forligspartierne, som her vælger at gå enegang?

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 14:55

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Tak. Det er jo forligspartierne selv, der vurderer, om man kan acceptere den konkrete udmøntning af forligsteksten i et lovforslag, og det er også forligspartierne, der må vurdere, hvornår der er tale om forligsbrud. Og Venstre har ikke på noget tidspunkt signaleret, at man havde problemer med, at Enhedslisten står udenfor i den konkrete sag. Det er vanskeligt at se, hvordan der kan være tale om forligsbrud, når Enhedslisten har accepteret et lovforslag, som de øvrige forligspartier var enige om blev fremført, selv om Enhedslisten var uenig i indholdet. Jeg mener ikke, at det var muligt at opnå enighed

om det konkrete forslag, så denne løsning var den eneste mulighed, medmindre lovforslaget helt skulle droppes, som det i øvrigt er sket en gang før.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:55

Lars Christian Lilleholt (V):

Har ministeren talt med Enhedslisten om konsekvenserne af at gå enegang?

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 14:55

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Det har under forhandlingerne hele tiden stået klart, at Enhedslisten ikke kunne stemme for dette lovforslag, det har været energiforligets parter bekendt, og der er ingen, der har gjort indsigelser, mens sagen blev drøftet i forligskredsen. Jeg mener, at rettidig omhu havde været at drøfte det i forligskredsen og ikke efterfølgende. Jeg har accepteret, at Enhedslisten, selv om de står bag energiforliget, ikke stemte for det bemeldte lovforslag.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Spørgsmålet er slut.

Vi går til spørgsmål nr. 14, som også er stillet til klima-, energi- og bygningsministeren af hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre.

Kl. 14:56

Spm. nr. S 1426

14) Til klima-, energi- og bygningsministeren af:

Lars Christian Lilleholt (V):

Kan et hvilket som helst parti i forligskredsen bag energiforliget frit vælge, om det vil stemme for eller imod lovforslag, der udmønter energiforliget, og stadig være en del af forligskredsen?

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Værsgo.

Kl. 14:56

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det, formand. Kan et hvilket som helst parti i forligskredsen bag energiforliget frit vælge, om det vil stemme for eller imod lovforslag, der udmønter energiforliget, og stadig være en del af forligskredsen?

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:56

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Tak. Det kan jeg svare nej til. Venstre har valgt at bringe spørgsmålet om forligsbrud op i Folketingssalen, men det hører ikke hjemme i Folketingssalen. Uenigheder om fortolkningen af energiaftalen skal drøftes i energiforligskredsen. Og rettidig omhu fra Venstres side havde været at bringe det op i forligskredsen, mens drøftelserne stod på dér, og ikke i Folketingssalen ved den afsluttende lovbehandling.

Det er normal praksis, at lovforslag, som udmønter dele af en politisk aftale, forelægges for forligskredsen, inden forslaget fremsættes i Folketinget. Hensigten hermed er at sikre, at alle forligspartier-

ne kan bakke op om den konkrete udmøntning af lovforslaget. Jeg lægger vægt på, at alle forligspartierne kan bakke op om den konkrete udmøntning, og i langt de fleste tilfælde lykkes det da også at blive enige om lovforslag, som alle forligspartier kan støtte.

Hvis der ikke i forligskredsen kan opnås enighed om den konkrete udmøntning, er det op til forligskredsen at afklare den videre proces, herunder om lovforslaget kan fremsættes, uden at alle forligspartier støtter det, eller om lovforslaget skal afvente, at der opnås enighed i forligskredsen.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:57

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak til ministeren for svaret. Hvis der er dele af energiforliget, som Venstre er imod – det kunne jo tænkes – er der så med det her åbnet op for, at vi kan stemme imod dele af energiaftalen og så stadig væk være en del af energiaftalen?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 14:58

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Tak for det. Det er jo et spørgsmål, som forligskredsen skal drøfte, altså hvordan man konkret kan forholde sig ved afstemninger. Jeg mener, at man i den konkrete sag kunne have gjort indsigelser i forligskredsen, hvis man var ked af, at Enhedslisten ikke kunne støtte det lovforslag, vi har talt om. Og det vil selvfølgelig være det samme i andre spørgsmål, altså at man i forligskredsen skal drøfte, om forligskredsen kan acceptere, at enkeltpartier står uden for, eller om der vil være tale om forligsbrud.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:58

Lars Christian Lilleholt (V):

Vil ministeren fremadrettet acceptere, at der er partier, der stemmer imod dele af energiaftalen?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 14:58

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Tak. Hvis der som i den konkrete sag har været drøftelser i energiforligskredsen og man i kredsen er blevet enige om, at et parti godt kan stå uden for en konkret udmøntning, så ser jeg ingen grund til, at man ikke i konkrete tilfælde skulle kunne gentage den samme ting. Men jeg mener også, at man i det konkrete tilfælde ville have kunnet gjort indsigelser i energiforligskredsen imod det, der netop er passeret, hvis man som medlem af energiforligskredsen ikke var til sinds at acceptere, at et enkelt parti stod uden for. Det var ikke tilfældet. Venstre kunne med rettidig omhu have gjort indsigelser, da sagen blev drøftet i energiforligskredsen.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 14:59

Kl. 15:05

Lars Christian Lilleholt (V):

Skal jeg forstå det svar, som ministeren her har givet, sådan, at fremadrettet kan partierne gå ind og ud af energiaftalen efter forogdtbe- findende? Jeg opfatter det sådan, at ministeren åbenbart har det så- dan, at man – hvis der er noget, man er imod eller er betænkelig ved – har mulighed for at lade være med at indgå i udmøntningen af afta- len. Dermed må jeg jo nok sige til ministeren, at så er vi tæt på, at der ikke længere er nogen energiaftale.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 14:59

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Det kan jeg ikke svare bekræftende på. Jeg synes, det er en forkert udlægning af det, jeg netop har forklaret. Jeg mener, at det havde været at udvise rettidig omhu fra Venstres side i energiforligskred- sen at opponere mod, at Enhedslisten ikke kunne stemme for det konkrete lovforslag. Det gjorde man ikke. Ved en drøftelse i forligs- kredsen vil ethvert parti selvfølgelig kunne forhindre, at andre parti- er bryder enigheden i forligsaftalen; så vil der bare ikke blive frem- sat et lovforslag, før der opnås enighed.

Det er stadig væk min holdning, at vi skal holde sammen i for- ligskredsen, og at det kun i enkeltstående tilfælde vil være muligt for partier ikke at stemme for ting, der fremgår af energiaftalen.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til miljøministeren af Hans Ander- sen fra Venstre, men han er ikke til stede. Så jeg bliver nødt til at udsætte mødet i 5 minutter. Det giver vi ham.

:

Mødet er udsat. (Kl. 15:00).

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Mødet er genoptaget.

Vi er nået til punkt 15, som er et spørgsmål til miljøministeren af hr. Hans Andersen fra Venstre.

Inden hr. Hans Andersen får ordet, vil jeg gerne påtale, at man skal være til tiden i Folketingssalen, når man har stillet spørgsmål, ellers ulejliges man unødigt minister og Folketing.

Kl. 15:04

Spm. nr. S 1412

15) Til miljøministeren af:

Hans Andersen (V):

Anerkender ministeren, at udgifterne til kystsikring på Sjælland, set i lyset af stormen Bodil, i fremtiden vil ligge langt ud over, hvad kom- munerne og lodsejerne selv kan finansiere, og at der derved vil opstå behov for statslig medfinansiering af kystsikring vedrørende indre farvande såvel som havvendte kyster, og er ministeren klar til at gå i dialog med den række sjællandske borgmestre, der i en henvendelse til ministeren den 4. marts 2014 har udtrykt deres bekymring vedrø- rende denne problemstilling?

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Værsgo til hr. Hans Andersen for oplæsning af spørgsmålet.

Hans Andersen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Anerkender ministeren, at udgifterne til kystsikring på Sjælland, set i lyset af stormen Bodil, i fremtiden vil ligge langt ud over, hvad kommunerne og lodsejerne selv kan fi- nansiere, og at der derved vil opstå behov for statslig medfinansie- ring af kystsikring vedrørende indre farvande såvel som havvendte kyster, og er ministeren klar til at gå i dialog med den række sjæl- landske borgmestre, der i en henvendelse til ministeren den 4. marts 2014 har udtrykt deres bekymring vedrørende denne problemstil- ling?

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:06

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Danmark er jo omgivet af vand, og de mange kyster er med til at gøre Danmark til noget helt specielt. Men for at mennesker, byer og tu- rister kan nyde godt af at leve så tæt på havet, er det afgørende, at de samfundsmæssige værdier, der ligger ved kysterne og bag ved ky- sterne, kan beskyttes mod den påvirkning, som havet har på kyster- ne. Når vi så mange steder i landet lever tæt på havet, er vi også me- get afhængige af, hvordan vejret påvirker havet.

Vi har på det seneste set forandringer i vejret med flere storme, hvilket jo skaber en bekymring for, om vores kyster kan stå for pres- set. Vi kan ikke forudsige vejret – jo, der er jo selvfølgelig en vejr- udsigt – og den langsigtede effekt af klimaforandringerne. Stormen Bodil ramte bredt i hele landet, og det har flere steder skabt en be- kymring for den fremtidige kystbeskyttelse. Det kan ikke udelukkes, at forandringer i vejret og flere voldsomme vejrhendelser kan bety- de, at der stilles nye krav til kystbeskyttelsen.

Udgangspunktet i kystbeskyttelsesloven er, at det er grundejeren, der har ansvaret for at beskytte sin ejendom mod havet og mod over- svømmelser. Det er et princip, som også tidligere regeringer har fast- holdt, også ved den seneste ændring af kystbeskyttelsesloven i 2006. Jeg har nu bedt Kystdirektoratet om at igangsætte en kystanalyse, der skal se på beskyttelse i en større helhed. Kystanalysen kan danne grundlag for en eventuel politisk beslutning om, hvordan kystbeskyt- telsen skal reguleres, finansieres og organiseres i fremtiden. Kystdi- rektoratet forventer, at analysen er færdig ved udgangen af 2015.

Det er ikke kun de sjællandske kommuner, som der spørges til her i dag, der efterspørger mere statslig medfinansiering. Derfor sy- nes jeg, det er vigtigt, at vi ser på kystbeskyttelsen i sammenhæng og ser på hele den danske kyststrækning, så vi får et samlet billede over, hvad udfordringerne er, og hvad behovet er fremadrettet. De sjæl- landske borgmestre har skrevet til mig, og jeg har opfordret dem til at gå i dialog med Kystdirektoratet. Kystdirektoratet giver råd og vejledning om kystbeskyttelse og om, hvordan der kan tænkes i hel- heder. Og jeg ved, at direktoratet allerede har besøgt og haft dialog med flere af de berørte sjællandske kommuner, bl.a. Frederikssund, Roskilde og Gribskov. Herudover vil kommunerne via KL blive ind- draget i kystanalysen, hvor behovet for kystbeskyttelse og risikoen for erosion og oversvømmelse nærmere skal kortlægges.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at den her regering er optaget af at sikre vores samfundsværdier ved kysterne, vores byer og vores infrastruktur. Det er et fælles nationalt anliggende, der be- rører rigtig mange borgere, og derfor skal vi se ordentligt og grund- digt på det. Der er ingen lette løsninger, når man har 7.300 km kyster og begrænset økonomisk råderum. Jeg mener, at det på nuværende tidspunkt er vigtigt, at vi i kystanalysen ser nærmere på kystbeskyt- telsen i hele Danmark i sin helhed, så der bliver et ordentligt grund-

lag for en eventuel beslutning om, hvordan kystbeskyttelsen skal se ud i Danmark fremadrettet.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Spørgeren.

Kl. 15:09

Hans Andersen (V):

Tak, og tak for et meget langt svar. Jeg lytter mig til, at ministeren sådan set anerkender, at der her er en samfundsopgave, og derfor mener jeg, at der også er et behov for at konstruktivt samarbejde mellem kommunerne, staten og de enkelte lodsejere. Og der er det jo, at når ministeren kvitterer for en henvendelse fra en række borgmestre ved at sige, at det kan de gå i dialog med Kystdirektoratet om, og de sådan set ønsker at gå i dialog med ministeren, så synes jeg, at ministeren ligesom mangler at anerkende den dialog, vi også skal have. En ting er, hvad der teknisk kan lade sig gøre, men vi bliver også nødt til at have en overordnet dialog om finansiering. Derfor er mit håb sådan set, at ministeren vil anerkende, at der godt kunne være brug et møde, hvor man altså ligesom fik afklaret, hvad kommunerne kan komme med, hvad staten kan bidrage med, og hvad de enkelte lodsejere kan komme med. Og det er sådan set det, jeg læser mig til at borgmestrene opfordrer til, og jeg håber da også på, at ministeren måske vil genoverveje den her anmodning om et møde.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:10

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Altså, jeg har jo besvaret det brev, jeg har fået fra borgmestrene, så det er vel også en dialog. Så er spørgsmålet, om man skal tage et møde eller ej, og der har jeg i første omgang henvist til, at Kystdirektoratet jo meget gerne også kommer ud. Jeg ved, at det er sket, at man er taget ud for konkret at hjælpe de kommuner, som siger, at de nu og her har noget, de gerne vil have vejledning og hjælp til hvordan de skal gribe an. Jeg synes, det er helt relevant, at det er den relevante myndighed, der tager ud og ser på, hvordan de kan hjælpe med det.

Så er der selvfølgelig et politisk niveau, og jeg anerkender også i min bevarelse her, at der har vi en fælles opgave med at se på de samlede nationale udfordringer på det her område. Der er det, at jeg har igangsat den her kystanalyse, som skal kortlægge behov og risici, og på den baggrund kan vi så eventuelt træffe en politisk beslutning om, om vi ønsker at organisere det anderledes.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:11

Hans Andersen (V):

Det er jo fint nok, at ministeren har dialog pr. brev. Men det kunne jo være, at ministeren, ministeriet og Kystdirektoratet kunne blive klogere af, at der blev afholdt et møde. For når jeg lytter til borgmestrene i de kommuner, der er berørt af det her, så anerkender de jo, at der her er en udfordring. De anerkender sådan set også, at de har brug for nogle tekniske løsninger på det, men så har vi også brug for at tænke på finansiering. Og der synes jeg bare, at ministeren godt kunne sige, at det ville hun sådan set gerne lytte til, og det med at lytte kan altså være svært, hvis man bare har dialogen kørende pr. brev. Altså, jeg synes, at ministeren skulle tage det her møde, for det

kunne jo godt være, at de kunne komme med noget, som ministeren kunne bruge i dialog med de øvrige kommuner i landet. Jeg lytter mig sådan set til, at kommunerne anerkender, at der er et problem, hvor de gerne vil bidrage. Så har ministeren ikke mulighed for at tage et møde og få afklaret det her?

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:12

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Jeg synes sådan set, at det vigtigste er, at jeg har bedt Kystdirektoratet om at igangsætte den her analyse, hvor vi også adresserer spørgsmålet om den fremtidige finansiering, og hvis det er det, vi er enige om vi har behov for at kigge på, så synes jeg, man skulle starte med at glæde sig over, at vi nu får igangsat den her undersøgelse. Jeg har jo kigget lidt tilbage på, hvad der er foregået tidligere, og jeg forstår, at der også har været talt om det under den tidligere regering, hvor man sagde, at nu skulle der laves et grundlag, så der kunne træffes en beslutning. Der blev bolden bare aldrig sparket i mål så at sige. Man fik aldrig igangsat noget, og man fik aldrig sikret, at man fik fulgt op på kommunalreformen i forhold til den finansiering, der har været. Nu sætter vi analysen i gang, så vi får et ordentligt beslutningsgrundlag, og det synes jeg man skulle glæde sig over.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 15:13

Hans Andersen (V):

Jeg har sådan et positivt sind, men det udfordrer mig jo lidt i dag, for ministeren vil ikke mødes. Det må være sådan, konklusionen er. Ministeren ønsker at have en dialog pr. brev og henviser i øvrigt til, at Kystdirektoratet kan arbejde med det her og lave analyser. Men det synes jeg jo sådan set ikke imødekommer det ønske, som de her 11 borgmestre har på tværs af partierne, om at komme i dialog.

Jeg synes jo, at ministeren burde anerkende den her problemstilling og anerkende, at der er nogle – der er borgmestre, der er kommuner, der er lodsejere – der sådan set har brug for at komme i dialog med landets minister, der helt overordnet set har ansvaret for området. Så jeg håber, at ministeren vil genoverveje at tage et møde på sigt.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:14

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Det budskab har jeg forstået. Det er jo sådan, at kommunerne og i særdeleshed KL, som repræsenterer alle landets kommuner, vil blive taget med på råd i løbet af den proces, der nu skal være i forbindelse med kystanalysen. Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi får set på hele landet, og at det ikke bare er dem, der råber højest og har gode forbindelser København, der får taget deres sag op. Jeg synes, vi skal kigge på det samlede behov, på den samlede danske kyststrækning, og få analyseret behovet i dybden, sådan at vi kan kigge på, hvad den samlede udfordring her egentlig er, og hvordan vi så fremadrettet skal organisere den indsats.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Spørgsmålet er sluttet.

Så går vi til næste spørgsmål, spørgsmål nr. 16, og det er til transportministeren. Det er stillet af hr. Troels Lund Poulsen fra Venstre.

Kl. 15:15

Spm. nr. S 1405

16) Til transportministeren af:

Troels Lund Poulsen (V) (medspørger: **Kristian Pihl Lorentzen (V)**):

Er det rimeligt, at de kommuner, der blev stillet i udsigt at få del i puljen på 100 mio. kr. til medfinansiering af kommunale ønsker i forbindelse med statsvejnettet fra efteråret 2013, fortsat venter på, at disse penge kommer ud at arbejde til gavn for det lokale erhvervsliv, vækst og arbejdspladser?

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Værsgo.

Kl. 15:15

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Jeg stiller et spørgsmål til transportministeren, der lyder således:

Er det rimeligt, at de kommuner, der blev stillet i udsigt at få del i puljen på 100 mio. kr. til medfinansiering af kommunale ønsker i forbindelse med statsvejnettet fra efteråret 2013, fortsat venter på, at disse penge kommer ud at arbejde til gavn for det lokale erhvervsliv, vækst og arbejdspladser?

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:15

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Tak, og tak for det spørgsmål. Jeg vil da gerne starte med at sige, at det forløb, der har været omkring udmøntningen af puljen her, har været langvarigt. Det kan jeg se. Jeg er kommet ind som minister midt i forløbet her, så man må jo nok sige, at det er mere langvarigt end forudsat. Det skyldes jo bl.a., at det var en større succes, end man egentlig havde regnet med. Der kom langt flere ansøgninger ind, end der er mulighed for at give støtte til med det beløb, som er afsat, altså de 100 mio. kr., som spørgeren taler om.

Vi er i gang med at drøfte sagen, som spørgeren udmærket ved, i forligskredsen. Jeg håber, at vi kan få en aftale på plads inden sommerferien. Jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at det kan lykkes, og jeg er helt enig i, at jo hurtigere pengene kommer ud at arbejde, jo hurtigere får vi skabt optimisme, vækst og beskæftigelse rundt omkring i Danmark, for der er behov for i lokalområderne at bidrage til konkrete løsninger.

Forløbet om puljen har været sådan, at den blev oprettet i aftale den 21. marts 2013 mellem regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, SF, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti, og der er altså 100 mio. kr. i puljen. Formålet er, og jeg citerer fra aftaleteksten: at støtte projekter, der har relevans for trafikudvikling på statsvejnettet og har en væsentlig trafikal og samfundsøkonomisk relevans. Det var det, man skrev i aftaleteksten.

Så efter de her 26 ansøgninger, som er kommet ind, som har et samlet ansøgt støttebeløb på over 0,5 mia. kr., altså langt mere end de 100 mio. kr., må man jo sige, at der er væsentlig flere ønsker, end der er penge til, og derfor har Vejdirektoratet gennemgået ønskerne. Det har vi drøftet i forligskredsen, og da der som sagt er ønsker for mere end fem gange det beløb, som der er penge til rådighed, udestår der en vanskelig og en svær prioritering mellem de mange gode projekter.

Så har jeg noteret ned, at der fra alle de politiske partier har været forskellige ønsker, og hvis man bare tager dem med, er vi også der

langt over det samlede beløb. Derfor har jeg noteret ned, at det største ønske sådan set er at få hele beløbet forøget for at kunne komme flere af de gode projekter i møde. Men det afhænger jo af, hvad vi kan nå til enighed om i forhandlingerne. Det er i hvert fald en af grundene til, at pengene ikke blev afsat, allerede før jeg tiltrådte som minister.

Men jeg ser frem til forligskredsens drøftelser, også med Venstres repræsentant i den.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Så er det spørgeren.

Kl. 15:18

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg kan sige til transportministeren: Selv tak for spørgsmålet. Jeg er glad for, at ministeren er så glad for spørgsmålet, men det, jeg noterer mig, er, at ministeren siger, at de her forhandlinger vil være færdige inden sommer. Det synes jeg der er grund til at kvittere for. Det er et fint tilsagn, at ministeren nu har lovet, at der er en løsning inden sommer.

Der er rigtig mange projekter, der venter rundtomkring i landet. Ministeren er jo meget optaget af, at der skal gøres en masse for at skabe bedre betingelser for erhvervslivet og flere arbejdspladser. Det er i hvert fald det, han udtaler, og derfor må man sige, at det er lidt ærgerligt, at ministeren nu trænerer den her beslutning og ikke får den truffet.

Så er ministeren også inde på, at der er kommet mange ansøgninger. Vil ministeren så præsentere yderligere finansiering for at fremme nogle af de her gode projekter? Jeg kunne forstå på ministeren, at der er så mange gode projekter, at der faktisk nok er behov for at prioritere dem på en anden måde. Eller holder ministeren fast i, at det kun er 100 mio. kr., der skal bruges i henhold til den aftale, der er blevet lavet?

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:19

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Min personlige holdning er, at vi nu kan se, efter jeg sammen med forligskredsen har dykket ned i projekterne og fået en gennemgang af dem, at der er rigtig mange rigtig gode, rigtig vigtige projekter, som vil betyde, at det lokale erhvervsliv tør investere igen i at fastholde danske arbejdspladser. Derfor er min personlige holdning, at det ville være ærgerligt, hvis vi ikke kan få forhøjet beløbet og få lidt flere projekter med.

Det vil jeg arbejde for, og jeg har også noteret mig, at det sådan set er et tværpolitisk ønske fra langt de fleste partier, i hvert fald i forligskredsen. Så det er det ønske, jeg går til forliget med, men vi må forhandle ovre i Transportministeriet og ikke i Folketingssalen. Men ønsket om at finde et resultat er der i hvert fald.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak, spørgeren.

Kl. 15:19

Troels Lund Poulsen (V):

Men mit første spørgsmål går på, om der er forskel på at have en personlig holdning og transportministerens holdning. Det er vel den samme holdning, ministeren giver udtryk for? Man kan jo ikke både have en personlig holdning og en holdning som transportminister.

Jeg går ud fra, at det er transportministeren, der taler her i Folketinget i dag.

Så jeg tager det, som ministeren siger, som et udtryk for, at den personlige holdning selvfølgelig er den samme som den, han har som transportminister, nemlig at der skal findes flere penge. Det vil jeg da gerne kvittere for, det tror jeg er rigtigt set.

Men derudover vil jeg gerne høre, hvornår ministeren regner med at indbyde til forhandlinger igen. Det har jo været et noget langsomt forløb, der har været lagt op til. Mig bekendt er der jo ikke lagt op til, at der skal være nye forhandlingsmøder foreløbig.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 15:20

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Spørgeren kan være helt tryk ved, at den holdning, jeg tilkendegiver her, er som person, og det vil sige, da jeg er transportminister, at det er transportministerens holdning. Jeg tror faktisk, at vi tidligere havde en statsminister fra partiet Venstre, som havde en underlig skelnen mellem personlig holdning og statsministerholdning til homoægteskaber, men det er jo slet ikke det, debatten her i dag handler om. Min holdning er den, jeg har som person og menneske og også som transportminister.

Forhandlingerne fortsætter onsdag den 14. maj. Der er udsendt indkaldelser til dette.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Så er det hr. Kristian Pihl Lorentzen som medspørger. Værsgo.

Kl. 15:21

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Når vi interesserer os for det her spørgsmål om 100-millioner-kroners-puljen, er det jo, fordi, som ministeren også har tilkendegivet, det er en utrolig vigtig pulje. Vi kan se, at den er meget populær, og der er rigtig mange gode ansøgninger, men der er jo også en stor frustration ude hos mange kommuner, som havde en forventning om, at de penge faktisk ville være blevet udmøntet allerede for ½ år siden.

Derfor vil jeg spørge ministeren endnu en gang: Er det rimeligt, at vi har ventet så længe med det her? Kan vi ikke godt gøre det lidt hurtigere med hensyn til den her pulje?

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:21

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jo, jeg synes godt, at man kan gøre det hurtigere. Min ambition er at få afsluttet de her forhandlinger inden sommer. Men jeg må sige, at der til det møde, jeg som ny minister havde med forligskredsen i marts måned, var et ønske fra forligskredsen om, at Vejdirektoratet gik tilbage og lavede nogle nye og nogle lidt mere klare kriterier for den rådgivning, der blev givet til forligskredsen. Det vil sige, at når man midt i forløbet beder embedsværket om lige at gå tilbage og regne ud, må man også ligesom acceptere, at der så også går lidt længere tid. Det er ikke, for at det skal begrunde hele forsinkelsen, for det kan det ikke.

Spørgeren stiller spørgsmålet om, hvad der sker med 100-millioner-kroners-puljen, og jeg tror måske, at det simpelt hen er der, vi har problemet. Altså, den er jo døbt 100-millioner-kroners-puljen,

fordi det er en pulje på 100 mio. kr., men vi kan se, at der altså nu er ansøgninger for det femdobbelte beløb, og jeg har for meget erfaring med trafikpolitik til at kunne sige, at vi har penge til dem alle sammen, for det har vi selvfølgelig ikke.

Men jeg hører også partiet Venstre sige, at der altså er så gode og vigtige projekter ude omkring i Danmark, at det virkelig er umagen værd at se, om ikke vi kan få omdøbt puljen fra at være en 100-millioner-kroners-pulje til at være på et noget højere beløb, og det er jo det, forhandlingerne her nu skal dreje sig om.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det medspørgeren for anden gang.

Kl. 15:23

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Det er jeg sådan set glad for at ministeren siger. Nu skal vi jo ikke forhandle her i salen, som ministeren også tidligere har sagt, men jeg kan da klart slå fast, at Venstre er indstillet på at hæve puljen, for vi kan se, at der er rigtig mange projekter, som ville have en hurtig erhvervmæssig effekt lokalt, og det er jo det, vi går efter, nemlig at gøre vindene lidt mildere for erhvervslivet, så vi kan få nogle flere arbejdspladser.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, om vi i forbindelse med det her tjek, der har været af ansøgningerne, får en bedre vurdering af den erhvervmæssige effekt, som de her projekter forventes at have. Der er meget fokus på de trafikale effekter, men det er jo også uhyre interessant at se på, hvad den forventede erhvervmæssige effekt vil være, ikke mindst i det lokalområde, hvor det skal gennemføres.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:23

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jeg tror, vi må sige, at det så er en åben dør, der bliver sparket ind, for de ansøgninger, vi har fået fra kommunerne, lægger netop vægt på, hvad det vil få af erhvervmæssig betydning.

Det er jo klart, at hvis du har en produktionsvirksomhed, som ligger tæt på en motorvej, men der ikke er nogen ramper til at køre til og fra den motorvej, og virksomheden så skal køre en stor omvej, endda måske igennem landsbyer osv., så vil det betyde enormt meget for produktiviteten og selvfølgelig også for bundlinjen i den virksomhed og for deres lyst og muligheder for at investere eller blive i Danmark, hvis man kan lave en afkørselsrampe ved motorvejen og finansiere den fifty-fifty med den lokale kommune. Det er det, der er hele ideen.

Så jeg synes jo, at vinklen om erhvervslivets udfoldelsesmuligheder er et helt centralt element i puljen.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Så er vi tilbage ved hovedspørgeren. Hr. Troels Lund Poulsen, sidste runde, værsgo.

Kl. 15:24

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Og tak til ministeren for, synes jeg, nogle relativt klare svar. Det er der grund til at kvittere for, nemlig først og fremmest, at ministeren vil have en aftale på plads inden sommerferien. Venstre har nu givet tilsagn om, at man kan se på at forhøje puljen, hvis det er nødvendigt. Og ikke mindst har ministeren jo også i dag meget klart sagt, at det lokale erhvervsliv selvfølgelig også skal ses i sammenhæng med de investeringer, der bliver lavet. Det tror jeg vil væ-

re vigtigt i forhold til de store investeringer, der ligger og venter. Der vil være nogle, der er mere oplagte end andre. Så det vil jeg gerne kvittere for.

Så vil jeg til sidst sige, at jeg ikke tror, det nødvendigvis klæder transportministeren at blive ved med at tale om tidligere statsminister fra for mange år siden. Det er sådan set ikke det, vi spørger om i dag. Vi er sådan set mere interesseret i at vide, hvad den nuværende transportminister vil. Men det er blot et godt råd.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:25

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Mange tak. Nu var det jo, fordi spørgeren selv gjorde sig morsom, i forhold til om det var en personlig holdning eller en transportministeriel holdning. Der vil jeg gøre det klart, at når jeg udtaler mig her i Folketingssalen, er det naturligvis som landets transportminister. Den konklusion, der så blev draget derudover – i forhold til det, der blev sagt om, hvad jeg arbejder for at få, nemlig en aftale inden sommer og at se på erhvervslivets vilkår og, hvis det kan lade sig gøre at forøge beløbet, at kunne nå langt flere af de rigtig gode projekter, der ligger i ansøgningsbunken – er jeg helt enig i.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren, og tak til spørgerne. Spørgsmålet er sluttet.

Vi går til næste spørgsmål, spørgsmål nr. 17, og det er også til transportministeren, og det er af hr. Kristian Pihl Lorentzen fra Venstre.

Kl. 15:26

Spm. nr. S 1406

17) Til transportministeren af:

Kristian Pihl Lorentzen (V) (medspørger: **Troels Lund Poulsen (V)**):

Mener ministeren, at der er tilfredsstillende fremdrift i forhandlingerne i den brede trafikforligskreds om investeringer i vejnettet?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Værsgo.

Kl. 15:26

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder således:

Mener ministeren, at der er tilfredsstillende fremdrift i forhandlingerne i den brede trafikforligskreds om investeringer i vejnettet?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:26

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Ja, jeg synes, at det er en udmærket fremdrift, vi har i forhandlingerne. Det er ca. 3 måneder siden, jeg blev udnævnt som transportminister, og vi har da haft en del møder indtil nu. Det næste møde er onsdag den 14. maj, og så er der et par enkelte møder tilbage, hvor vi skal have den tekniske gennemgang af de puljer og projekter, der er. Vi har jo lige haft debatten om puljen med de indtil videre 100 mio. kr. til lokale vejprojekter på statsvejnettet, så det ser jeg meget frem til. Og når vi har overstået dem, starter vi de egentlige forhandlinger, hvor man jo så kan krydse klinger om, hvad det er, man har af prioriteter.

I forhold til det tidsmæssige vil jeg da også for god ordens skyld nævne, at vi jo også i disse uger i ministeriet har forhandlinger med partierne og forligskredsen bag både den bedre og billigere kollektive trafik og Togfonden DK, som også er på vej gennem behandling i Folketingssalen netop nu, lige så vel som at vi – hvad spørgeren godt ved, for han er med i forliget om det – er ved at få metroprojektet tilbage på sporet. Så jeg tror, man må sige, at der er god fremdrift i de sager, som ligger på mit bord. Men det er jo forhandlinger, som også Venstre har en vis indflydelse på at påvirke tidsplanen for, for jo mere man skubber på med at få en aftale i hus, jo større chance er der for at få en aftale. Så det er jeg rigtig glad for. Det var rigtig ærgerligt, hvis det var det modsatte og det var mig, der måtte trække Venstre til bordet. Nu kan jeg forstå, at Venstre godt vil være med til at lave et bredt forlig her igen, og jeg ser frem til at fortsætte de forhandlinger.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Og så er det spørgeren.

Kl. 15:28

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Ja, nu kunne man jo tro, at spørgsmålet her var stillet af oppositionen for at drille regeringen lidt, og det er der selvfølgelig overhovedet ikke tale om. Der er tale om, at spørgsmålet er affødt af rigtig mange reaktioner ude fra landet, hvor man savner lidt mere fremdrift. Vi har også set erhvervsorganisationer skrive i deres nyhedsbreve, at de savner, at vi får sparket bolden i mål, specielt hvad angår nogle vejinvesteringer. Og der har alle partierne jo budt ind med gode forundersøgelser og VVM-undersøgelser, som ligger klar, men man savner, at vi får sparket nogle bolde i mål. Det er derfor, vi forsøger at presse lidt på her, for det er der rigtig mange der føler behov for.

Derfor vil jeg bare sige, at nu har vi godt nok lige i dag fået indkaldelse til næste møde, og tak for det – der bliver forhandlingsmøde i næste uge – men der har altså siden januar kun været holdt fem forligskredsmøder, og det vil jeg sige ikke er særlig stor fremdrift i en forhandlingsrunde, at man altså holder fem møder fra januar til hen i maj måned. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren igen: Føler ministeren ikke, at der er behov for at sætte lidt mere turbo på?

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:29

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jo, det er jo den tid sidde transportministers privilegium at tilrettelægge forhandlingerne, og når jeg skal tilrettelægge dem, er det selvfølgelig ud fra ønsket om en samlet bred aftale og selvfølgelig også for at tilfredsstille de partier, som måtte have ønsker om forløb og møder osv. Det lytter jeg til, og jeg noterer, at det er Venstres ønske her, så det skal ordføreren ikke være nervøs for.

Men jeg har også ansvaret for f.eks. et metroprojekt, som pludselig kører af sporet, og hvor vi må have det ind på sporet igen – og tak til Venstre for deltagelsen i det – og de andre forhandlingsforløb, som der måtte være. Og det er, fordi jeg har arvet en institution, hvor der er mange, mange forskellige forligskredse. Det var ulige meget nemmere, hvis der kun var en. Men der er altså mange forskellige, som vi er nødt til at have lidt samtidighed med, og det stiller nogle krav til tilingen og køreplanen for det. Men det kører efter planen.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:30

Kl. 15:32

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg kan bekræfte det der med de mange forligskredse, og det tager selvfølgelig ministerens tid og kræfter, og der er jo blevet brugt rigtig meget tid og rigtig mange kræfter på Togfonden DK det sidste års tid – det medgiver jeg. Også i den alternative forligskreds, kaldet milliardærklubben, som opstod i kølvandet på betalingsringens fald, blev der brugt meget krudt. Men vi er altså mange, der savner – det tror jeg også gælder mange ude i befolkningen og i erhvervslivet – at der kommer mere gang i forhandlingerne omkring vejnettet, for det er jo, selv om kollektiv trafik er godt og den skal styrkes, hvilket vi alle sammen mener, vejene, som virkelig kan skabe noget vækst og nogle arbejdspladser, for det er jo det, som erhvervslivet og deres ansatte skal bruge langt hen ad vejen – om jeg så må sige.

Så jeg vil spørge ministeren, om tiden nu er inde til, at regeringen sætter mere fokus på de her forhandlinger og også sætter mere fokus på vejene i det hele taget.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:31

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jeg synes, det er præcis det spørgsmål, vi skal tale om bagefter. Er det ikke rigtigt forstået? Men lad os da bare tage det nu, for det er jo op til spørgeren at spørge, så skal jeg nok forsøge at svare. Det går efter den drejebog, jeg har lavet, og den drejebog skal tage hensyn til nogle forskellige ting. Der sker en del uforudsete ting på Transportministeriets område med ting, der bliver fordyret, eller tog, der pludselig ikke kan køre, eller signaler, der går ned, og sådan nogle ting skal vi have rum til.

Det andet er så, at timingen jo er ret afgørende i forhold til disse forligskredse. Jeg kunne da ærgre mig over, at Venstre ikke er med i Togfonden DK – den største investering i kollektiv trafik i mange, mange generationer i Danmark. Det ville virkelig være godt, hvis Venstre var med i den, lige så vel som det kunne være godt, hvis man var med i »Bedre og billigere«, som netop sikrer, at vi har nogle ordentlige tog at køre i, hvis IC4 ikke kommer til at køre. Men de ting skal der også sørges for, og det er også mit ansvar som transportminister, ud over at jeg selvfølgelig vil forsøge at gøre, hvad jeg kan, for at tilgodese Venstres ønske om at komme til forhandlinger.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Så er det medspørgeren, hr. Troels Lund Poulsen, der har runden. Værsgo.

Kl. 15:32

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Og igen tak for et relativt klart svar, synes jeg, på, at ministeren har så travlt med – tror jeg, man kan sige, og jeg citerer – en metro, der løber af sporet, og mange andre sager, at der så ikke er tid til at prioritere vejnettet.

Vil ministeren så prøve i fremtiden at skaffe sig den tid til at prioritere det, som hr. Kristian Pihl Lorentzen ønsker? Eller er det udtryk for, at regeringen vælger at sige: Vejnettet må komme, når der engang er plads i kalenderen?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Altså, vi kan godt have sådan en polemisk debat her i Folketingssalen, men det er så åbenbart det. Nu prøver vi at have den med et upolemisk svar, og så kan vi jo altid få at se, om spørgeren vil køre videre ad polemikkens vej; det er op til spørgeren selv.

Der er et forlig, som Venstre er en del af, og som får metroprojektet tilbage på sporet. Jeg mener, at det er min pligt at gøre det som transportminister. Jeg mener også, at det er forligspartiernes pligt at handle, når et projekt står til at løbe af sporet i en sådan grad som det projekt, der jo er en lovgivning lavet under VK-regeringen. Men jeg har ikke travlt med at pege fingre, jeg har travlt med at rydde op og med at få det projekt tilbage på sporet, og det er så sket nu; det lovforslag er nu førstebehandlet og skal videre igennem Folketinget. Men forligskredsen var jeg jo nødt til at tage i ed og arbejde med, og det synes jeg er en pligt at gøre.

Så er det også min pligt at sikre, at der sker forhandlinger i den grønne forligskreds, og at vi får afsluttet de forhandlinger i det halvår, vi er i gang med nu. Vi er altså inde i maj måned, og jeg kan godt forstå, at Venstre siger, at de godt vil have aftalen hurtigt, måske allerede i januar, februar, marts eller sådan noget der. Men hvis Venstre godt vil have veje, tror jeg, at det var godt, at man ventede, til der var kommet en ny transportminister, for ham, vi har nu, er i hvert fald langt mere positiv over for vejdelene i forhold til sin forgænger.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Medspørgeren, værsgo.

Kl. 15:34

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for den klare ros til ministeren selv for at være meget mere tilhænger af veje, end den tidligere minister, fru Pia Olsen Dyhr, var. Det synes jeg er ærlig snak. Jeg tror faktisk, ministeren har ret, og hvis jeg skal være helt ærlig, skal ministeren have den ros, at han nok er mere interesseret i veje, end fru Pia Olsen Dyhr var.

Jeg prøver sådan set ikke at være polemisk. Jeg har bare lyttet til, hvordan hr. Magnus Heunicke var som tidligere ordfører; han var jo meget optaget af substansen, men også af andre ting. Så jeg tror, vi har den fælles holdning, at vi sådan set bare gerne vil have nogle af de her ting i mål. Det var jo også derfor, vi tidligere stillede spørgsmålet om udmøntning af puljen.

Der findes jo også, skal jeg sige, socialdemokratiske kommuner, som har gode vejprojekter. Dermed ikke sagt, at det er dem, der skal prioriteres, men der er ganske udmærkede projekter rundt omkring i landet, som jeg synes ministeren skal prioritere, og det håber jeg også han når frem til at gøre på et tidspunkt.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:34

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Det er det, der er ved at ske. Nu vil jeg passe på med at nævne tidligere statsministre, som jo brugte drejebøger, men jeg har en drejebog for, hvordan forhandlingerne, som de forskellige i forligskredsen har ansvaret for, skal forløbe i det her halve år. Og jeg vil sige, at det kører til punkt og prikke i forhold til det. Og der må man som opposition en gang imellem erkende, at så er det altså ministeren, der har det privilegium at få de forhandlinger til at forløbe og at have invitationsretten til dem, men det bliver i det her halvår, og det er det, som også er en del af selve aftalekomplekset i den grønne forligskreds.

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til medspørgeren. Så går vi tilbage til hovedspørgeren, hr. Kristian Pihl Lorentzen, for sidste runde. Værsgo.

Kl. 15:35

Er ministeren enig i, at der efter flere års ensidigt fokus på investeringer i den kollektive trafik er behov for at få maksimalt fokus på de mange påtrængende vejprojekter i hele landet?

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Værsgo.

Kl. 15:35

Kl. 15:37

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Jamen jeg medgiver, at det netop er ministerens privilegium at tilrettelægge forhandlinger, og derfor er det også ministerens ansvar. Det er jo så det, vi forsøger at holde ministeren op på. Der bruges rigtig meget tid på Togfonden DK. Som jeg har nævnt, måtte vi så sent som her til morgen bruge en time på at diskutere, hvorfor i alverden der skal bygges en ny jernbanebro over Vejle fjord med deraf følgende store økonomiske og miljømæssige konsekvenser. Det tager mange kræfter. Men det, der er brug for, er jo ikke kun investeringer i nogle veje, som er påtrængende rundtomkring, bl.a. for at styrke vores virksomheder, det er jo også beslutninger om linjeføringer. Jeg tror, der er rigtig mange, bl.a. i Aalborgområdet, der venter kraftigt på en beslutning om linjeføringen for den tredje Limfjordsforbindelse. Der er mange omkring Lading og Mundelstrup vest for Aarhus, der venter på en linjeføring omkring rute 26, og det er jo også sådan nogle beslutninger, vi skal have sparket i mål.

Derfor er det jo ærgerligt, at vi skal vente uge efter uge på at få gang i forhandlingerne. Så derfor må jeg konkludere, at der er transportpolitisk tomgang i Danmark i øjeblikket bortset lige fra Togfonden DK. Jeg vil gerne have ministerens tilsagn om, at nu begynder vi altså at finde turboen frem igen.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:36

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jeg vil sige, at jeg er helt enig i, at de borgere, som i øjeblikket er noget, der minder om at være stavnsbundet til deres bolig, fordi der i fremtiden måske kommer forskellige projekter, har vi et særligt ansvar i trafikforligskredsen for at finde en løsning for, og jeg er glad for, at det bliver tilkendegivet, at det vil være en del af Venstres prioritet. Det er også en del af min prioritet i de kommende forhandlinger. Jeg møder altid op, når Folketinget kalder mig i samråd. Det skete i dag. Det var en af spørgerens partifæller, som kaldte mig i samråd i Trafikudvalget. Det synes jeg ikke at man skal klandre partifællen for. Jeg synes, det er glimrende at møde op og at komme til forhandlinger omkring det.

Så forhandlingerne fortsætter, og hvilket gear, man er i, må være op til alle at vurdere, men det er klart nok, at efterhånden som man nærmer sig realitetsforhandlinger og afslutning, så bliver gearingen jo også anderledes.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren, og tak til spørgerne.

Så går vi til næste spørgsmål. Det er spørgsmål nr. 18, og det er også til transportministeren, og det er også fra Kristian Pihl Lorentzen fra Venstre.

Kl. 15:37

Spm. nr. S 1407

18) Til transportministeren af:

Kristian Pihl Lorentzen (V) (medspørger: **Troels Lund Poulsen (V)**):

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Spørgsmålet lyder således: Er ministeren enig i, at der efter flere års ensidigt fokus på investeringer i den kollektive trafik er behov for at få maksimalt fokus på de mange påtrængende vejprojekter i hele landet?

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:38

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Nej, det er jeg desværre ikke enig i. Det må jeg sige. Jeg synes ikke, der har været et ensidigt fokus på den kollektive trafik. Det er rigtigt, og det er jeg glad og stolt over, at det er lykkedes regeringen sammen med Dansk Folkeparti, Enhedslisten og SF, som siden da er udtrådt af regeringen, og dvs. uden Venstre og Konservative, at skabe Togfonden DK, der er et historisk løft af den kollektive trafik i Danmark. Timemodellen, elektrificeringen af jernbanenettet er ting, vi virkelig har sukket efter. Jeg ved, at spørgeren også har sukket efter det og talt for, at det skulle vi finde penge til. Nu er pengene fundet, det er sket. Det kan man så bruge til at kritisere. Det synes jeg ærligt talt er ærgerligt, for der er igennem årene, også de senere år og helt for nylig i forligskredsen bag en grøn transportpolitik, besluttet en lang række vigtige investeringer på vejområdet.

Lad mig prøve at remse nogle af dem op fra aftalen i foråret 2013. Den aftale omfatter bl.a. investeringer i udbygning af Køge Bugt Motorvejen, hvor der i den grad er trængsel; udbygning af motorvejen ved Odense, hvad der i den grad er behov for; anlæg af Holstebromotorvejen, som er et længe næret lokalt ønske; anlæg af en ny vejforbindelse over Roskilde Fjord ved Frederikssund, som er et længe næret lokalt ønske, og en 4-årig aftale om den fremtidige vedligeholdelse af statsvejnettet. Det er jo ikke en ensidig fokusering på jernbanen.

At vi også i den situation kan få løftet jernbanen, synes jeg sådan set kun er rigtig godt, altså at vi får løftet hele niveauet for, hvad vi investerer i vores infrastruktur, både på vej, på bane og på cykelstier. Det er jo sådan set god politik, synes jeg, som regeringen fører her. Men fremover vil det også være vigtigt for mig at prioritere vejprojekter. Jeg har ikke den holdning, at vi har et fuldt udbygget vejnet her i Danmark. Man kan bare tage en tur rundt i Danmark og se, hvor meget trængsel der er, så det har vi ikke. Der skal også investeres i statsvejnettet, lige så vel som kommunerne er i gang med at investere i deres vejnet. Det kan vi jo så forhandle videre om over i Transportministeriet, og forhandlingerne fortsætter altså den 14. maj.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak, og så er det spørgeren.

Kl. 15:40

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg er meget enig med ministeren i, at det er positivt, at vi investerer i infrastruktur, for det er med til at gøre Danmark rigere på den lange bane. Jeg er derimod ikke enig i, at pengene er fundet, som ministeren sagde. Det var vist med reference til Togfonden DK. For de ligger altså stadig væk nede på bunden af Nordsøen, og spørgsmålet er,

hvor mange af dem der kommer op dernedefra. Det må vi jo se i fremtiden.

Det er jo således, at da vi lavede den store infrastrukturfond – det var ministeren også med til – i 2009 på knap 100 mia. kr., brugte vi to tredjedele på kollektiv trafik, og det var der brug for. Der var bl.a. det store signalprojekt. Men der er jo også en udbredt opfattelse ude i befolkningen og i erhvervslivet af, at vejene altså skal have et løft. De projekter, ministeren remser op her, er jo vigtige og gode projekter, men de når slet, slet ikke op i de beløb, som man har brugt på kollektiv trafik her de seneste 2-3 år.

Derfor vil jeg da gerne kvittere for og bede ministeren bekræfte, at den nuværende transportminister har mere fokus på vejene end forgænger, for der var det meget svært at komme igennem med en stump asfalt nogen som helst steder, medmindre det var en cykelsti, der var tale om. Derfor vil jeg bede ministeren bekræfte, at regeringen nu er blevet lidt mere venligt stemt over for vejnettet og også er klar til at finde nogle penge til vejnettet. For man har fundet mange penge, siger man jo, til kollektiv trafik, og det er så fint nok, men det må også være muligt at finde nogle gemmer, hvor der er nogle penge til veje.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 15:41

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Det er jo både-og, når danskerne færdes i trafikken. Det er jo både-og, også for os, der pendler. I går tog jeg toget, i morges tog jeg bilen. Jeg har da behov for begge dele, og det gælder jo langt de fleste. Der er jo behov for begge dele, så det er et både-og. Derfor synes jeg heller ikke, at man skal begræde, at der bliver investeret i den kollektive trafik. Det er der behov for, og vi vil med aftalen om Togfonden DK få skåret så lang tid af rejsetiden, at vi for alvor kan få opgraderet den kollektive trafik, så det bliver et konkurrencedygtigt initiativ til at sidde i kø på vejen. Så vil der altså være mere plads på vejene, for folk vil vælge den kollektive trafik i stedet for. Det tror jeg er godt, og det er også mere grønt, altså bedre for miljøet.

Men på spørgsmålet om vejinvesteringer vil jeg svare, at jeg ikke er modstander af vejinvesteringer, hvis der er en trafikal begrundelse herfor. Hvis det er det, er sådanne investeringer en fordel for erhvervslivet, for pendlere, for byudviklingen og for vores land.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Spørgeren.

Kl. 15:42

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for den melding, det er trods alt positivt. Nu nævnte ministeren endnu en gang Togfonden DK, og det er noget, der ligger ministerens hjerte nært, og der er stor begejstring. Men jeg vil bare sådan stilfærdigt bemærke, at jeg ikke tror, at begejstringen er særlig stor på f.eks. Sjælland, hvor man vil se de nye superlyntog knalde hen over Sjælland; der er ikke engang konkrete planer om, at de skal standse i Ringsted, har jeg forstået. Men nok om det.

Jeg vil bare spørge ministeren om noget. Hvis man nu fokuserer meget voldsomt på kollektiv trafik – og det har den her regering gjort, det har ministeren også lige bekræftet – kan det så ikke medføre en skævvridning i forhold til de dele af landet, hvor de ikke kan bruge den kollektive trafik? I Midt- og Vestjylland eller store dele af Nordjylland eller Sønderjylland eller Vestsjælland, er der mange, der ikke kan bruge den kollektive trafik, de er nødt til at bruge deres bil, og erhvervslivet er totalt afhængigt af lastbiler. Så derfor vil jeg

spørge, om ikke det er et udtryk for skævvridning af landet også, hvis man ensidigt fokuserer på den kollektive trafik.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 15:43

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Nej, det er jeg sådan set ikke enig i. Hvad angår Midtjylland, har jeg da noteret mig, at borgmesteren i Herning – Herning, der ligger midt i Jylland, de har et fodboldhold, der hedder FC Midtjylland, så det er jo Midtjylland – er en stor, varm tilhænger af Togfonden DK. Hvad angår Haslev på Sjælland, som jo ikke ligger sådan lige midt i den største jernbanestrækning, får de en kæmpe gevinst af de investeringer, som er på Lille Syd-banen, og de samme gevinster vil der være til Holbæk og Kalundborg, så der er masser af de byer, som ikke lige er de store byer på hovedjernbanenettet, men som vil få en kæmpe gevinst, og det synes jeg sådan set er fint. Det er ikke for mig et enten-eller, det er et både-og. Og så er det vigtigt at sikre, at hele niveaueet for at investere i vores fælles infrastruktur skal højnes, for ellers vil det sande til i køer og stilstand i Danmark, og det ville være ærgerligt.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Og så er det hr. Troels Lund Poulsen som medspørger.

Kl. 15:44

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Jeg vil som opfølgning på den dialog, vi havde under det sidste spørgsmål, hvor ministeren jo slog fast, at det her var en transportminister, der i høj grad prioriterede vejene i forhold til banen, gerne høre, hvad årsagen er til, at ministeren mener, at det har været nødvendigt at skifte kurs i forhold til forgænger. Hvad er årsagen til regeringens kursskifte dér?

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:45

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Der er intet kursskifte, men jeg har noteret mig, at min forgænger, i det sekund jeg blev udnævnt som minister, gik ud og, jeg tror, det var i Ritzau eller et andet sted, udtrykte ærgrelse over, at der nu kommer fokus på vejene, og hvis det er situationen, altså at man ærgrer sig over det, så må jeg jo sige: Ja, der er også fokus på vejene. For jeg ved, hvor meget det betyder for erhvervslivet, hvor meget det betyder for en egn udvikling – det hører jeg, når jeg mødes med borgmestrene, og det gælder både de borgmestre, som er mine partifæller, og også borgmestre fra Venstre, Konservative og andre partier. Vi kan jo bare se, hvordan man de steder, hvor der er en god infrastruktur, både vej mæssigt og banemæssigt, virkelig kan få en udvikling. Vi talte tidligere om Herning; hold op, hvor kan man få udvikling, både på det kulturelle og på det sportslige område og på erhvervsområdet, hvis der er en ordentlig infrastruktur. Så for mig er det både-og.

Når det gælder de eksempler, jeg listede op tidligere, som jo altså gjaldt Køge Bugt Motorvejen, Holstebromotorvejen, Roskilde Fjordforbindelsen, motorvejen på Fyn ved Odense, er det jo alt sammen noget, som er lavet, før jeg tiltrådte, så det kan jeg jo altså ikke tage æren for, og det vil jeg heller ikke, selv om det jo er gode projekter.

Kl. 15:46

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Så er det medspørgeren.

Kl. 15:46

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Jeg er sådan set enig i, at der her i løbet de sidste 20 minutter har været meget fokus på vejene og på vejnettet, og det er der grund til at kvittere for. Nu mangler vi så bare at få det fokus omsat til reel politisk handling, og det må jeg så forstå sker her i løbet af de kommende måneder, når alt nu ifølge den drejebog, som der måtte ligge i Transportministeriet, så kommer til at blive rullet ud. Og der vil jeg da gerne kvittere ministeren for, at han nu er gået over til at have drejebøger; det tror jeg, andre ministre i regeringen kunne lære meget af. Så vi glæder os til at se, hvad der står i den drejebog.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 15:46

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Ja, jeg har ikke gjort op med mig selv, om den bagefter skal på arkivet, eller hvordan og hvorledes, men indtil videre går det planmæssigt. Sagen er jo den, at der i vores regeringsgrundlag står, at vi skal investere to tredjedele i den kollektive trafik og en tredjedel i veje, altså fortsætte i den takt, som Venstres spørger tidligere nævnte, og det lever vi også fuldt ud op til, og endda godt og vel, fordi vi har fået Togfonden DK med. Og det vil sige, at der også er plads til nogle fornuftige, gode velforrentede vejinvesteringer nu og her, og det arbejde ser jeg frem til at forhandle med blandt andre Venstre om.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Og så er vi tilbage til hr. Kristian Pihl Lorentzen som hovedspørger, og det er sidste runde. Værsgo.

Kl. 15:47

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Nu nævner ministeren regeringsgrundlaget, hvor der står den der matematiske formel med, at to tredjedele forlods skal gå til kollektiv trafik. Men hvad nu, hvis behovet er veje? Altså, har ministeren på sine mange besøg rundtomkring i landet – og jeg tror, der er mange, der er glade for, at han kommer meget rundt – ikke fået at vide, at det, man har brug for, er veje? Hvis han tager til Skive – og der tror jeg han har været – vil han få at vide, at rute 34 mellem Herning og Skive er vigtig, og hvis han tager til Viborg, Favrskov og Silkeborg osv., vil han få at vide, at rute 26 er vigtig, og sådan kan vi blive ved. Hvis han tager til Næstved, vil han få at vide, at de gerne vil have gang i en VVM-undersøgelse af en motorvejsafgrening mod Næstved, og sådan kan vi blive ved, og derfor vil jeg spørge ministeren: Synes ministeren faktisk, det er klogt, at der i et regeringsgrundlag står sådan en matematisk formel om, at to tredjedele forlods skal gå til kollektiv trafik, hvis det reelle behov derude her på kort sigt er vejene, altså at det er det, man har brug for og ønsker ude i befolkningen?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jeg synes, det er meget, meget begavet at have en retning at gå efter, og i den retning er vi gået, og det endda godt og vel, for Togfonden DK er jo så meget mere. Togfonden DK er, som spørgeren også gjorde et nummer ud af, jo ikke finansieret af de kasser, vi har; det er jo ekstra penge, og det vil sige, at det er en ekstrabevilling, ligesom det, der er aftalt i forligskredsen om at gøre det bedre og billigere. Det er endnu et løft af den sum, vi bruger, og det vil sige, at den her regering bruger langt flere midler på at investere i vores fælles infrastruktur. Det giver jo også ekstra plads til at kunne investere, så vi kan få flere af de projekter, som spørgeren nævner, med i de forhandlinger. Det må da trods alt glæde også Venstres spørger, at vi finder så mange penge andre steder til den kollektive trafik, og der så er endnu flere midler at bruge af, når vi skal fordele det. Det er jo sådan set regeringens politik at investere i vores fællesskab, således at vores velfærdssamfund er intakt og styrket på den anden side af krisen.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren, og tak til spørgerne.

Spørgsmålet er slut, og så går vi til spørgsmål nr. 19, og det er stillet til handels- og udviklingsministeren af Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:49

Spm. nr. S 1348 (omtrykt)

19) Til handels- og udviklingsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Finder ministeren i lighed med den forhenværende udviklingsminister, Christian Friis Bach, at den korruption, som Global Fund har afsløret i det i Schweiz indregistrerede selskab Vestergaard Frandsens myggenetaktiviteter, er »uacceptabel«?

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Værsgo.

Kl. 15:49

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil gerne spørge ministeren: Finder ministeren i lighed med den forhenværende udviklingsminister, Christian Friis Bach, at den korruption, som Global Fund har afsløret i det i Schweiz indregistrerede selskab Vestergaard Frandsens myggenetaktiviteter, er »uacceptabel«?

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:50

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Korruption, misbrug af bistandsmidler er selvfølgelig helt uacceptabelt, og derfor er jeg også enig med den tidligere udviklingsminister i det meget beklagelige i det misbrug, der har været af Den Globale Fonds midler i Cambodja.

Jeg synes imidlertid, at det er positivt i sagen, at den er blevet grundigt undersøgt, at der også er taget skridt til at sanktionere de to skyldige virksomheder, at fonden åbent og aktivt har kommunikeret om sagen, og at de implicerede virksomheder også har samarbejdet med fonden under udredningsprocessen, og jeg vil også fremhæve, at ansættelsesforholdene for de ansatte, som var en del af korruptionssagen, er ophørt. Så det synes jeg er den rigtige tilgang, når man møder den slags problemer.

Kl. 15:51

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Så er det spørgeren.

Kl. 15:51

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg indrømmer gerne, at jeg her i dag har stillet to spørgsmål til udviklingsministeren, og det andet omhandler selvfølgelig også det her. Men det er jo grundlæggende ud fra den præmis, at vi i Dansk Folkeparti synes, når nu de her sager finder sted, og når det så også bliver opdaget, at en ting sådan set er, at man som minister siger, at det er uacceptabelt, at det ikke er rimeligt, og at det ikke er foreneligt med den danske udviklingspolitik og den indsats, som vi yder, men en anden ting er jo netop at diskutere det, som måske mere ligger i spørgsmål nummer to, nemlig repressalier, og hvad det kan medføre af initiativer fra ministerens side, så de her virksomheder får en straf, som også opleves som en straf.

En ting er selvfølgelig at give en økonomisk straf, noget andet er at sikre, at eksempelvis de konkurrenter og virksomheder, som også er på det her marked med en produktion af de her mange millioner myggenet, som der skal til årligt, også får en anstændig behandling. Der kunne jeg godt tænke mig at høre ministeren: Når nu ministeren verificerer udmeldingerne fra den forhenværende udviklingsminister om, at det er uacceptabelt, har det så givet ministeren anledning til at foretage sig noget rent konkret over for den her type korruption?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til spørgeren. Vi har jo en del af den her diskussion i næste spørgsmål, men værsgo til ministeren.

Kl. 15:52

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Jeg vil gerne understrege, at regeringen selvfølgelig er enig med spørgeren i – det er jeg også som minister – at korruption og misbrug af offentlige midler er uacceptabelt, og at vi skal slå ned på det, lige så snart vi opdager det, og det gør Danmark, når vi opdager den her slags ting. Det har Den Globale Fond så også gjort, da de opdagede den her sag.

Det vigtige er jo, at vi, når vi arbejder i udviklingslandene, hvor der er risiko for det her, hjælper landene med at opbygge systemer, der kan forhindre korruption. Det handler om at opbygge ombudsmandsinstitutioner og rigsrevisioner, så landene bliver tvunget til selv at opbygge kontrolsystemer, der kan være med til at forhindre korruption.

Det er også sådan, at er der partnere, som vi samarbejder med – i det her tilfælde Den Globale Fond – som ikke selv tager hånd om de her sager om misbrug, går vi selvfølgelig ind og overvejer, om vi fortsat skal støtte de aktiviteter. Men i det her tilfælde har Den Globale Fond taget hånd om det. De har sanktioneret virksomhederne og har krævet pengene tilbagebetalt, og en stor del af pengene er allerede blevet tilbagebetalt. Det er altså fra dem, der har modtaget bestikkelse. Derfor er jeg tilfreds med den måde, som fonden har håndteret sagen på.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Jeg har accepteret at give lidt længere tid, fordi der blev spurgt lidt bredere.

Værsgo til spørgeren igen.

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jo men altså, jeg anerkender selvfølgelig, at en udviklingsminister ikke skal begynde at blande sig i alle anliggender. Jeg synes bare, den her sag er meget prekær og meget speciel, set i forhold til at det jo er en tidligere dansk virksomhed, som også er inde i den her sag.

Men jeg kunne godt have tænkt mig, at ministeren trods alt havde knyttet en eller anden form for aktivitet til sine svar, set i forhold til at ministeren henholder sig til, at det har Den Globale Fond selv taget hånd om. Men jeg synes jo måske, at vi, også som et af de lande, der donerer både bredt og også i et rimelig stort økonomisk omfang, skulle overveje at stille nogle flere krav til den måde, som vores penge bliver anvendt på.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:54

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Jamen som jeg redegjorde for tidligere, så stiller vi jo krav. Hvis det er penge, vi giver til en organisation, og de bliver misbrugt i den organisation, stiller vi krav om, at de selvfølgelig skal opbygge kontrolmekanismer, og at de også skal reagere hårdt og kontant, når den slags opstår, og det har man gjort i den her sag. De pågældende medarbejdere er blevet fyret, man har krævet den bestikkelse, som er blevet udbetalt, tilbagebetalt, og en stor del er tilbagebetalt, og man har pålagt de to virksomheder, som var involveret, en kæmpestor bøde.

Så min holdning er, at man har gjort det, man skulle gøre, i den her sag, og det kan jeg sådan set være tilfreds med, selv om jeg selvfølgelig overhovedet ikke kan være tilfreds med, at sådan en situation kan opstå, det er klart, og det tror jeg at vi er enige om, ordføreren og jeg.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 15:55

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg har egentlig ikke mere at sige til det første spørgsmål, så hvis vi bare kan gå videre til det næste, er jeg tilfreds.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så skal jeg bare sige, at så er spørgsmålet afsluttet. Tak til ministeren og spørgeren.

Så går vi til spørgsmål 20, som også er stillet til handels- og udviklingsministeren og også af hr. Hans Kristian Skibby. Så har vi overholdt formalia, og så får spørgeren ordet.

Kl. 15:55

Spm. nr. S 1349 (omtrykt)

20) Til handels- og udviklingsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Finder ministeren, at det er en rimelig »straf«, at selskabet »donerer« en række myggenet, som de hæderlige konkurrenter så ikke kan sælge til Global Fund?

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Værsgo.

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Finder ministeren, at det er en rimelig »straf«, at selskabet »donerer« en række myggenet, som de hæderlige konkurrenter så ikke kan sælge til Global Fund?

Kl. 15:55

betyder jo, at man egentlig straffer de virksomheder, som har opført sig ordentligt og hæderligt, ved, at en anden producent nu begynder at levere gratis materialer inden for de brancher, hvor de ellers er leverandører og typisk er det i forbindelse med offentlige udbud.

Det, der ligger i mit spørgsmål, og som jeg gerne vil have ministeren til at svare på, er, om ikke man i stedet for skulle undersøge, hvorvidt straffen skulle være en økonomisk straf, en økonomisk straf, som også kunne mærkes, og altså ikke en straf, som mere går ud over den pågældende virksomheds konkurrenter. Tak.

Kl. 15:56

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 15:59

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Som jeg også indikerede under besvarelsen af det første spørgsmål, har jeg fuld tiltro til Den Globale Fond som institution og til eksekutivdirektøren, som har godkendt indstillingen fra fondens sanktionspanel om strafudmålingen. For det er jo sådan, at man i fonden har et sanktionspanel bestående af tre repræsentanter fra fondens sekretariat og tre eksterne uafhængige medlemmer, som har stor faglig indsigt, bl.a. fra Verdensbanken, og derfor har god grund til at kunne vurdere, hvad der er den rigtige form for sanktion i den her sag. Jeg synes heller ikke, det er rigtigt at sætte spørgsmålstegn ved, om de ved, hvad der er en passende sanktion.

Straffen, som de to virksomheder, som er involveret her, fik, omfatter, at de skulle levere 1 million myggenet gratis til fonden, og det medfører en udgift for begge virksomheder på 11 mio. kr. Derudover skal virksomhederne også betale for, at en uafhængig sagkyndig først gennemgår virksomhedernes interne kontroller og efterfølgende også kontrollerer gennemførelsen af de forbedringer, der så er lagt op til. Så skal de tilslutte sig en antibestikkelsespagt for producenter af de her myggenet, og de skal også forpligte sig til at øge industriens støtte til sådan en pagt, altså også med midler. Og endelig har virksomhederne været udelukket fra at levere en række kontrakter, der var afgivet bud på, i den periode, hvor det her foregik.

Så på den baggrund synes jeg, at fonden har levet op til sit ansvar.

Kl. 15:57

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Jamen når man kan opgøre en straf, som man kan i det her tilfælde, til en værdi af 11 mio. kr., som er det, som de to virksomheder skal tage ud af deres regnskab, og som de ellers skulle have haft opført som indtægt, kan man vel ikke gøre andet end at opfatte det som en straf. Jeg synes, det er en stor straf. Jeg tror også, ordføreren vil medgive mig, at 11 mio. kr. er en rimelig hård sanktion oven i det andet, som jeg redegjorde for at virksomhederne også forpligter sig til at leve op til.

Så jeg synes, at de 11 mio. kr. er en fornuftig straf.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 15:57

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men man kan såmænd også godt mene, at 11 mio. kr. er en tilstrækkelig stor straf for at have indkasseret en ordre på over 100 mio. kr. hos dem, der skulle bestille. Men mit spørgsmål går jo mere på, hvad straffen så bliver omsat til. Altså, de 11 mio. kr. bliver omsat til 1 million myggenet.

Hvorfor skulle straffen ikke være sådan, at de skulle give 11 mio. kr. til Den Globale Fond, og så kunne Den Globale Fond lave et almindelig udbud af de myggenet, som der nu engang skulle til? På den måde ville man jo have haft garanti for, at det ikke var en straf, som gik ud over de hæderlige virksomheder, som har overholdt udbudsreglerne og ikke har smurt folk, som har haft beslutningskompetence. Det er jo det, der sådan set gør den store forskel i den her sag.

Så jeg vil gerne have ministerens svar på spørgsmålet: Kan man ikke i stedet for sige, at straffen burde have været en økonomisk straf fremfor en materiel straf?

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 16:01

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Grunden til, at jeg også spørger om det her i forlængelse af det første spørgsmål, er jo, at selve straffens karakter for at sige det lige ud er lidt mærkelig.

Vi har op igennem historien set mange kartelsager, der har kørt, også i Danmark, hvor der har været kartelsager om danske rørproducenter, der har været sager om SAS, og der har været sager andre steder, hvor man så har fået nogle økonomiske straffe. Der kunne man jo ikke forstille sig, at SAS havde fået en straf, der lød på, at de skulle give 1.000 danskere en gratis rejse til f.eks. Mallorca. Det kunne man jo ikke forestille sig. Man kunne heller ikke forestille sig, at rørkartelsagen skulle have fået den betydning, at man skulle levere gratis fjernvarmerør til Struer. Det kunne man jo heller ikke forestille sig. Det ville i hvert fald være en mærkelig form for straf, men det er det, der er tilfældet her. For nogle virksomheder har smurt med bestikkelse, og man har jo sagt: Jamen straffen skal være den, at I skal levere nogle gratis myggenet, 1 million myggenet, som så selvfølgelig kan bruges i Afrika og andre steder, hvor de har malariaproblemer osv.

Men det betyder jo alt andet lige, at der i forhold til de projekter, som de forskellige organisationer kører, med at udbrede myggenet til civilbefolkningen altså er 1 million myggenet mindre at slås om rent konkurrencemæssigt for de andre producenter af myggenet. Og det

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Nu hører det så med til sagen, at beløbet for den ordre, der er tale om, er på 63 mio. kr., og ud af det beløb får de så nu en straf på 11 mio. kr., som de skal betale.

Jeg synes jo, at det, man bør se på i den her sag, er, om det her gør ondt på virksomheden: Kommer det her til at påvirke virksomhedens økonomi, kan de mærke det her, får de så tilstrækkeligt et rap over fingrene, at det er slut? Det tror jeg at de 11 mio. kr. er medvirkende til.

Vi skal selvfølgelig også huske på, at to medarbejdere er røget ud, og at man kræver pengene tilbagebetalt, og det er en stor del af dem blevet.

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Tak til ministeren. Spørgeren.

Kl. 16:02

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, formand. Jo, men ville straffen ikke mere have været en straf, hvis virksomhederne skulle have afleveret de 11 mio. kr. og så måske kunne have fået at se, at nogle af deres konkurrenter løb med ordren, altså dem, der måske ville have vundet den oprindelige ordre, hvis ellers tingene var foregået efter de almindelige gældende regler. Det er jo det, der sådan set er hele sagspræmissen. Dem, der nu kommer til at få straffen, er jo egentlig dem, der bl.a. lever af at producere myggenet i deres virksomhed, men når en anden begynder at leve dem gratis, siger det sig selv, at det er en dårlig forretning.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Jeg tror, det er godt nok formuleret.
Ministeren.

Kl. 16:02

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Nu er jeg jo ikke sat til at være minister for producenter af myggenet. Jeg er handels- og udviklingsminister, og i det her tilfælde mener jeg bare, at når man får en sanktion, der betyder, at man mister 11 mio. kr., er det en rigtig hård sanktion. Den er bestemt af et uafhængigt panel af repræsentanter fra bl.a. Verdensbanken, som er vant til at håndtere den her type sager, og det har jeg fuld tillid til.

Men jeg er helt enig med spørgeren i, at der skal være en straf, og at den skal være hård.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.
Hermed er spørgetiden slut.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 70:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af første generation af vandplaner.

Af Charlotte Dyremose (KF), Henrik Høegh (V) og Villum Christensen (LA).

(Fremsættelse 28.03.2014).

Kl. 16:03

Forhandling

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Forhandlingerne er åbnet, og den første, jeg giver ordet, er miljøministeren. Værsgo.

Kl. 16:03

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Mange tak. Oppositionens forslag om at ophæve vandplanerne fra første planperiode må ses som en meget klar udmelding fra oppositionen; første generations vandplaner skal bare gå væk, de skal forsvinde, koste hvad det vil – det er endnu et forsøg på at obstruere den proces, som allerede er alt for forsinket, bl.a. på grund af den tidligere regerings nøl.

Vandplanerne eller vådområdeplanerne, som de beskrives i beslutningsforslaget – jeg går ud fra, at vi taler om det samme, nemlig vandplanerne – er til gavn for os alle, som gerne vil have et godt vandmiljø i Danmark, og der er behov for planerne. For som det ser ud nu, er der risiko for, at vi mange steder ikke når målet om god tilstand i vores vandmiljø senest i 2015. Den basisanalyse, som Miljøministeriet offentliggjorde i februar, og som viser status for vandmiljøindsatsen, gør det meget klart, at vi ikke er i mål, og at der er behov for at iværksætte indsatser, bl.a. dem, der er i første generations vandplaner. Udskyder vi indsatsen, vil f.eks. en del af den nødvendige spildevandsindsats og forpligtelserne til at gennemføre vandløbsprojekter, der forbedre kvaliteten af vores vandløb, blive udskudt yderligere. Det er desværre miljøet, der har været taget som gidsel i de år, hvor vi ikke har haft vandplaner, men nu har miljøet ventet længe nok. Derfor nytter det ikke noget at udskyde indsatserne fra første generations vandplaner til anden planperiode.

Forslagsstillerne har som begrundelse for deres forslag bl.a. peget på Rigsrevisionens kritik af Miljøministeriets forberedelse af første generation af vandplaner og det datagrundlag, som Miljøministeriet anvendte i forberedelsesfasen. Her vil jeg lige minde om, at regeringen jo overtog arbejdet med første generation af vandplaner fra den tidligere VK-regering, der med »Grøn Vækst« havde påbegyndt arbejdet med planerne. Det var rent faktisk den nuværende opposition selv, der havde ansvaret for både forberedelsen og udarbejdelsen af udkast til første generation, indtil regeringen overtog i 2011, så lad os i hvert fald lige få historikken på plads, når vi diskuterer det her spørgsmål.

Når det så er sagt, anerkender jeg, at datagrundlaget i forberedelsesfasen var uensartet, sådan som Rigsrevisionen påpeger, og at ministeriet på et tidligere tidspunkt burde have haft fokus på at rette op på amternes forskellige udgangspunkter. Regeringen ønsker naturligvis, at vandplanerne udarbejdes på det bedst mulige grundlag med en høj grad af interessentinddragelse. Derfor har Miljøministeriet efterfølgende gennemført flere høringer og indsamlet nye data, så de vandplaner, der har været i høring, er baseret på et forbedret og mere ensartet datagrundlag, som ikke kritiseres af Rigsrevisionen.

Forslagsstillerne nævner også Rigsrevisionens bekymring for, at Miljøministeriet skal færdiggøre første generation af vandplaner samtidig med forberedelsen af anden generations vandområdeplaner. Også Rigsrevisionens kritik af risikoen for, at vi ikke kan nå målet om god tilstand i vandmiljøet senest i 2015, nævnes i forslaget.

Jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at Rigsrevisionens bekymring går på, om Miljøministeriet har ressourcer til at arbejde med to planperioder på en gang. Den går altså hverken på fagligheden eller på datagrundlaget. Og ja, det er en stor opgave, men den opgave kan vi godt løfte. Vi har etableret en organisering og en styring, der sikrer, at vi nok skal komme i hus med både første generation, vandplaner, og anden generation, vandområdeplaner.

Jeg synes desuden, at Rigsrevisionens fremhævelse af risikoen for, at vi ikke kan nå målet om god tilstand i 2015, netop understreger, at vi ikke kan undvære første generation af vandplaner og blot udsætte indsatserne. For så vil vi da slet ikke nå i mål i 2015, sådan som Rigsrevisionen også peger på at vi skal.

Forslagsstillerne peger endvidere på, at planerne kun skal indeholde indsatser, der er fuldt fagligt velunderbyggede, og at planerne skal være baseret på grundige analyser af konsekvenserne. Til det kan jeg jo bare sige, at det er jeg helt enig i; selvfølgelig skal de det. Der er allerede i forbindelse med basisanalysen foretaget en økonomisk analyse af vandanvendelsen, ligesom der ved fastlæggelse af konkrete indsatser vil blive foretaget et skøn over, hvilken kombination af indsatser der vil være den mest omkostningseffektive, og jeg kunne nævne flere eksempler.

Derudover undrer jeg mig over noget; jeg spørger mig, om forslagsstillerne helt har glemt, at vi jo sådan set har en retlig forpligtel-

se til at udarbejde vandplaner. Ifølge vandrammedirektivet skal vi altså vedtage vandplaner for perioden 2009-2015, og hvis vi ikke gør det, ja, så vil det ganske enkelt være i strid med direktivet. Det kan der ikke sås tvivl om; Kommissionen har sådan set allerede indbragt Danmark for EU-Domstolen, fordi vi er forsinket med hensyn til første generation af vandplaner. Og det ærgrer mig rigtig meget, men det er et faktum; vi er blevet stævnet for, at vi ikke har vandplaner.

Så det er altså, undskyld mig, også en anelse naivt at forestille sig, at vi skulle få nogen som helst imødekomme fra Kommissionen, hvis vi anmoder dem om en yderligere udsættelse, sådan som forslagsstillerne lægger op til. Det er helt urealistisk.

Kl. 16:09

Forsinkede planer eller ej; Danmark skal naturligvis leve op til forpligtelserne ifølge direktivet. Der er ingen grund til at forværre vores sag ved helt at droppe planerne nu. Forberedelsen af anden planperiode er allerede i fuld gang.

Jeg har for nylig meldt rammerne for kommunerne og vandrådernes arbejde ud, og arbejdet med forslag til indsatsprogrammet for vandløb er sat i gang. En inkorporering af indsatserne fra første planperiode i det arbejde vil give forsinkelser og vil muligvis også forsinke processen for anden planperiode. Forestiller man sig fra forslagsstillerens side så, at vi skal sætte det igangværende arbejde i vandrådene helt i stå, eller hvad er det, man forestiller sig?

En ophævelse af første generations vandplaner og videreførelse af indsatserne i anden generations vandområdeplaner vil være til skade for miljøet og i strid med vandrammedirektivet, og i øvrigt vil det på ingen måde være en brugbar model i forhold til at imødekomme Rigsrevisionens konklusioner, hvis det er det, der er formålet med beslutningsforslaget her.

Så det er altså til skade for miljøet, det er i strid med vandrammedirektivet, og det er ikke en måde at imødekomme Rigsrevisionens kritik på. Og på den baggrund kan regeringen altså ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et par spørgsmål. Først er det fru Charlotte Dyremose.

Kl. 16:10

Charlotte Dyremose (KF):

Tak. Nu nævnte ministeren jo selv, at det er os, der har sat de her vandplaner i gang. Derfor er det måske en lille smule søgt at forsøge at bruge ord som »obstruere« eller »droppe«, for ministeren har jo læst beslutningsforslaget. Det her handler på ingen måde om at droppe at lave vandplaner. Det her handler om at kvalificere grundlaget og sikre, at vi får mest miljø for pengene, mest miljø for indsatsen. Så skal vi lige blive enige om, hvad det er, vi taler om?

Derfor vil jeg godt spørge om noget. Når nu vi kommer til at køre de her parallelle forløb, er ministeren så slet ikke bekymret for, at bl.a. den forskelligartede karakterisering af vandløbene kommer til at betyde, at vi ikke nødvendigvis først sætter ind der, hvor det har mest effekt for miljøet? Og hvad med problemstillingen omkring grødeskæring, som er med i første generation, men ikke i anden generation? Skulle vi ikke tage og slå pjalterne sammen, om jeg så må sige, og så blive enige om, hvad det er, der virker, og hvad det er, der ikke virker? For der er ikke meget fidus i, at man bruger et redskab, som man har fundet ud af ikke virker, i en generation, og så lader være med at gøre det i en anden. Det giver jo ingen mening, gør det?

Kl. 16:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:11

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Når jeg i min tale går sådan lidt til stålet på det her, er det jo, fordi jeg synes, at det her beslutningsforslag vidner om, at man ikke vil det her; at man fra oppositionens side – også da man sad i regering – simpelt hen har haft store problemer med, at vi har den her forpligtelse over for EU. Der er et vandrammedirektiv, som vi skal leve op til, og man har måske egentlig aldrig rigtig villet det her. Men jeg kan så forstå, at det vil De Konservative gerne. Så forstår jeg bare ikke forslaget. For hvis man gerne vil miljøet, og hvis man gerne vil den her indsats – man har selv besluttet, hvad det er, der skal være indholdet i de her vandplaner – hvorfor står man så ikke bag det? Hvorfor bakker man så ikke op, at det kommer ud og virker? Der ligger jo i de her vandplaner i første generation en række indsatser, som vil forbedre miljøtilstanden. Og hvad er det helt konkret – jeg skal bare forstå det – man forestiller sig? Sådan som jeg opfatter det, er det, at man skal udskyde indsatserne til 2016. Det må vel være konsekvensen af, at man indlemmer første generation i anden generation.

I forhold til det her med grødeskæring er det korrekt, at vi ikke lægger op til, at det skal indgå i anden generation som virkemiddel. Der er til gengæld en stribe virkemidler lagt op til vandråd og kommuner, som de kan drøfte hvordan de vil bringe i anvendelse lokalt. I forhold til grødeskæring ser vi så helt aktuelt på de høringssvar, der er kommet i den høringsrunde, der har været om første generations vandplaner, og det vil indgå i overvejelserne der, om de så skal blive ved med at være en del af første generations vandplaner.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Charlotte Dyremose.

Kl. 16:13

Charlotte Dyremose (KF):

Der er ingen tvivl om, at vi fra konservativ side ville ønske, at det her var sket meget tidligere på et meget mere kvalificeret grundlag. Men jeg synes jo også, det må være sådan, at vi som politikere, når der kommer ny viden, når vi bliver klogere, når vi finder ud af, at der er problemer med f.eks. karakteriseringen af vandløbene, så agerer på det, og at vi ikke bare skynder os, fordi nu skal vi skynde os, men at vi gør det rigtigt, og at vi gør det ordentligt. Jeg har en reel bekymring, og jeg vil godt lige spørge til, om det også er ministerens. Er ministeren slet ikke bekymret for, at anden generation bliver væsentlig forsinket? For det er min allerstørste bekymring, nemlig at vi kommer til at forsinke anden generation, fordi vi skal køre to parallelle løb. Og jeg vil hellere gøre arbejdet ordentligt, så vi får sikret miljøet, end at jeg bare vil skrive ned på et stykke papir, at vi vistnok har gjort noget. Lad os tage og gøre noget i stedet for bare at skrive, at vi gør det.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:13

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Jeg synes ikke, at det giver nogen som helst mening, altså det, som ordføreren her siger, og så det, der indgår i det her forslag. Altså, man vil gerne miljøet, man vil gerne de her indsatser. Hvorfor er det så, at man foreslår at udskyde dem? Det giver ikke nogen mening.

I forhold til bekymringen for, om andengenerationsvandplanerne skal blive forsinket, ja, så vil det her forslag netop betyde, at der er en risiko for, at anden generation vil blive forsinket. Hvis vi nu skal til at sammenkøre de to processer, skal vi så stille det arbejde i bero,

der nu foregår i kommuner og vandråd som forberedelse til de vandplaner, som skal i høring i december 2014? Jeg er meget optaget af, at andengenerationsvandplanerne får et helt andet forløb, end første generation har haft. Det synes jeg vi er godt i gang med. Det ligger i et rigtig godt spor, i øvrigt på baggrund af en lovgivning, vi har vedtaget i fællesskab her i Folketinget.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Henrik Høegh.

Kl. 16:14

Henrik Høegh (V):

Tak for det. I slutningen af svarene kommer vi sådan til at debattere substans, når ministeren svarer. Det er jeg sådan set glad for.

Så lad mig starte med ministerens historiske beskrivelse og sige, at der altså lige er et andet element, som gør, at de første vandplaner er lidt forsinkede. Det var regeringens valg af en kort høringsperiode på 8 dage. Det var sådan set også en af årsagerne til, at det hele skulle gå om igen, starte forfra. Det glemmer ministeren somme tider i den historiske gennemgang.

Så er der et par praktiske spørgsmål: Hvornår bliver ministeren færdig med at læse høringssvar til første vandplan? Det er jo det, der afgør, hvornår man kan komme videre med første vandplan.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:15

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Altså, jeg vil nu gerne sige helt åbent, at ja, vi var måske lidt for utålmodige, da vi overtog regeringsmagten og kunne konstatere, at vandplanerne allerede var 2 år forsinkede. Vi skal have vandplanerne, og det er den her regering meget optaget af. Derfor har hr. Henrik Høegh ret i, at der var en kort høringsperiode, som så betød, at vi måtte ud i endnu en lang høringsperiode. Jeg skal være den første til sige, at jeg ikke synes, det forløb har været kønt.

Jeg er meget optaget af, at vi får førstegenerationsvandplanerne ud at virke hurtigst muligt. Det er så også svar på det andet spørgsmål, nemlig at vi nu er i gang med at kigge på og vurdere de tusindvis af høringssvar, der så er kommet i den her 6-månedershøringsfase. Min forventning er, at vi her i løbet af sommeren 2014 kan få den høringssvar fase overstået, og at vi derfor i efteråret 2014 kan få de her førstegenerationsvandplaner endeligt vedtaget, så de kan komme til at virke.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Henrik Høegh.

Kl. 16:16

Henrik Høegh (V):

Tak. Så kan jeg forstå, at det altså er skubbet 3-4 måneder. I første omgang blev det lovet, at det ville tage ca. 3 måneder at læse de her høringssvar. Men det er godt; det er jo et tegn på, at det bliver gjort grundigt, og at der bliver taget hensyn til høringssvarene. Det er godt.

Så håber jeg også, at ministeren er bekendt med, at når først de høringssvar er læst og der er sendt noget af sted til EU, skal kommunerne, inden der i øvrigt skal foretages mere i første vandplan, til at lave deres arbejde vedrørende første vandplan. Nu sagde ministeren, at ministeriet sagtens kan magte både at køre første og anden vandplan samtidig, men tror ministeren, at kommunerne kan magte at køre første og anden vandplan samtidig? Jeg ved i hvert fald, at mange

kommuner har sagt, at de har rimelig travlt, hvis de skal nå at blive færdige med anden vandplan og arbejdet i vandrådene til oktober. Så det hjælper vel ikke meget at have en masse gode intentioner, hvis kommunerne først kan begynde deres arbejde med første vandplan senere. Vi taler jo hele tiden om, og det gør ministeren også, hvornår første vandplan kan begynde at arbejde. Der mangler jo et års indsats i kommunerne først.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak!

Ministeren.

Kl. 16:17

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Men det er jo ikke sådan, at kommunerne først kan begynde deres arbejde med det her, når vandplanerne er endeligt vedtaget. Der er en lang række kommuner – rigtig mange kommuner – der allerede er i fuld gang med at rulle de her planer ud. Man har mange steder allerede vedtaget en plan for, hvordan man vil gennemføre de her indsatser.

Hvis vi ikke vedtager førstegenerationsvandplanerne, har kommunerne ikke nogen forpligtelse til at gennemføre den indsats, og det er det, jeg er meget optaget af, nemlig at vi får sikret, at den indsats også vil blive fuldt gennemført. Men jeg er ikke enig med hr. Henrik Høegh i hans opfattelse af, at kommunerne slet ikke er gået i gang med det her, og at de først skal til at påbegynde det i det øjeblik, vi får vedtaget de endelige planer.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 16:18

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Er det normal kutyme, at en kommune sådan set går i gang med nogle ting, de ikke er blevet pålagt på forhånd? Jeg synes, at det da er ret interessant, hvis kommunerne ligesom skal læse ministerens tanker om, hvad der skal ske på området, og så skal de ellers bare gå i gang. Men det var så en sidebemærkning.

Det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er: Hvad er de her naturlige vandløb, og hvor langt vil ministeren gå tilbage og kigge på kort og se på, hvad der var gravet, og hvad der var naturligt skabt? Så i det kortmateriale må vi kunne forvente at få nogle klare svar på det – vil man bruge de gamle kort, som kunne ligge til grund for de her planer, eller bliver det her også bare en gang gætværk, hvor kommunerne skal gå ud og lave en vurdering af sig selv? Og så er det lige pludselig ikke ministeren, der ligesom skal stå til ansvar. Er det dét, der er meningen?

Kl. 16:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:19

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Jeg vil sige til det første, hr. Jørn Dohrmann spørger om, nemlig om det er kutyme, at kommunerne skal læse ministerens tanker: Det er jo bare et faktum, at der er rigtig mange kommuner, der godt har kunnet følge med i den her proces, og de har godt kunnet se, at vi skal have nogle vandplaner. Der ligger det her udkast. Det har været i høring. Mange af dem er allerede gået i gang med denne indsats, og det synes jeg er et udtryk for rettidig omhu i kommunerne. De har sådan set taget den her opgave på sig, og jeg har fuld tillid til, at kommunerne faktisk gerne vil det her. Jeg oplever en stor interesse

for det her område ude i kommunerne, og jeg oplever, at de også har en meget høj faglighed, i forhold til hvordan de griber det her arbejde an. Derfor har jeg fuld tillid til, at det vil kommunerne gøre med stor faglighed og med ildhu.

I forhold til hvad naturlige vandløb er, vil jeg sige, at målet her jo er en god tilstand i vores vandløb, og der har vi en række forskellige virkemidler i kataloget. I forhold til anden generation får vi et meget større katalog af virkemidler – jeg tror, at det er 15 eller 16, der indgår i det katalog, vi har sendt ud til vandrådene – og derfor er der jo altså der en række virkemidler, og kommunerne har selv mulighed for at udvælge, hvad det er for nogle strækninger, som man vil lave indsatsen på, i forhold til det arbejde de nu er i gang med.

Kl. 16:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 16:20

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det var bare ikke et svar, og det, jeg spurgte om, var jo det med, hvor langt man ville gå tilbage med kortmaterialet og se, hvad det er, der var naturligt, og hvad det er, der er kunstigt skabt. Og så kan man få en masse virkemidler i stedet for. Det, der jo er vigtigt, er at spørge: Kan vi få afvandet de områder efterfølgende, eller hvad er det, der her er hensigten?

Jeg vil godt lidt tilbage til den EU-Domstol, den EU-ret, stævning, eller hvad det er, der er udtaget. Jeg vil bare spørge: Hvem er det, der kommer ned at sidde i EU-fængslet, hvis det er sådan, at det her ikke kommer til at virke? Er det den her kommunalbestyrelse, som ikke har lavet det, den skulle, fordi den ikke har læst ministerens tanke, eller er det ministeren, der er på vej til fængslet i EU?

Kl. 16:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:21

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Jeg må sige, at jeg jo har stor respekt for, at vi har et vandrammedirektiv, som Danmark selvfølgelig skal leve op til. Hvis man ser på, hvad det er, det her forslag siger vi skal gøre, så svarer det jo til, at vi skal ringe til politiet og spørge, om vi godt må køre over for rødt. Det er der nok ikke særlig stor sandsynlighed for at man får lov til, slet ikke, når man er taget på fersk gerning i at gå over for rødt. Altså, det er jo helt klart, at der er en forpligtelse, vi her skal leve op til, og det mener jeg som ansvarlig minister selvfølgelig vi skal leve op til. Hvis det er sådan, at vi også gerne vil have, at andre lande retter sig efter lovgivningen i EU, og hvis vi gerne vil have, at alle andre også skal holde op med at gå over for rødt, så skal vi nok også selv sørge for, at vi ikke overtræder de her regler, som vi gerne vil have at andre lever op til.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:22

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det er en lidt fantastisk debat og et fantastisk forslag. Når man læser den her beretning om vandplanerne fra Statsrevisorerne, kan man jo, særlig synes jeg, når man læser beskrivelsen af, hvad der sker i perioden fra 2001-2011, se, at der stort set ingenting sker, og det er jo den situation, vi står i nu, hvor de samme, der ingenting gjorde i 10 år, siger, at vi skal blive ved med ikke at gøre noget. Det synes jeg er lidt afslørende.

Men jeg har i grunden bare et enkelt spørgsmål til ministeren, og det er, fordi jeg synes, vi skal basere diskussionen på kendsgerninger. Den konservative ordfører kom til at sige, at grødeskæring var udgået i anden fase, fordi det ikke virkede. Er sandheden ikke, at det virker, men at det, man ikke kan finde ud af, er de erhvervsøkonomiske konsekvenser, og at man derfor ikke kan finde ud af, hvor meget de skal have i erstatning, og at det er derfor, det er gået ud? Alle ved sådan set godt, at grødeskæring virker, men man var ikke i stand til at fastsætte en erstatning, og derfor er det pillet ud. Det er bare, så vi holder os i nærheden af kendsgerningerne.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:23

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Det kan jeg sådan set bekræfte. Det er jo ikke sådan, at grødeskæring fuldstændig vil forsvinde fra de danske vandløb. Mange kommuner tilrettelægger allerede i dag grødeskæring som et vigtigt element både i forhold til afvanding af markerne og i forhold til at sikre et godt vandmiljø. Det, der er sagen, er, som hr. Per Clausen rigtigt siger, at der har været vanskeligheder med at fastsætte, hvornår der skulle ud-betales kompensation, altså den her kompensationsordning, og derfor har vi valgt, at det her ikke skal indgå i andengenerationsvandplanerne.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:23

Per Clausen (EL):

Når jeg synes, det er lidt vigtigt, er det, fordi der ikke skal brede sig den misforståelse ude blandt de kommuner, som har taget fat på det her og i øvrigt gør det på en måde, hvor de ikke nødvendigvis har konflikter med lodsejerne, som man af en eller anden grund foretrækker at kalde landmænd i den her sammenhæng, at det her ikke virker, så det skal de holde op med. Så jeg er glad for, at ministeren kan bekræfte, at det her udelukkende har været et spørgsmål om, at man mente, det var svært at fastsætte erstatningens størrelse.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:24

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Det kan jeg som sagt bekræfte, og jeg kan også bekræfte, og det er også min opfattelse, at man faktisk ofte laver aftaler lokalt om de her ting i fred og fordragelighed, og at der ikke nødvendigvis har været de konflikter, som man også nogle gange forsøger at fremstille det som om der har været. Så jeg kan bekræfte det, som hr. Per Clausen siger.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der kom lige et spørgsmål i sidste sekund. Hr. Villum Christensen.

Kl. 16:24

Villum Christensen (LA):

Det, der får mig til at rejse mig op, er et følgespørgsmål. Er logikken så, at når man ikke ved, hvad det koster at sætte noget gang, så er det i overensstemmelse med vandrammedirektivet?

- Kl. 16:24
Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.
- Kl. 16:24
Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):
Der er selvfølgelig en afvejelse. Vi har stillet en ordning i udsigt, hvor man skulle kunne få compensation, hvis man fik oversvømmet sine marker. Så enkelt kan det vel siges. Det har været ganske vanskeligt at fastlægge den her kompensationsordning, og derfor har vi valgt at sige, at så kan vi heller ikke over for EU forsvare en sådan ordning, og derfor har vi valgt, at den ikke skal indgå.
- Kl. 16:25
Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Villum Christensen.
- Kl. 16:25
Villum Christensen (LA):
Det er interessant. Jeg troede, man skulle kende de økonomiske konsekvenser, inden man satte de forskellige indsatser i gang. Så har jeg et meget direkte og måske lidt banalt spørgsmål. Hvad mener ministeren med, at vandløbene er i en økologisk god stand?
- Kl. 16:25
Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.
- Kl. 16:25
Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):
Til det her med, at man skal kende de økonomiske konsekvenser, inden man sætter det i gang, vil jeg sige, at jeg bare kan konstatere, at det har været et virkemiddel, der har indgået i førstegenerationsvandplanerne, som den tidligere regering jo har udarbejdet. Vi har så kunnet konstatere, at det ikke har været muligt at lave sådan en kompensationsordning, og derfor har vi valgt – og det synes jeg er helt rimeligt – at sige, at det ikke indgår fremadrettet. Så det er sådan set sådan, kendsgerningerne er.
I forhold til hvad der er god tilstand, vil jeg sige, at det er et rigtig godt spørgsmål. Der er nogle helt klare kriterier i vandrammedirektivet for, hvad det er, man måler på, hvad det er, man kigger på, og det er jo sådan helt konkret noget med fisk og planter i vores vandløb. Men hvis hr. Villum Christensen gerne vil have en meget detaljeret beskrivelse af, hvad det præcis er, vi går ud og kigger på, så synes jeg, at vi skal få det sendt over, sådan at man er helt og fuldt oplyst om, hvad det egentlig er, målet er. Men målet er god økologisk tilstand, hvor vi kigger på, hvordan forholdene helt konkret er i vores vandløb.
- Kl. 16:26
Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til ministeren. Så vil vi gå over til ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Henrik Høegh, Venstre.
- Kl. 16:27
(Ordfører)
Henrik Høegh (V):
Tak for det. Lad mig starte med at slå fast, at ingen af os er i tvivl om, at vi har en miljømæssig opgave og en miljømæssig udfordring med de her vandplaner.
Det forslag, som Venstre her bakker op om, handler om, om vi ikke skulle prøve at tage det i en fornuftig rækkefølge. Jeg må sige, at det synes jeg virkelig, når vi nu er i den situation, at den første og den anden vandplan sådan balancerer lidt. Ministeren siger, at nogle steder ude i kommunerne er man gået lidt i gang med den første vandplan, men alle er et hundrede procent i gang med den anden vandplan – det tror jeg at vi er enige om.
Vi fremsatte det her i marts. Hvis man læser i den første vandplan, står der klart, at den går ud på, at man skal kontrollere, om de målsætninger, der er sat for vandløbene, er realistiske at nå, altså om det er miljømæssigt realistisk, og så skal man yderligere tjekke, hvad de økonomiske konsekvenser vil være af at nå de mål. Det synes vi er det, man skulle starte med. I den anden vandplan står så, at man sammen med vandrådene skal vælge værktøjer for at nå den målsætning, og samtidig skal man se på, om det er rigtigt, at det er udpeget som et naturligt vandløb, hvor man kan forlange en god økologisk tilstand.
Ministeren har altså nu iværksat en proces, hvor man starter med at skulle finde værktøjer for at nå nogle målsætninger, og bagefter skal man tjekke, om de er opnåelige. Det var derfor, vi fik den idé, om vi ikke skulle prøve at gøre det her samtidig. Det er sådan set i al sin enkelthed det, der ligger i det.
Det, der så i øvrigt gør det her til noget rod, er i forhold til kommunerne. Jeg kan forstå, at ministeren nu siger, at kommunerne er i gang med at implementere den første vandplan. Der står helt klart i den første vandplan, at ingen kommuner må starte på det, før de har beregnet konsekvenserne og sendt det ind og spurgt Finansministeriet – det bliver det jo nok – om der er penge til at kompensere for det her. Her må man så i øvrigt godt bruge reduceret grødeskæring, har ministeren lige sagt, og hun har samtidig sagt, at man ikke kan finde ud af, hvordan man skal kompensere for det. Så hvis der er nogle, der tror, at der ikke stadig væk bliver skrevet molbohistorier, har de i hvert fald her et eksempel på det.
Lad mig repetere: Vi starter nu med at bede vandrådene – jeg synes, at vandrådene er en god opfindelse, for det er jo dem i vandrådene, der har gummistøvlerne på og er i nærheden af miljøet – om at finde værktøjer til at nå målene og finde ud af, om et vandløb er kunstigt eller naturligt. Bagefter skal man finde ud af, om de målsætninger, som man har fundet værktøjer til at opnå, er opnåelige. Jeg fik bare den tanke ud fra sådan almindelig bondelogik: Skulle vi ikke prøve at gøre det samtidigt i det mindste for hvert vandløb? Dermed tror jeg at man ville kunne undgå noget dobbeltarbejde. Det er i al sin enkelthed det, det her forslag handler om. Tak for ordet.
- Kl. 16:30
Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Der er et spørgsmål. Hr. Per Clausen.
- Kl. 16:30
Per Clausen (EL):
Jeg er jo enig med hr. Henrik Høegh i, at det her er noget rod. Det har Rigsrevisionen jo også meget tydeligt dokumenteret: Der er tale om noget rod. Jeg er også enig i, at hr. Henrik Høegh har alle forudsætninger for at kende detaljerne i rodet bedre end de fleste.
Men jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Henrik Høegh: Hvornår forestiller Venstre sig at vi skal nå det mål, som vi i år 2000 lovede vi ville nå i 2015? For hr. Henrik Høegh må vel have et eller andet bud, hvor lang tids forsinkelse vi yderligere skal have.
- Kl. 16:30
Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.
- Kl. 16:30
Henrik Høegh (V):
Vi skal i gang med det her så hurtigt som muligt. Det er vi enige om. Men er der nogen her i salen eller uden for disse tykke mure, der tror, at det kommer til at gå hurtigere, hvis man starter med at finde værktøjer og så bagefter finder ud af, om det, man har fundet værktøjer til, er opnåeligt?

Jeg tror sådan set godt, jeg tør holde på, at det rigtige ville være at gøre det samtidigt. Altså: Vi starter med at kigge på, om det er realistisk, om vi har penge til at lave det, og så siger vi, at den reducere grødeskæring kan vi ikke finde ud af hvordan skal kompenseres, så det skal vi slet ikke bruge. Det var det, der var konklusionen her på det seneste.

Jeg tror faktisk også, at hr. Per Clausen kan forstå, at hvis man starter med at tjekke, om det er det rigtige mål, vi har, og om det er opnåeligt, så er det bagefter, man finder værktøjer til at nå det med. Det vil give det hurtigste resultat ude i miljøet.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:31

Per Clausen (EL):

Nu er jeg måske en lille smule betænkelig ved at nære tillid til, at hr. Henrik Høegh er den mand, der bedst kan anvise, hvordan vi når et resultat hurtigst muligt.

For det, hr. Henrik Høegh siger, er jo, at i 2011 havde man haft en Venstredet regering i det her land i 10 år, og på det tidspunkt afleverede man altså et resultat til sin efterfølger – noget, man skulle have nået i 2009 – hvor man intet vidste om, hvad der skulle gøres, og man ingenting vidste om, hvad der virkede. Og nu siger hr. Henrik Høegh, at han er manden, der ligesom har en løsning på, hvordan vi skal få det her indfriet.

Kan han ikke selv høre, at det lyder en anelse utroværdigt?

Kl. 16:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:32

Henrik Høegh (V):

Det var endnu en gang historiebrevelse, hvor man lige glemte, at der smuttede 2 år, fordi man tog 8 dages høringsfrist. Havde man ikke gjort det, men taget en normal høringsfrist, så havde vi jo været i gang med første vandplan nu, og så havde vi haft en vurdering af, om målsætningerne var realistiske, og så ville det have været fornuftigt at lade vandrådene begynde at kigge på værktøjer for at nå målene.

Så vil man godt hælde en masse historie i hovedet på hinanden. Jeg synes, vi burde spørge hinanden: Hvordan kommer vi mest fornuftigt videre fra i dag? Det synes jeg at jeg har givet et eksempel på.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jens Joel, Socialdemokratiet.

Kl. 16:33

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg vil sige, at det jo er en tilbagevendende diskussion, og selv om man er relativt ny her i Tinget, synes man nok, at den her diskussion bærer visse reminiscenser af noget, man har hørt før temmelig mange gange, om ikke andet så ude i den offentlige debat. Jeg tror ikke, der er nogen af os, som er tilfredse med eller glade for, at der har været så mange problemer med at få vedtaget førstegenerationsvandplanerne, og at de har været så lang tid undervejs. Jeg tror også, som hr. Per Clausen lige har diskuteret med hr. Henrik Høegh, at det jo ikke mindst skyldes, at VK-regeringen var 2 år for sent på den med overhovedet at få fremlagt nogle vandplaner og få taget fat

på den her opgave. Ikke nok med det var der også en del fejl og mangler, og man kan, som miljøministeren allerede har antydnet, sige, at vi måske også var vel ivrige for at få rettet op på de mange fejl og mangler, der var.

Ikke desto mindre må man sige, at det lidt virker, som om man fra den tidligere regerings side, fra lodsejernes organisationers og landbrugets side, har haft meget travlt med at finde problemer og fejl og finde grunde til, at ting skulle udskydes og forsinkes. Nu er vi så nået til det punkt, hvor man åbenbart synes, at ting er blevet forsinket, udskudt og fejlfuldt så meget, at man lige så godt kan sige, at så kan det også bare være det samme.

Jeg kan lige så godt sige det, som det er, nemlig at det egentlig ikke virker, som om man ikke fra starten har haft et ønske om at forsinke nogle af de her ting. For det er jo blevet gjort meget up front i den måde, det er blevet forsinket på. Hvis det er en bevidst strategi, vil jeg sige, at så er man jo i hvert fald kommet ret langt i den bestræbelse, og det synes jeg bare ikke vi kan være bekendt over for miljøet. Jeg synes ikke, at vi kan være bekendt over for hinanden, at vi siger, at så kan det også bare være lige meget. Fordi vi er kommet for sent i gang, fordi der har været rod i processen, så dropper vi den bare, og så smider vi den væk. For det er jo sådan set vores vandmiljø, som betaler prisen for, at vi nu finder en undskyldning for sammen at sige til hinanden, at så kan vi ikke gøre noget.

Socialdemokraterne er klar over vigtigheden af vandplanerne, og der er faktisk flere grunde til, at vi synes, at vi skal tage fat på dem nu, hellere i dag end i morgen. For det første er der selvfølgelig spørgsmålet om at leve op til EU-retten, og det er jo ikke for EU's skyld. Det er jo, fordi det, som EU kræver af os, nemlig at vi skal have et ordentligt vandmiljø, er noget, som betyder noget for vores mest sårbare natur i generationerne fremover. Det ligger mig sådan set ret fjernt, at man skulle gøre de her indsatser af hensyn til nogle bureaukrater eller en eller anden domstol i Bruxelles. Det er fuldstændig lige meget. Det, man bare må tage ind, er, at det EU-krav, som vi ikke lever op til, og de indsatser, som vi ikke gør, jo er sat i verden for at beskytte vandmiljøet.

Det er da ærlig talt en lille smule pinligt, at vi skal stå her i det danske Folketing og snakke om, at vi sådan set er skurken i klassen. Nu har vi hørt på rigtig mange, som i årevis har sagt, at vi er EU-duksen, og at vi gør alting alt for hurtigt og i alt for høj grad. Sandheden her er, at vi faktisk ikke har gjort vores hjemmearbejde. Det kan EU jo være ligeglad med, det er de heldigvis ikke, men det er i hvert fald ikke for deres skyld, at vi skal gøre det. Det er for vandmiljøets.

For det andet må vi jo også sige, at andengenerationsvandplanerne kommer til at bygge oven på førstegenerationsvandplanerne. Også selv om det er to forskellige planperioder, også selv om der er forskellige virkemidler, så er der jo stadig væk en sammenhæng.

For det tredje er der jo stadig væk, som miljøministeren også har gjort opmærksom på, en del af de indsatser, der ligger i første vandplans periode, som vi kan få gavn af, og som vil have en gavnlig effekt ude i virkeligheden.

Derfor er der behov for, at vi sætter os sammen, sørger for, at det her bliver til virkelighed, sørger for, at vi kommer i gang, så vi mindsker nogle af de skadevirkninger, som der allerede nu er på vandmiljøet. Vi har brug for at rykke så hurtigt ud over stepperne, som vi overhovedet kan. Vi kan ikke være bekendt at droppe en ambitiøs indsats for miljøet, som allerede har det skidt – en indsats, som allerede er alt for sent på den.

Beslutningsforslaget vil derfor ikke kun have miljømæssige konsekvenser. Det vil også give os nogle problemer i EU, og uanset hvor ligeglad man er med det, hr. Jørn Dohrmann kaldte EU-fængslet, så er jeg i hvert fald ikke ligeglad med, hvad det betyder for vores mest sårbare naturområder, for vores vandmiljø og for generatio-

nerne fremover, og derfor støtter Socialdemokraterne ikke det her forslag.

Kl. 16:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er tre med spørgsmål. Den første er hr. Henrik Høegh.

Kl. 16:37

Henrik Høegh (V):

Der manglede lidt i historiebescrivelsen – men det er der jo ingen grund til at gentage – som har skubbet det her, og som kunne have betydet, at vi havde gjort det her i den rigtige rækkefølge.

Vi gør sådan set det her for at prøve at give en fremstrakt hånd og for at prøve at stille hinanden spørgsmålet: Hvordan kommer vi rigtigst videre? Mener hr. Jens Joel, at det er den rigtige arbejdsplan, hvis han i øvrigt er enig i, at det er reelt, at der står i første plan, at vi skal vurdere, om de målsætninger, vi har sat, er realistiske miljømæssigt? Mener hr. Jens Joel så, at det fremmer implementeringen, at vi starter med at finde værktøjer til målet og så bagefter skal finde ud af, om målet er realistisk? Ville det ikke være sådan mest naturligt at tage det i den omvendte rækkefølge? Så ville vi faktisk nå frem til noget, der kunne hjælpe miljøet de steder, hvor målene er realistiske – det ville vi nå hurtigere frem til. Så det er sådan set et udtryk for at ville prøve at sætte sig sammen og gøre det bedst muligt i forhold til de konsekvenser, der er, og den realitet, vi står i i dag.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:38

Jens Joel (S):

Vi bliver nok aldrig enige om historieskrivningen, men det er i hvert fald et faktum, at vi er kommet for sent i gang. Jeg noterer mig, at man så siger: Så synes vi hellere, man skal droppe det, for vi synes ikke, at der er en substantiel værdi for miljøet i de første vandplaner. Det er jo sådan, man må forstå det her beslutningsforslag, altså at man tror ikke, det vil gavne, man tror ikke, man får noget miljømæssigt ud af det.

Der er det bare, at vi i Socialdemokratiet – ligesom miljøministeren også har gjort – henviser til, at der jo stadig er elementer fra første generation, som vi kan bruge til noget, og som kan give en reel effekt på miljøet, og som dermed kan hjælpe vores natur på vej. Og det er de redskaber, som vi meget nødig vil skubbe ud til højre, med henvisning til at vi er forsinkede, eller at det er vanskeligt med proceduren, eller at tingene går i den forkerte rækkefølge, i forhold til hvordan vi gerne vil lave det fremover. Vi vil gerne sikre, at vi rent faktisk får noget ud af det her, både for miljøets skyld, men jo sådan set også for at sikre, at vi ikke kommer i den situation en gang mere, at når vi så står med andengenerations vandplaner, er der en masse huller, fordi vi ikke har været igennem processen, og fordi der er nogle ting, som vi ikke har haft erfaringer med.

Jeg tror, at uanset hvordan man vender og drejer det, er det meget klogt at komme i gang. For det der med at lade folk sige, at hvis det er lidt svært at få hold om, eller hvis der har været nogle problemer med det, så kan man også bare droppe det, synes jeg faktisk, for at være helt ærlig, vi har gjort lidt for længe.

Kl. 16:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Henrik Høegh.

Henrik Høegh (V):

Der er ingen i dag, der snakker om at droppe det. Der er ingen af os, der siger, at nu kan det være det samme, eller nu er det lige meget – altså siger de ord, der bliver brugt. Vi prøver at foreslå en realistisk arbejdsform i forhold til det her.

Lad mig så slutte med at spørge: Er hr. Jens Joel enig i, at der i den første vandplan står, at man skal have gummistøvlerne på og ud og vurdere, om de målsætninger, ministeren melder ud, er realistiske? Og er hr. Jens Joel enig i, at der i første vandplan står, at ingen må begynde på nogen tiltag i første vandplan, før de, i realiteten af Finansministeriet, har fået ja til, at der er penge til at kompensere? De to ting vil jeg godt lige høre om hr. Jens Joel er enig i står i første vandplan.

Kl. 16:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:40

Jens Joel (S):

Jeg tror sådan set, at vi begge to har læst den første vandplan, og derfor tror jeg ikke, vi kommer til at skændes om, hvad der står i vandplanerne. Det, som jeg troede vi diskuterede i dag, var – og så må hr. Henrik Høegh eller andre i en anden sammenhæng ligesom forklare det, hvis det ikke er det – at man mener, at man ønsker, at vi dropper førstegenerations vandplaner. Hvis man ikke synes, at man er kommet så sent i gang, at det næsten kan være det samme, og at vi lige så godt kan tage fat på den anden vandplanperiode, så har jeg bare misforstået setuppet for den her diskussion i dag, for jeg troede, det var det, man lagde op til. Og der siger jeg bare, at fra Socialdemokratiets side synes vi, at man skal holde fast i de stumper, i de ting, vi rent faktisk kan nå at få til at virke, fordi vi har brug for den miljøeffekt, som det kan give.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Charlotte Dyremose.

Kl. 16:41

Charlotte Dyremose (KF):

Det kan godt være, at hr. Jens Joel ikke har siddet så længe i Folketinget, men han er da i hvert fald kommet ganske udmærket ind i den der retorik med bare at lade, som om de andre vil noget andet end det, de siger. Kunne vi ikke holde os til fakta i stedet for? Hvor i beslutningsforslaget står der noget om at droppe noget? Der står netop i beslutningsforslaget, hvis man læser under punkt 1, at der skal *sammenkobles*. Derfor vil jeg godt spørge hr. Jens Joel, om ikke vi kunne holde os til fakta.

Når nu hr. Jens Joel siger, at vi netop skal tage vare på vores mest sårbare naturområder – og det er lige præcis det, der er vores pointe med det her beslutningsforslag – vil hr. Jens Joel så garantere mig, at hvis vi fortsætter med de to parallelle forløb, kommer vi ikke til at restaurere nogle vandløb og bruge ressourcer på at restaurere nogle vandløb uden at få den samme miljømæssige effekt, som vi kunne have fået ved at restaurere andre vandløb, hvis vi havde kigget på, hvilke vandløb det gav bedst mening at restaurere. Vil hr. Jens Joel garantere mig, at vi med to parallelle forløb kan være sikre på, at vi bruger ressourcerne og kræfterne der, hvor det bedst hjælper vores sårbare naturområder? Det er sådan set den garanti, vi efterlyser ved at fremsætte det her beslutningsforslag.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:42 på bordet – det, som vi kan gennemføre, de ting, som kan få en miljøeffekt – og det er det, vi holder fast i.

Kl. 16:42

Så kan vi jo diskutere, om det er en sammenkobling eller om det er en afskaffelse, eller hvad det er. Det er jeg sådan set ligeglad med. Det, der er vigtigt for mig, er, at vi går i gang nu og her og ikke venter med at gøre noget, til andengenerationsvandplanerne skulle få en effekt.

Kl. 16:45

Jens Joel (S):

Jeg har ikke nogen grund til at betvivle det, når man fra Miljøministeriets side, fra styrelsens side siger, at man godt kan håndtere det her, vel vidende, at det er en stor opgave, men at man godt kan håndtere det, og at man synes, at man får det bedste resultat miljømæssigt ved at holde fast i de elementer fra første generation, som stadig væk kan bruges, om man så må sige, som ikke er blevet for forsinkede, eller hvor man har fundet nogle bedre virkemidler eller taget halvdel af randzonerne ud, eller hvad det nu kan være – altså de ting, der er tilbage. Når man siger, at man stadig væk har brug for det, og at man godt kan håndtere det samtidig med det andet, har jeg fuld tillid til, at man kan håndtere det. Derfor siger jeg, at fra socialdemokratiske side vil vi gerne have den miljøgevinst, som man kan få ud af det.

Så siger fru Charlotte Dyremose: Hvor står der noget om at droppe noget? Så vil jeg bare spørge: Hvis ikke vi skal droppe noget, er vi så enige om, at vi skal lave en indsats før 2016, altså før den nye generation? Mener man også fra forslagsstillernes side, at der skal en indsats til, længe før anden vandplanperiode faktisk træder i kraft?

Kl. 16:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Charlotte Dyremose.

Kl. 16:43

Charlotte Dyremose (KF):

Vi lægger jo netop op til at sammenkoble de to planperioder. Det kan godt være, at man mener, at nogle godt kan håndtere det – ja, for pokker. Men det væsentlige her er vel, at vi håndterer det på den måde, der er bedst for miljøet.

Der er jo ikke nogen af os, der har lagt op til, at vi dropper implementeringen af f.eks. randzonerne. Der har vi jo netop nu indgået en aftale, hvor vi forsøger at sikre, at vi rammer nogle af de steder, hvor det reelt har en effekt, og det er det, vi synes er væsentligt. Vi synes faktisk, vi skal bruge ressourcerne, kræfterne, pengene – det hele – der, hvor det har størst effekt. Derfor er det vigtigt at tænke tingene sammen.

Vil hr. Jens Joel ikke være med til, at vi prøver at tænke tingene sammen, så vi får alle de bedste effekter samtidig, og så vi ikke kommer til at stå i en situation, hvor vi bruger de penge, der er, på f.eks. nogle vandløb, hvor det ikke har en stor miljøeffekt, hvis vi nu står over for i anden generation at kunne få en bedre karakteristisk af de vandløb, så vi dermed kan bruge ressourcerne på f.eks. at restaurere de vandløb, hvor det giver den største miljøeffekt?

Kl. 16:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:45

Jens Joel (S):

Hvis forslagsstillerne i dag mener, at vi skal gå i gang før 2016 – altså, at vi skal være i gang allerede næste år med ting, som rent faktisk har miljøeffekt – og lave den indsats, som der er behov for derude, så er jeg sikker på, at det her er en strid om ord, og så kan vi jo sådan set diskutere, hvad det betyder med den der sammenkobling. Jeg hører bare ikke rigtig klart og tydeligt en tilkendegivelse af, at man mener, at man skal i gang nu, og det er det, vi fra Socialdemokratiets side synes man skal. Derfor tager vi fat i de instrumenter, som ligger

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 16:45

Jørn Dohrmann (DF):

Ja, man kan lytte meget til den debat her, men jeg kan jo forstå, at hr. Jens Joel er fuldstændig ligeglad med, hvad konsekvenser det har for landet som helhed – om vi mister arbejdspladser, om vi mister beskæftigelse. For der blev nævnt noget med stumperne, der er tilbage, og den slags ting.

Jeg vil bare spørge – når hr. Jens Joel ligesom siger, at miljøet egentlig er i en dårlig forfatning derude: Hvornår har vandmiljøet haft det bedre end i dag? Altså, det er jeg bare nødt til at spørge om, for alle de rapporter, der kommer, viser jo, at det netop går i den rigtige retning med vandmiljøet, at det faktisk aldrig har været bedre end det, der er i dag.

Der må jeg bare spørge: Hvad er det, der så lige mangler? For når man med hensyn til grødeskæringen kommer frem til, at det ikke kan beregnes, hvad konsekvenser det har økonomisk, hvis man ikke foretager grødeskæringen – for så vil det være en hel masse landbrugsjord, der bliver oversvømmet og den slags ting – hvad er det, der har været så dårligt? Hvad er det, der kunne blive meget bedre? Det vil vi gerne høre.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:46

Jens Joel (S):

Jeg diskuterer sådan set ikke, om vandmiljøet er i dårligere eller i bedre stand lige nu. Det, jeg diskuterer, er, hvad det er for et vandmiljø, vi har forpligtet os til, fordi vi synes, det giver god mening, og hvad det er, vi siger vi vil leve op til, altså den gode økologiske tilstand, som er det, som ligesom er – sagt på godt dansk – et vandmiljø i balance, om du vil, altså at det er ordentligt. Det er det, som EU kræver, og det er det, som vi faktisk synes er fornuftigt, hvis vi skal passe på vores natur og miljø, også for fremtidige generationer. Det er det, vi sigter efter.

Så kan hr. Jørn Dohrmann jo godt sige: Jamen vi har allerede gjort noget, og det er meget godt, og nu vil vi gerne stoppe. Det er jo fair nok at være politisk uenige om, hvor vi skal hen. Det, jeg bare siger, er, at det, som EU-Domstolen kigger på, det, som Kommissionen kigger på, jo ikke er, om det går fremad i Danmark; det er, om vi når den målsætning, som vi har forpligtet os til. Og det er sådan set også den målsætning, jeg gerne vil måles på, for for mig er det, hvad der sker derude, og om miljøet er i balance, om du vil, der betyder noget, og ikke så meget, om vi har fået hold på nogle af vores redskaber, og at der er nogle ting, der er begyndt at virke, hvor der så er nogle andre ting, som måske ikke gør det.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 16:48

Jørn Dohrmann (DF):

Det var en masse ord, men der blev ikke rigtig svaret på de spørgsmål, der blev stillet. Vi er vel også nødt til at forholde os lidt til, at det, det skal måles på, er noget, man selv har meldt ind. Det er jo derfor, der er den store forskel mellem de her forskellige lande i EU. Altså, man sætter bare noget op, og så siger man: Nu skal I leve op til det, uanset hvad det koster.

Så må vi jo bare spørge: Hvorfor skulle det gå så hurtigt for regeringen dengang, så det blev underkendt af Naturklagenævnet? Hvorfor laver man sådan et sløset stykke arbejde, så man igen mister tid? Og hvorfor holder man sig så ikke til, at man også skal have beregnet konsekvenserne af det, man foretager sig? Så vil man ikke overholde nogen af de spilleregler, eller vil man bare sætte sig op på den høje hest og sige: Vi skal bare gennemføre noget, koste, hvad det vil. Det koster lige nu masser af arbejdspladser i Danmark, men det er man åbenbart ligeglad med.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:48

Jens Joel (S):

Altså, vi kan godt tage den her diskussion om, hvorvidt det koster arbejdspladser, eller hvorvidt nogle af de krav, vi har stillet til landbruget, rent faktisk er noget af det, der gør, at vi også kan sælge vores produkter. Men det er en anden snak.

Vi kan jo ikke forhandle med miljøet. Vi kan jo ikke sige til miljøet, at de næste 20 år bliver man lige nødt til at stramme livremmen ind, og så trækker vi lige lidt hårdere veksler på jer, men det er vi altså nødt til, fordi vi er i en økonomisk krise – og tough luck, hvis man så ikke kan genoprette miljøet. På den måde kan man jo ikke forhandle med miljøet, og derfor siger jeg: EU kræver ikke et eller andet bestemt er os; de kræver, at vores resultat er et miljø i balance.

Derfor er det jo et spørgsmål om, hvordan landbruget er i Danmark, hvordan vores udledninger er. Altså, når vi har nogle høje krav, handler det jo også om, at vi har et meget intensivt landbrug i Danmark. Det er godt, og det skal vi blive ved med, men vi bliver selvfølgelig også nødt til at kigge på, hvad det har af miljøkonsekvenser.

Det er sådan set derfor, at den der miljøregulering, som EU har sat op, hvor de siger, at man skal have god økologisk tilstand, altså et miljø i balance, sådan set er en meget fornuftig måde at måle på, for så bliver det op til os at sørge for, at vi ikke ødelægger miljøet for fremtidige generationer. Det skal vi så finde ud af hvordan vi kan gøre bedst muligt, og det er det, det her handler om.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørn Dohrmann, Dansk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 16:50

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Jeg vil bare sige, at det med god økologisk tilstand jo bliver en god debat. Vi kunne ikke få et klart svar på, hvad det er, for det er så svært derude, at ikke engang eksperterne egentlig er enige om, hvad god økologisk standard er. Og det er jo derfor, det er spændende at diskutere. Hvad er det, man selv har meldt ind? Hvad er det, miljøministeren går og siger dernede? Jo, det er: Det kan vi sagtens klare. Og så er man ligeglad med, hvad det her koster af arbejdspladser. Vi må bare sige, at de mål, vi sætter os, hver eneste

gang er meget højere end bare i vores nabolande. Når det handler om Tyskland, så er der to forskellige mål for det samme vandløb, åsystem, bæk, eller hvad man vil kalde det. Er det rimeligt, er det målbart? Derfor spørger jeg bare, hvordan regeringen vil forsvare den her jasken med tingene.

Vi siger i hvert fald, at debatten om de her vandplaner er god nok at have, men jeg håber også, at det står klart for enhver, at det i hvert fald ikke er vandplaner, der har vokset i Dansk Folkepartis have. Det er ikke vores skyld, at man står i den her diskussion om, hvad god økologisk standard er, og hvad det er, man skal melde ind til EU. Vi har set, at man i mange år har generet, kan man kalde det, mange folk og har fået arbejdspladserne ud af Danmark. Og det har også været med hjælp fra en borgerlig regering, det må jeg sige. Man kan ikke sige, at det kun er den nuværende, røde regering, der er skyld i det her. Det har selvfølgelig været undervejs i lang tid.

Vi skal sørge for, at landbrugsjorden ikke bliver oversvømmet, bare fordi man har sat nogle kriterier op som at lade være med at grødeskære. Det betyder så, at vandet står ind over marken, langt ind bag ved, og at man ikke kan beregne, hvad det har af økonomiske konsekvenser. Det synes jeg er væsentligt ligesom at kigge på. Det er netop konsekvensen, ikke kun for arbejdspladserne i Danmark, men også når der så ikke kan dyrkes korn til andre lande, som jo egentlig mangler fødevarer. Det er man åbenbart fuldstændig ligeglad med.

Vi vil selvfølgelig gerne have et godt vandmiljø, det ønsker vi også i Dansk Folkeparti. Men vi kan bare se, at nogle af de løsninger, der bliver lagt frem, jo ikke er de rigtige, når man også kan se, at fiskene ikke har det godt, fordi der hældes algerens i vandløbene. Ja, så dør der nogle fisk. Er det så den rigtige måde at køre efter målene på? Jeg siger bare, at man kan komme galt af sted, næsten uanset hvad man går og laver. Derfor spurgte jeg: Hvad er et naturligt vandløb? Og det har jeg stadig væk ikke fået at vide af miljøministeren. Hvor langt vil man gå tilbage i kortmaterialet? For det er jo vigtigt at sige, at basisanalysen skal være i orden. Man kan ikke bare sige, at man ligesom tager det, som man selv synes er det rigtige.

Derfor står jeg jo også tilbage med den tanke og det billede, at det arbejde, der er foregået i Miljøstyrelsen sammen med ministeren, ikke har været godt nok, når man får det underkendt af Natur- og Miljøklagenævnet. En 8-dages høringsfrist, hvad er det da for noget? Det er jo noget, der kunne tilbydes lovgiverne herinde. De er vant til at arbejde under pres, og de ønsker måske nogle gange ikke at se høringssvarene, for de har for længst besluttet sig. Det er i hvert fald den opfattelse, der er af regeringen her, nemlig at man nogle gange ikke ønsker at se høringssvarene. Som hr. Jens Joel siger: Lad os nu bare komme i gang, for uanset hvad det koster, skal vi bare have startet op her.

Derfor siger vi jo, at vi gerne vil have, at man tager sig den tid, der skal til for at få data, målsætninger og den slags ting på plads. Og derfor mener vi også, det er vigtigt, at man ikke bare lægger sig fast på, at nu skal det sendes ud til en bestemt dato, men at det er gennemarbejdet materiale. Vi mener også, det er vigtigt, at man ser på, hvordan det er, man gør i Tyskland og de andre nabolande, så man ligesom kan sige, at nu gør vi det på den samme måde og selvfølgelig også får fælles niveauer for de her vandløb. Det er altså bare stadig væk svært at forklare folk, at det samme vandløb, som bare danner et skel imellem to lande, har to forskellige kvalitetsstandarder. Det har jeg stadig væk ikke fået et klart svar på. Det får jeg nok heller ikke et klart svar på, for det kan man ikke forklare som minister.

Men jeg glæder mig til, at man indser, at det skal være på et fagligt og sagligt grundlag, man skal lave de her vandplaner, når man kommer så langt. Tak.

- Kl. 16:55 skal være gennemarbejdet og beregnet og ikke bare baseret på et gæt, når man starter gravemaskinerne. Kl. 16:57
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Der er et par spørgsmål. Hr. Jens Joel.
- Jens Joel** (S):
Jeg vil bare spørge Dansk Folkepartis ordfører, om han er enig i fru Charlotte Dyremoses udmelding, sådan som man må forstå den, nemlig at vi skal have en indsats, og at vi skal i gang før 2016, altså at vi skal i gang før anden generations vandplaner ligesom får en effekt. Altså, er Dansk Folkepartis ordfører enig i, at det med at sammentænke indsatsen betyder, at vi skal i gang, inden andengenerationsvandplanerne egentlig får effekt?
- Kl. 16:55 **Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Lone Loklindt. Kl. 16:57
- Lone Loklindt** (RV):
Nu spurgte hr. Jørn Dohrmann til, hvad der var for nogle krav til naturlige vandløb, og hvor langt kortmaterialet gik tilbage. Det lyder for mig, som om Dansk Folkeparti mener, at det kun er de naturlige vandløb, der kan være i en god økologisk tilstand. Så derfor vil jeg gerne spørge direkte: Mener Dansk Folkeparti, at det kun er de naturlige vandløb, man kan finde i kortmateriale fra før 1750, der skal indgå i det, vi gerne vil have et godt vandmiljø i Danmark, altså god økologisk tilstand? Kl. 16:58
- Kl. 16:55 **Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren. Kl. 16:58
- Jørn Dohrmann** (DF):
Jeg er enig i, at man kan gå i gang, når man har skabt et overblik over, hvilke forskellige redskaber man kan bruge. Og hvis man kan sige, at den her indsats virker og den ikke koster for meget, altså hvis der er gennemført konsekvensberegninger, så kan man i min verden gøre det. Men det er ikke ensbetydende med, at man skal melde nogle mål ind til EU og siger, at det her ønsker man at opnå inden for en bestemt periode. Jeg synes, at man skal tage de skridt, men nu kan tage og forklare og forsvare, i stedet for at man blot hælder noget ud og siger, at vi bare skal i gang. Uanset hvad vi egentlig får gjort, skal vi bare i gang. Næh, det skal være på et sagligt og fagligt grundlag, man skal gå i gang.
- Kl. 16:56 **Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Hr. Jens Joel. Kl. 16:56
- Jens Joel** (S):
Skal jeg forstå det sådan, at Dansk Folkepartis ordfører ikke mener, at der er nogen indsatser, som man allerede på nuværende tidspunkt mener er fagligt velbegrundede? Mener DF ikke, der er noget, man kan tage fat på nu, noget, som man vil kunne gå i gang med i 2015? Altså, er det et stort spørgsmålstegn? Det er bare det, jeg spørger om. Eller kan Dansk Folkeparti pege på nogle ting, vi godt kan gøre allerede i 2015?
- Kl. 16:56 **Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren. Kl. 16:56
- Jørn Dohrmann** (DF):
Det er jo netop derfor, jeg siger, at man skal lytte til, hvad det er, jeg siger. Jeg siger jo netop ganske klart og tydeligt, at man kan gå i gang med de ting, man har beregnet har en god konsekvens for miljøet og ikke bare koster arbejdspladser, ikke bare koster for miljøet et andet sted. Derfor siger jeg, at der er områder, man sagtens kan gå i gang med. Det kunne være, at der var nogle af de her rørlagte åsystemer, hvor man kunne sige det ville give god mening, og så kunne man gå i gang med det. Det er fint nok for mig. Men jeg behøver ikke at have en stor forkromet plan for det eller melde nogle mål ind til EU eller til nogle andre overdommere et eller andet sted. Gå da i gang ude i kommunerne. Hvis det har en positiv effekt og de har pengene til det og de kan kompensere de landmænd, der eventuelt må afgive noget jord eller noget andet, så er det fint for mig, men det
- Kl. 16:59 **Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Lone Loklindt. Kl. 16:59
- Lone Loklindt** (RV):
Men det er da en forunderlig debat, vi har her. I Danmark ved enhver, hvor meget vi har bearbejdet vores kulturlandskab, hvor meget der i tidens løb er lavet af gravede grøfter, åer og vandløb, der er let modificerede, som det hedder i vandrammedirektivet, og som man sagtens kan få i god økologisk stand. Mener Dansk Folkeparti, at dem skal vi kun i få tilfælde overhovedet kigge på? Det er da forunderligt. Altså, det betyder jo, at hvis det står til Dansk Folkeparti, skal vi tilbage til, at det kun er de helt, helt gamle naturlige vandløb, vi overhovedet skal gøre noget ved. Så bliver det i hvert fald en billigere omgang. Kl. 17:00
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren. Kl. 17:00
- Jørn Dohrmann** (DF):
Jeg synes bare, vi skal sætte os nogle mål, vi kan overkomme, i stedet for at man overspiller sine kort og tror, at man vinder hver eneste

gang. Man kan sagtens vinde et enkelt parti, men så kan man tabe det hele på gulvet. Det er jo derfor, jeg bare advarer imod at melde en hel masse ind til EU, som man ved man ikke kan levere på, og som man ved bliver vældig dyrt og medfører, at man fjerner arbejdspladser i Danmark, hvis det er den vej, man ønsker at gå.

Jeg siger ikke, at vi har ret i det hele. Jeg siger bare, at hvis det bliver på den måde, som regeringen lægger op til her, så betyder det selvfølgelig, at vi afvikler dansk landbrug. Man skal bare være ærlig og sige, at der ikke er plads til, at der er nogen, der bor på landet, for de må ikke udlede noget som helst. Det hele skal foregå inde i byerne. Er det den retning, man ønsker at gå i? Det er det ikke i Dansk Folkeparti. Vi vil gerne bevare, man kan sige en vis balance i, hvad der sker ude på landet.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 17:01

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil fortsætte lidt i det samme spor som mine to kollegaer, for jeg bliver nødt til at være sikker på, at jeg forstod ordføreren korrekt. Mener ordføreren, at en god økologisk tilstand er sådan noget, der er faldet ned fra himlen, og som ikke beror på specifikke kvalitetskriterier osv.? Jeg skal bare lige forstå ordføreren korrekt.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:01

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg tror, at hvis fru Lisbeth Bech Poulsen ellers havde fulgt med i hele debatten om det her vandrammedirektiv, ville hun have set, at der er stor diskussion i de forskellige lande om, hvor man skal lægge sig henne. Der kan vi bare sige, at i Danmark har man lagt sig på et niveau, som er særdeles højt, og det vil selvfølgelig have nogle konsekvenser for omkostningsniveau og den slags ting.

Så er det bare, at jeg er nødt til at spørge: Hvad er det så, man kan sige er ligheden i EU og i den måde, man indfører vandrammedirektivet på? Jeg tror bare – sådan er det i hvert fald efter Dansk Folkepartis overbevisning – at der er man igen inde på det spor, der hedder overimplementering. Altså, hvad er det for nogle kriterier, man lægger ned over hele systemet? Det er, at man gerne vil gå meget længere end alle mulige andre. Det er jo en måde at tackle det på.

Kl. 17:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 17:02

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er rigtigt, at vi i Danmark har nogle retningslinjer. Det er nogle retningslinjer, som blev udsendt af Miljøstyrelsen i 2004. Det var, da ordførerens parti var støtteparti for den tidligere regering. Der blev lavet nogle retningslinjer af Miljøstyrelsen for, at man skal have nogle kvalitetskriterier til at vurdere, hvad en god økologisk tilstand er. Så de retningslinjer kan man altså finde fra Miljøstyrelsen i 2004. Jeg ved ikke, om ordførerens parti havde en diskussion med de to regeringspartier dengang. Men det er altså de retningslinjer, der er fastsat i Danmark.

Kl. 17:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:03

Jørn Dohrmann (DF):

Det giver vist ikke anledning til noget langt svar. Jeg vil bare sige, at normalt er støttepartier jo ikke inde over at diskutere retningslinjer.

Det tror jeg at man udmærket ved. Retningslinjer er jo ikke noget, som vi som politikere tager os af. Det er der andre der tager sig af.

Kl. 17:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører i rækken er fru Lone Loklindt, Det Radikale Venstre.

Kl. 17:03

(Ordfører)

Lone Loklindt (RV):

Konservative, Venstre og Liberal Alliance har foreslået, som der står i titlen, at ophæve første generation af vandplaner – det er selvfølgelig ikke at droppe dem – og i stedet lade dem indgå i næste generation af vandplaner. Det lyder jo umiddelbart som en rigtig smart måde at få overstået det mæridet på, som vi har haft med første generation, og i stedet starte på en frisk med anden generation, som den her regering jo allerede har sørget for er kommet godt i vej med en meget bedre proces for arbejdet, hvor man i modsætning til tidligere kommer til at inddrage de lokale interessenter i vandrådet i de 23 vandoplande. Men når det alligevel er en rigtig dårlig idé, så er der faktisk en række grunde, og jeg synes jo, at miljøministeren har gjort rede for dem. Fra Det Radikale Venstres side vil jeg gerne udbyde nogle af dem.

Vi har netop i dag haft en lukket høring om vandmiljøets tilstand i regi af Fødevareudvalget og Miljøudvalget, og her fremgik det jo klart, at vandmiljøets tilstand ganske vist er meget bedre, end det var engang, men også, at vi er langt fra målene om god tilstand i alle danske vandområder, mål, vi vel at mærke har sat os i fællesskab. Hvis ikke vi viderefører første generation af vandplaner, kan vi ikke fortsætte de indsats, som er i gang eller ligger klar. Hvis vi udskyder den indsats, er det miljøet, der bliver taber, ligesom det har været alle de år, hvor VK-regeringen trænerede første generation af vandplaner, for i den debat, vi har her i dag, skal jeg ikke undlade at nævne, at årsagen til de forsinkede planer i høj grad ligger i den langsommelighed, som VK-regeringen har ansvaret for.

Som ministeren var inde på med historikken, har den her regering jo arvet det udkast til vandplaner, som så senere også løb ind i forsinkelser med ekstra høringsfaser osv. Noget af den forsinkelse kan man i parentes bemærket så også takke kammeradvokaten for, men det er jo en anden sag.

En anden for mig meget vigtig grund til ikke at ophæve første generation af vandplaner er jo, at det strider mod EU-retten. EU er godt for rigtig mange ting, og havde det ikke været for EU-lovgivningen på vandmiljøområdet, så tør jeg faktisk ikke tænke på, hvor vi ville have været i dag. Nu har Danmark modtaget en stævning på grund af forsinkelsen, og den kan vi da ikke bare sidde overhørig ved slet ikke at udføre første generation af vandplaner nu.

Det er rigtigt, at Rigsrevisionen i sin beretning har kritiseret Miljøministeriets arbejde med første generation af vandplanerne, men bekymringen for det fremadrettede går altså ikke på ministeriets faglighed eller datagrundlag, men alene på, om ressourcerne er der, som ministeren også sagde. Det siger ministeren at de er og heldigvis også, at man har ressourcer til at klare, at første generation bliver ført ud i livet, samtidig med at forberedelsen til anden generation er i fuld gang. Jeg har tillid til, at det forløb bliver helt anderledes effektivt.

Jeg synes på mange måder, at beslutningsforslaget udstiller, hvem der vil bruge de nødvendige ressourcer på miljøet her og nu,

og hvem der faktisk igen vil lade miljøet vente på at blive i god tilstand. Radikale Venstre kan således ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Det er fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 17:07

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Venstre har sammen med Konservative og Liberal Alliance fremsat forslag om, at Danmark helt skal droppe den første planperiode i gennemførelsen af EU's vandrammedirektiv. Det er jo sådan set en logisk konsekvens af Venstres synspunkter og handling vedrørende vandrammedirektivet i de seneste 10 år, nemlig at første planperiode nu er så tilpas mishandlet, at Folketinget skal binde en snor omkring den og dumpe den i affaldsskaktten. Det undrer mig dog, at De Konservative er med på forslaget, som jo er i direkte strid med Danmarks EU-forpligtelser. Det er jo en ulovlig handling, og Europa-Kommissionen har i forvejen allerede indbragt Danmark for EF-Domstolen.

Den første planperiode er mishandlet, og det må vi indrømme, men det skyldes jo ikke mindst, at VK-regeringen ikke nåede at sætte den i gang. Vi skulle have været gået i gang ved udgangen af 2009, året efter VK-regeringens vandmiljøplan blev evalueret som en fiasko. Da den nye regering gik i gang i 2011, var der behov for oprydning i det morads, som VK-regeringen havde efterladt sig.

Senest er det lykkedes for Venstre at reducere målsætningen for randzoner fra 50.000 ha til 25.000 ha, selv om der allerede var udpeget 38.000 ha. Den reducerede effekt af de 13.000 ha randzoner, der nu skal pløjes op, skal så indhentes senere og med dyrere virkemidler.

Anden planperiode eller vandområdeplaner bygger videre på indsatsen af første planperiode, altså vandplanerne. Kommunerne er i gang med vandplanerne, og der vil ske en formel ikrafttrædelse. Hvorfor holde det store arbejde, der er udført i kommuner og i ministerier, tilbage, indtil en ny planperiode starter i 2016? Det er jo bare endnu en udsættelse af vandplanerne i halvandet år.

SF kan ikke støtte forslaget.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Henrik Høegh.

Kl. 17:09

Henrik Høegh (V):

Jeg bed mærke i ordene om, at det, der var meningen med det her forslag, var, at man helt skulle droppe første vandplan, og det andet var, at det skulle smides i skraldespanden. Jeg vil gerne spørge fru Lisbeth Bech Poulsen: Har fru Lisbeth Bech Poulsen læst vores forslag?

Kl. 17:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:09

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det har jeg selvfølgelig. Men pointen, som forslagsstillerne jo overser eller ignorerer, er, at planperioderne hænger sammen. Man begynder ikke bare forfra hver gang, men man bygger videre på det, der er sat i gang og vedtaget, og derfor vil Venstres forslag også betyde endnu en forsinkelse og en underbygning af Kommissionens argumenter for at hive Danmark for EF-Domstolen.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Henrik Høegh.

Kl. 17:09

Henrik Høegh (V):

Har ordføreren bemærket, at der i beslutningsforslaget intet står om at droppe eller smide i skraldespanden eller undlade. Jeg tror sådan set, at jeg er ved at finde ud af baggrunden for den dér totale afvisning fra regeringen og regeringsstøtterne, nemlig at i titlen på dagsordenen her i Folketinget står der sådan set, at det er et forslag om ophævelse af første generation vandplaner. Hvis man kun har læst den tekst, kan jeg da godt forstå, at man reagerer, som man gør. Det står der altså bare, vil jeg gøre opmærksom på, intet om i beslutningsforslaget.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:10

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I punkt 1 i bemærkningerne til beslutningsforslaget står der jo:

»På grund af det fremskredne tidspunkt for første generations vandmiljøplaner sammenkobles første og anden generation i det videre arbejde med vandplanerne«.

Men min pointe var, at man ikke bare kan koble det sammen. Man bliver nødt til at bygge oven på det, man får gennemført og arbejder med i første periode.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen, Enhedslisten, som ordfører.

Kl. 17:11

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg vil sådan set ikke lægge skjul på, at der er elementer i det her beslutningsforslag, som jeg godt kunne føle mig tiltrukket af, for jeg synes da alligevel, det er lidt imponerende, at man i 2014 har viljen og modet til at skrive følgende besked til Europa-Kommissionen: Vi ved godt, at vi i år 2000 forpligtede os til at nå et resultat i 2015; vi forpligtede os også til at have en plan for, hvordan vi nåede målet i 2009, men nu her i 2014 kan vi så fortælle jer, at vi i løbet af 2015 har tænkt os at få en plan for, hvordan vi skal nå målet.

Altså, den, hvad skal man sige, arrogante holdning, som det er udtryk for over for EU-systemet og Kommissionen, kan jeg da godt føle mig tiltrukket af; det er sådan en klar markering af, at de da ikke skal tro, at vi nødvendigvis står ved det, vi har lovet; når det er EU, det handler om, så gør vi, som det passer os selv.

Når jeg måske alligevel synes, at det er en dårlig idé, er det jo, fordi jeg kan huske, at vi tilbage i vores diskussioner om det, man kaldte Grøn Vækst, havde mange stridigheder om, hvor stor en reduktion af kvælstofudledningen vi skulle have i ton, også da det her skulle sættes i værk under den tidligere regering. Dengang var regeringens synspunkt, at det, man skulle nå i første omgang, var en reduktion på 9.000 t, og at man så skulle følge op med noget mere senere, og der var dengang sådan set i den daværende regerings måde at udtrykke sig på ikke nogen tvivl om, at man gik efter, at de 9.000 t skulle nås i løbet af den første fase.

Nu viser det sig så efter den forkludring, der har været, når man ser på det – og jeg kan kun anbefale læsning af Rigsrevisionens udmærkede beretning; den giver et glimrende indblik i, hvordan man

systematisk kan forkludre en beslutningsproces, og også, hvordan man, fordi man er ivrig efter at nå et resultat, kan komme til at handle så hurtigt, at det ender med at forsinke processen, men det er en helt anden sag – at man jo bare kan konstatere, at man altså ikke nåede noget.

Det allermost spændende er jo sådan set, at oppositionen, højrefløjen, allerede har nået noget. For i forhold til de 9.000 t, som man var enige om skulle nås, og hvor den nuværende regering, da den overtog regeringsmagten, så valgte at gøre den gamle regerings mål til sine – selv om vi jo oprindeligt havde været enige om, at vi faktisk skulle nå noget mere for at få den her gode tilstand i vandet – har man jo, allerede inden det her beslutningsforslag bliver behandlet, lavet en aftale med højrefløjen, hvor man fjerner en tredjedel af de 9.000 t ved at fjerne noget i forhold til to elementer, to redskaber, som man udmærket godt ved virker.

Man har, når det gælder randzoner, som er et redskab man udmærket godt ved virker, og som ingen er i tvivl om virker – der er lidt diskussion om, hvor meget det er, men der er faktisk ikke nogen, der er i tvivl om, at randzoner virker – reduceret det, halveret det, og så har man droppet kravet om 140.000 ha efterafgrøder, som vi også med fuldstændig sikkerhed ved er et redskab der virker; det har man opgivet.

Så i virkeligheden er det jo allerede lykkedes for højrefløjen her i Folketinget at få udhulet de planer, der ligger i den første plan – det er fuldstændig rigtigt, at det er lykkedes for dem. Men på trods af at det er lykkedes for dem, synes man altså også, at man skal have udsat det med hensyn til de næste 6.000 t.

Nu kan vi jo diskutere, hvad ord betyder, men der er i hvert fald ikke nogen tvivl om, at der i den henvendelse, som regeringen skulle skrive, hvis den fulgte det her forslag fra oppositionens side, ville komme til at stå, at kendsgerningen er, at den plan, man skulle have haft i 2009, håber man på man er færdig med inden udgangen af 2015, så man kan komme i gang i 2016. Og det er vel også derfor, at en fuldstændig naturlig konsekvens af, at man vedtager det her beslutningsforslag, vil være, at man ikke kommer i gang med noget før i 2016. Så er det selvfølgelig spændende i den proces at få undersøgt, om højrefløjen nu er blevet tilhængere af randzoner efter 2016, når man siger, at det handler om, at de redskaber, der indgår nu, skal træde i kraft efter 2016. Det synes jeg det bliver spændende at få undersøgt.

Jeg tror dog alligevel, jeg i det her tilfælde vil vælge ikke at falde for fristelsen for at udvise arrogance over for EU, vil vælge ikke at falde for fristelsen til at tro på, at hr. Henrik Høegh nu er meget opsat på at få det her gennemført så hurtigt som muligt, men vil vælge at nære tiltro til, at regeringens bestræbelser faktisk vil gøre, at der allerede i 2015 vil ske nogle ting, som betyder, at vi kommer i gang med at nå det mål, som vi skulle have nået i 2015, og som vi altså skulle være startet på i 2009.

Alt i alt er det eneste, man kan sige om den her sag, hvis man skal finde et eksempel på overimplementering i Danmark, et eksempel på, at Danmark går i spidsen i forhold til EU, at det så er det dårligst tænkelige eksempel. Det viser et Danmark, der er fodslæbende. Det kunne så i nogle andre spørgsmål på EU-området være rigtig godt og rigtig kloget, men på det her område er det rigtig dumt.

Kl. 17:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 17:16

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. I formiddags var vi nogle, der deltog i den faglige høring, der blev afholdt med deltagelse af forskere og interesseorgani-

sationer for at få kastet lys over vandmiljøets tilstand. Jeg bemærkede i den forbindelse, at til den over 2½ time lange høring kunne de røde partier i dette høje Ting ikke mønstre, hvad der sammenlagt svarer til et medlem. Der var endda inviteret medlemmerne fra to stående udvalg, dels Fødevarerudvalget, dels Miljøudvalget, og det er vel noget, der ligner 58 medlemmer.

Jeg ved naturligvis ikke hvorfor. Det er vel formentlig ikke, fordi man ikke er interesseret i miljøet, for det er jeg helt sikker man er, men et gæt kunne jo være, at den videnskabelige rapport, hvor alene den faglige sammenfatning er på 86 sider, var sendt ud i forvejen. Den viste på alle afgørende parametre, at det kun går en vej, nemlig fremad, for vandmiljøet med markant mindre kvælstof, mindre fosfor, færre alger, mindre med pesticider i grundvandet, øget sigtedybde, og som der står helt præcist »Det usædvanligt klare vand...«, det er et citat fra rapporten. Men det er der jo ikke mange stemmer i, og det er jo ikke en rar viden at have, når man er ved at sende et monster af dræbende reguleringer ud over landbruget, reguleringer, hvor det eneste, vi er sikre på, er, at vi giver landbruget forringede produktionsmuligheder med udpint jord, lavere protein i afgrøderne og eksport af arbejdspladser.

Når der blev spurgt ind til effekterne af nogle af de centrale tiltag, som er forslået i vandplanerne, kunne vi lægge øre til, at der var betydelig usikkerhed omkring årsag-virknings-forholdene, og at man derfor måtte regne i modeller, hvor alt andet er lige, som man siger. Og det betyder med andre ord, at det, der kommer udefra af skadelige stoffer, låser vi fast, således at vi vælger at se bort fra virkeligheden i vandmiljøets tilstand. Problemet herved er naturligvis, at alt andet lige aldrig er lige, og at det er så godt som umuligt at isolere den afgørende syndebug, som er en konsekvens af dansk aktivitet, bl.a. af den grund, at man må regne med ca. 20 års forsinkelse fra det tidspunkt, hvor man sætter et virkemiddel i gang, indtil det tidspunkt, man kan se virkningen af det. Det var det, vi fik at vide.

I dansk politik har vi også for vane at finde uhyret over alle uhyrer og så stort set se bort fra resten; det er ligesom i eventyrerne, hvor vi har de gode og de onde, og så er det nemt at have med politik at gøre. Det ser vi også i klimadebatten, hvor CO₂-emissioner er ligesom gift, selv om rigtig meget andet kan påvirke klimaet, og vi ser det i denne debat, hvor kvælstofudvaskningen fra landbruget er den store synder. Så gør det ikke så meget, at der stort set ikke er sammenhæng mellem det, landmændene gødsker, og det, man kan måle ude i recipienten.

Her er vi så også nået til det centrale i problemstillingen omkring disse vandplaner, nemlig det forhold, at de ikke hviler på et fagligt grundlag. Antallet af høringssvar skriver jo danmarkshistorie, altså titusinder af sider er der skrevet, det har man aldrig nogen sinde før oplevet, og jeg tror altså ikke, det er gjort for sjov. Jeg tror, landmanden hellere vil dyrke sin jord. Hertil kan føjes, at Naturstyrelsen oven i købet har fået Rigsrevisionens ord for, at overblik og styring reelt er kollapsede eller ikkeeksisterende. Man bruger nogle andre, lidt pænere ord, men det er egentlig det, det betyder. Man har ikke overblik over kompleksiteten i denne opgave.

Derfor er der rigtig ræson i, at man en gang for alle sikrer sig fagligt og slår de to planperioder sammen. Andengenerationsplaner har efter min opfattelse et langt bedre procesforløb, fordi der her er tale om en bottom up-proces, hvor de mange interessenter i vandrådene sammen skal blive enige om status, behov og indsats – og i virkeligheden tak for det til fru Ida Auken, for nu nærmer vi os noget, der minder om sund fornuft, frem for det, vi har set i første runde.

Man siger som bekendt, at man godt kan begå en enkelt fejl, og jeg synes, vi skal spare Naturstyrelsen for at begå en tredje af slaggen, som jeg vil kalde en kæmpe bommert, hvis man igangsætter dette enorme indsatsprogram uden at kende til hverken de faglige miljømæssige virkninger eller de erhvervsøkonomiske virkninger for

den enkelte ejendom, også selv om det fremgår af vandrammedirektivet, at disse ting skal inddrages og belyses forud for vedtagelsen.

Så alle vil således få det bedre, hvis vi kører det i én proces, og det er derfor, vi står bag forslaget.

Kl. 17:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Per Clausen.

Kl. 17:21

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Villum Christensen nu erkender, at en række af de tiltag, der blev lavet i 1990'erne på det her område, var gode og kloge tiltag, for de hjalp. Det synes jeg jo er godt, for det er det med de 20 år.

Så vil jeg bare spørge hr. Villum Christensen, om han selv tror på, at han vil være overbevist om, at det er fuldstændig dokumenteret, at man har fuldstændig, hundrede procent styr på effekten og de økonomiske konsekvenser af de tiltag, man vil sætte i gang i anden fase af den her plan. Tror hr. Villum Christensen selv på, at han i løbet af 2015 vil nå frem til at mene, at vi nu har fuldstændig styr på det, eller er realiteten, at hr. Villum Christensen også i 2015 vil komme og sige, at vi ved for lidt, og så må vi hellere vente med at gøre noget?

Kl. 17:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:22

Villum Christensen (LA):

Det er et faktum, at de virkemidler, vi nu skal sætte i gang her efter første planperiode, og som vi beder kommunerne om at regne på og vurdere med hensyn til, om der er proportionalitet, sammenhæng mellem det, vi gør, og de virkninger, vi forventer at få ud af det – om det er realistisk at nå de her mål – er noget, vi gør bagefter. Det var det, som hr. Henrik Høegh nævnte for lidt siden: Det er altså den omvendte proces.

Det er jo noget underligt noget at sætte noget i gang og bruge penge på det uden at vide, om det virker, og uden at vide, om der er proportionalitet i det. Det er det, jeg er så optaget af. Selvfølgelig er der nogle ting, der har virket for 20 år siden – det er jeg da ikke et sekund i tvivl om – men det, at vi bare sætter noget i gang for at kunne sige, at vi sætter noget i gang, er jo hele problemet. For vi aner i virkeligheden ikke, om der er proportionalitet i de her ting. Men vi skal skynde os, og det har vi hele tiden hørt, altså at det var vigtigt at gøre et eller andet af hensyn til nogle bureaukrater nede i EU. Nej, det synes jeg ikke. Lad os slå det her sammen, for ellers kommer den tredje bommert fra Naturstyrelsens side, for det er altså ikke køn læsning, den der rigsrevisionsrapport. Det tror jeg at alle er enige om.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Per Clausen.

Kl. 17:23

Per Clausen (EL):

Der er bare en ting, jeg ikke forstår: Hvorfor har det været så vigtigt for Liberal Alliance at lave en aftale med regeringen sammen med resten af højrefløjen, hvor man halverer randzonerne, som man ved virker, og fjerner efterafgrøder, som man ved virker? Hvorfor er det så vigtigt for Liberal Alliance at fjerne præcis de ting, som man ved virker, og så erstatte dem med noget, hvor man selv siger at man er usikker på effekterne?

Kl. 17:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:24

Villum Christensen (LA):

Nu må jeg nok sige, at den præmis – det, at man siger, at man ved, at det virker – altså så er det samme som at sige, at vi nu har et generelt tiltag, et generelt virkemiddel, som vi ved virker. Nej, det ved vi *ikke* om det gør. Det virker nogle steder, det virker ikke andre steder.

Derfor synes jeg, det her er vældig godt, at man hiver proppen af mange af de generelle virkemidler og kommer i gang med det, som Natur- og Landbrugskommissionen har peget på, og som vi i øvrigt har vidst i rigtig mange år, nemlig at det er selektive midler, der virker. Så jeg er da rigtig stolt af, at man fritager landbruget for den byrde ved at fjerne halvdelen af randzonerne, når vi nu ved, at vi vil få meget lidt for pengene. Selvfølgelig virker det nogle steder, men der er selvfølgelig også nogle steder, hvor det er fuldstændig omsonst.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Charlotte Dyremose, De Konservative.

Kl. 17:25

(Ordfører for forslagsstillerne)

Charlotte Dyremose (KF):

Tak for det. Som ordfører for forslagsstillerne vil jeg gerne takke for debatten. Jeg vil også tillade mig at ærgre mig en lille smule, for det lyder, som om et par af ordførerne simpelt hen har glemt at læse, hvad der faktisk står i beslutningsforslaget, eller måske mangler de bare viljen og måske har fået vide af regeringen: Det går ikke; det kan vi sandelig ikke støtte, for det kommer fra oppositionen, så nu skal vi finde et eller andet at kalde det, så vi kan sige nej.

For os Konservative handler det om at sikre reelle forbedringer i miljøtilstanden. Derfor ønsker vi med det her forslag at undgå, at vandplansindsatsen fortsætter på et fagligt tyndt grundlag. Der er brug for, at tingene gøres anderledes. Vi ønsker, at det danske vandmiljø får det bedre. Derfor skal vi investere i at gennemføre en stor indsats i de kommende år, så vi opfylder vores forpligtelser i forhold til vandrammedirektivet og EU, men vi skal altså først og fremmest gøre det for miljøets og danskernes skyld. Det er faktisk det, det handler om. Det her handler ikke kun om EU. Det handler om miljøet. Det handler om vores land.

Vi skal derfor gå efter sikre og varige løsninger. Det er vigtigere, at tilstanden bliver bedre og udviklingen fastholdes i den rigtige retning, end at vi i vores iver og frygt for kritik fra EU tyer til usikre løsninger, der ikke garanterer de forbedringer, vi ønsker os.

Vi skal lytte til kritik og gode råd. Vandplanerne er gentagne gange blevet kritiseret for dels at være på faglig tynd is, dels for at være ekstremt byrdefulde og stride mod retslige principper. Det er navnlig indsatsen i forhold til vandløb, der er problematisk. Der er stor tvivl om udpegning af vandløb. Der er stor uenighed om karakteriseringen af vandløbene: Er de naturlige, kunstige eller stærkt modificerede?

Et stort antal hørings svar fra lodsejerne og fornyet tvivl om kortmaterialet viser, at forholdene ikke er på plads endnu. De mange drøftelser og justeringer indtil dato har betydet, at planerne ser ud til at blive forsinket i 5 år eller i næsten en hel plancyklus, som jo er på 6 år. Trods tre offentlige høringer og store forsinkelser kom der alligevel næsten 8.000 hørings svar fra borgere, myndigheder og organisationer ved den seneste høring i december. Det tyder på, at der fortsat er noget galt.

I marts kom så Rigsrevisionen med en sønderlemmende kritik af Danmarks arbejde med vandplanerne. Ministeriets forberedelse af første generation vandplaner har ikke været tilfredsstillende. Datagrundlaget var fra begyndelsen uensartet, ikke opdateret og på nogle områder direkte fejlbehæftet. Rigsrevisionen beskrev ministeriets fortsatte arbejde med vandplanerne som risikofyldt. Og jeg skal hilse og sige, at når revisorer bruger ord som risikofyldt, er det altså, fordi de mener det. Rigsrevisionen tror desværre heller ikke på, at målene om en god tilstand i alle danske vandløb senest i 2015, som det ellers er fastlagt i EU's vandrammedirektiv, kan nås.

Nu står vi så en situation, hvor Miljøministeriet skal færdiggøre første generation af vandplaner samtidig med forberedelsen af anden generation. De to indsatskomponenter kommer dermed til i praksis at overlape hinanden, men med forskelligt valg af virkemidler.

Siden beslutningsforslaget blev fremsat, er det blevet endnu mere relevant. I forbindelse med vækstaftalen for fødevarer blev det aftalt, at det ellers mest udbredte virkemiddel i vandløbene, nemlig ændret grødeskæring, tages ud af planerne. Grunden er, at det er umuligt at forudsige de negative effekter på afvandingen af de dyrkede arealer, og at det er umuligt at få redskabet og den tilhørende kompensationsordning godkendt i EU.

Derved ændres vandløbsindsatsen fundamentalt på et øjeblik, men kun i anden generation af vandplaner. En væsentlig konsekvens af det bliver, at de lokale vandråd, der i løbet af år skal forsøge at prioritere vandløbsindsatsen for anden generation af vandplaner, nu skal benytte sig af helt andre redskaber.

Så det, vi opfordrer til med beslutningsforslaget, må være helt åbenlyst rigtigt, nemlig at man anvender samme grundlæggende tankegang for hele vandplanlægningen. Lad os satse på løsninger, hvor effekten er velundersøgt og fører til klare forbedringer i vores vandmiljø. Lad os satse på løsninger, der er holdbare, så vi ikke står i samme situation som ved ophævelsen af brakordningen eller senest som ved hele problematikken om randzonerne. Lad os indføre tingene i et effektivt og realistisk tempo. Vi skal ikke slække på miljøambitionerne, langt fra, men tingene skal gennemføres, i takt med at viden og midler er på plads. Hverken vi eller Europa-Kommissionen kan have nogen interesse i en forkert indsats, der ikke gavner miljøet.

Så til miljøministeren: Lad os gå i dialog med EU, lad os enes om at gøre det rigtige for vandmiljøet og lad os sørge for, at vi har en plan, der virker. Det må være ministerens fornemste opgave. Tak.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jens Joel.

Kl. 17:30

Jens Joel (S):

Tak for det. Også tak til den Konservative ordfører for at slå fast, at det jo hverken er for EU's eller alle mulige andres skyld, at vi gør det her, men for miljøets skyld, og derfor kunne jeg godt tænke mig – for det har åbenbart været genstand for en vis usikkerhed – at få slået fuldstændig fast, om fru Charlotte Dyremose mener, at det ikke er forslagsstillerne, der har kaldt det en ophævelse af første generation på forsiden af det her beslutningsforslag. Hvis man mener, at det så at sige er en journalistisk stramning fra Folketingets administration, vil jeg bare bede om at få bekræftet, at der står, at man skal bede EU om en udsættelse, og at det er bedre at komme med en god, forsinket plan. Jeg kunne godt tænke mig helt at få slået fast, at det, man faktisk lægger op til, er at forsinke indsatsen, for uanset hvor positive briller jeg tager på, er det sådan, at jeg læser det.

Mit andet spørgsmål går bare på, at jeg måske også tror, vi bliver en lille smule forvirrede af, at fru Charlotte Dyremose åbenbart eller måske har været ude for at høre nogle stemmer i Bæredygtigt Landbrug. Hun er den 2. april er citeret for: Drop første generation af

vandplaner. Jeg skal bare høre, om det er, fordi fru Charlotte Dyremose er blevet fejlciteret i de medier hos Bæredygtigt Landbrug og andet, hvor den Konservative ordfører bliver taget til indtægt for at ville droppe første generation af vandplaner.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:31

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes, det nogenlunde giver sig selv, at hvis man skal sammenkoble de to planperioder – sammenkoble, som er det, der står i beslutningsforslaget – så er det jo en nødvendig forudsætning sådan rent teknisk set, at man ophæver første generation og sammenkobler den med anden generation. Det handler jo om, at det regi, der er i anden generation, er et mere virksomt regi, men det ændrer jo selvfølgelig ikke på, at vi skal fastholde de tiltag, der allerede er i gang. Det er det, der ligger i en sammenkobling. Det handler jo bl.a. om kvælstofreduktion, det handler selvfølgelig også om, at det ville være helt vanvittigt at gå ud og sige de steder, hvor man er i gang med at restaurere vandløb: Stop, stop, vi venter lige lidt! Nej, lad os da fortsætte med det.

Det er det, der bliver lagt lidt op til fra nogle ordføreres side, altså at vi nu sandelig skal standse det hele. Nej, vi skal sammenkoble det i regi af anden generation, men hvis vi skal gøre det, er vi selvfølgelig nødt til rent teknisk at ophæve første generation, og det er derfor, at det hedder, som det hedder.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jens Joel.

Kl. 17:32

Jens Joel (S):

O.k. Så forstår jeg det sådan, at man skal ophæve og, som der står i beslutningsforslaget, bede om udsættelse og komme med en forsinket plan, men at den konservative ordfører ikke mener, at det vil have nogen effekt, fordi man ikke forsinke noget. Jeg forstår ikke helt, hvordan det skal hænge sammen, men det er jo det, som man må tage for pålydende.

Så vil jeg bare have den konservative ordfører til at bekræfte, at det ikke er rigtigt, som man kan få indtrykket af, når man hører den konservative ordfører, at Rigsrevisionen kritiserer det aktuelle datagrundlag, altså det, som vi nu arbejder med. Det er rigtigt, der har været en kritik tidligere, men Rigsrevisionen kritiserer ikke det datagrundlag, som vandplanerne lige nu baserer sig på. Kan jeg få det bekræftet?

Kl. 17:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:33

Charlotte Dyremose (KF):

Se det, der skal udsættes, er jo vores tilbagemelding til EU. Det er jo ikke de ting, der er i gang. Hr. Jens Joel sagde selv, at EU kræver resultater. Derfor er det jo ikke et mål i sig selv at være i gang, det er et mål i sig selv at forbedre vandmiljøet.

Det, vi derfor har brug for at udsætte, er tilbagemeldingen til EU. Vi har ikke brug for at udsætte de vandløbsrestaureringer, der er i gang, vi har ikke brug for at udsætte den kvælstofreduktion, vi er i gang med, vi har ikke brug for at udsætte det lovforslag om randzoner, der er på vej, vi har brug for at udsætte vores samlede tilbagemelding til EU, sådan at de overvejelser, vi gør os om, hvilke vand-

løb der skal restaureres, hvor vi skal sætte ind først, at den samlede plan bliver meldt ud til EU noget senere, for for os er målet ikke den melding, vi laver til EU, for os er målet, at vi får forbedret vandmiljøet i takt med den forbedrede viden, vi har fået.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at beslutningsforslaget henvises til Miljøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:35

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 8. maj 2014, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 17:35).
